

ประวัติความเป็นมาของ หนังสือปฐมกาล

หนังสือปฐมกาล เป็นหนังสือเล่มแรกในห้าเล่มที่โมเสสเขียน ห้าเล่มนี้เราเรียกกันว่า เพ็นเททูก (อพย 24:4; กดว 32:2; พบญ 31:9)

คนต่างๆที่เขียนพระคัมภีร์ใหม่บอกว่าโมเสสเป็นผู้เขียนหนังสือห้าเล่มแรกของพระคัมภีร์เดิม (มก 12:20; ลก 2:22; 5:14; 24:27, 44; ยน 1:17, 45; 7:19) หนังสือปฐมกาลเริ่มต้นก่อนมีมนุษย์ที่สามารถเป็นพยานหรือบันทึกประวัติศาสตร์นั้นได้ คือเริ่มต้นเมื่อพระเจ้าทรงเนรมิตสร้างฟ้าและแผ่นดิน เพราะฉะนั้นหนังสือเล่มแรกของพระคัมภีร์เป็นหนังสือที่อัศจรรย์ ที่ได้รับจากพระเจ้า และที่ถูกต้องในทุกประการ พระคัมภีร์ประเสริฐยิ่งกว่าหนังสือเล่มอื่นๆทุกเล่ม แม้ว่าเป็นหนังสือเกี่ยวกับศาสนาหรือประวัติศาสตร์ก็ตาม พระคัมภีร์นั้นคล้องจองกัน อัศจรรย์ไม่มีความผิด และจะอยู่เป็นนิรันดร์

พระเยซูคริสต์ทรงอ้างถึงหนังสือปฐมกาล (มธ 19:4-6; 24:37-39; มก 10:4-9; ลก 11:49-51; 17:26-29, 32; ยน 1:5; 7:21-23; 8:44-56) และพระเยซูตรัสว่าโมเสสเป็นผู้ที่เขียนหนังสือปฐมกาล (มธ 19:8; มก 10:3; ยน 7:21)

ในหนังสือปฐมกาลนี้เราพบรากฐานสำหรับความจริงทุกอย่างซึ่งอยู่ในพระคัมภีร์ใหม่ เช่นการที่มนุษย์ทำบาป การไถ่บาปด้วยโลหิต ความรอดโดยความเชื่อ พระเจ้าที่ทรงตอบคำอธิษฐาน การเสด็จมาของพระผู้ช่วยให้รอด และ □เชื่อสาย□ ของหญิง (ซึ่งเล็งถึงการบังเกิดของพระเยซูคริสต์โดยสาวพรหมจารี□

เราทราบว่ากาลลำดับวัน เดือน ปีที่อยู่ในหนังสือปฐมกาลนั้น ได้รับการดลใจจากพระเจ้า หนังสือเล่มแรกในพระคัมภีร์นี้บันทึกเรื่องน้ำท่วมโลกที่ทำลายทุกคนในโลกนั้นนอกจากครอบครัวเดียว น้ำท่วมนั้นได้ล้างเมืองทั้งหลาย และการพัฒนาของเมืองเหล่านั้นไปจากพื้นแผ่นดิน น้ำท่วมโลกนั้นเป็นเหตุที่มีกระดูกสัตว์ (fossil) และถ่านหินเป็นชั้นๆอยู่ใต้ดิน และน้ำท่วมนั้นทำให้แผ่นดินโลกมีการเปลี่ยนแปลงทั่วไป

ทฤษฎีแกรฟเวลเฮาเวิน อ้างว่าหนังสือปฐมกาล (และทั้งห้าเล่มแรกของพระคัมภีร์เดิมด้วย) มาจากธรรมเนียมต่างๆ และแหล่งอื่นๆ แต่ทฤษฎีนี้ถูกปฏิเสธโดยความจริงที่อยู่ในหนังสือปฐมกาล ทฤษฎีนี้ถูกสำแดงว่าเป็นความคิดอย่างโง่เขลาของคนที่ไม่เชื่อในพระเจ้า ซึ่งพวกนี้ □แกลิ่งลิม□ (2 ปด 3:3-7) เรื่องของการเนรมิตสร้างโลกของพระเจ้า และเรื่องน้ำท่วมโลกที่ได้สอนไว้ในพระวจนะเล่มนี้ที่ได้รับการดลใจจากพระเจ้า

การทรงสร้าง

¹ ในเริ่มแรกนั้นพระเจ้าทรงเนรมิตสร้างฟ้าและแผ่นดินโลก ² แผ่นดินโลกนั้นก็ปราศจากรูปร่างและว่างเปล่าอยู่ ความมืดอยู่เหนือผิวน้ำ และพระวิญญาณของพระเจ้าปกอยู่เหนือผิวน้ำนั้น

วันที่หนึ่งปรากฏมีความสว่างเกิดขึ้น

³ พระเจ้าตรัสว่า □จงให้มีความสว่าง□ แล้วความสว่างก็เกิดขึ้น ⁴ พระเจ้าทรงเห็นว่าความสว่างนั้นดี และพระเจ้าทรงแยกความสว่างนั้นออกจากความมืด ⁵ พระเจ้าทรงเรียก

ความสว่างนั้นว่าวัน และพระองค์ทรงเรียกความมืดนั้นว่าคืน มีเวลาเย็นและเวลาเช้าเป็นวันที่หนึ่ง

วันที่สองมีเมฆปรากฏอยู่เหนือผิวน้ำนั้น

6 พระเจ้าตรัสว่า □จงให้มีพื้นอากาศในระหว่างน้ำ และจงให้พื้นอากาศนั้นแยกน้ำออกจากน้ำ□ 7 พระเจ้าทรงสร้างพื้นอากาศ และทรงแยกน้ำซึ่งอยู่ใต้พื้นอากาศจากน้ำซึ่งอยู่เหนือพื้นอากาศ ก็เป็นดังนั้น 8 พระเจ้าทรงเรียกพื้นอากาศว่าฟ้า มีเวลาเย็นและเวลาเช้าเป็นวันที่สอง

วันที่สามปรากฏว่ามีทะเล แผ่นดินและพืชพันธุ์ต่างๆ

9 พระเจ้าตรัสว่า □จงให้น้ำที่อยู่ใต้ฟ้ารวบรวมเข้าอยู่แห่งเดียวกัน และจงให้ที่แห่งปรากฏขึ้น□ ก็เป็นดังนั้น 10 พระเจ้าทรงเรียกที่แห่งว่าแผ่นดิน และที่น้ำรวบรวมเข้าอยู่แห่งเดียวกันว่าทะเล พระเจ้าทรงเห็นว่าดี 11 พระเจ้าตรัสว่า □จงให้แผ่นดินเกิดต้นหญ้า ต้นผักที่มีเมล็ด และต้นไม้ที่ออกผลที่มีเมล็ด ในผลตามชนิดของมันบนแผ่นดิน□ ก็เป็นดังนั้น 12 แผ่นดินก็เกิดต้นหญ้า ต้นผักที่มีเมล็ดตามชนิดของมัน และต้นไม้ที่ออกผลที่มีเมล็ดในผลตามชนิดของมัน พระเจ้าทรงเห็นว่าดี 13 มีเวลาเย็นและเวลาเช้าเป็นวันที่สาม

วันที่สี่ปรากฏมีดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์และดวงดาวต่างๆ

14 พระเจ้าตรัสว่า □จงให้มีดวงสว่างบนพื้นฟ้าอากาศเพื่อแยกวันออกจากคืน และเพื่อใช้เป็นหมายสำคัญ และที่กำหนดฤดู วันและปีต่างๆ 15 และจงให้เป็นดวงสว่างบนพื้นฟ้าอากาศเพื่อส่องสว่างบนแผ่นดินโลก□ ก็เป็นดังนั้น 16 พระเจ้าได้ทรงสร้างดวงสว่างใหญ่สองดวง ให้ดวงสว่างที่ใหญ่กว่านั้นครองกลางวัน และให้ดวงที่เล็กกว่าครองกลางคืน พระองค์ทรงสร้างดวงดาวต่างๆด้วยเช่นกัน 17 พระเจ้า

ทรงตั้งดวงสว่างเหล่านี้ไว้บนพื้นฟ้าอากาศเพื่อส่องสว่างบนแผ่นดินโลก 18 เพื่อครองกลางวันและครองกลางคืน และเพื่อแยกความสว่างออกจากความมืด พระเจ้าทรงเห็นว่าดี 19 มีเวลาเย็นและเวลาเช้าเป็นวันที่สี่

วันที่ห้าปรากฏมีนกชนิดต่างๆและสัตว์ทะเลนานาชนิด

20 พระเจ้าตรัสว่า ๓จงให้น้ำอุดมบริบูรณ์ไปด้วยสัตว์ที่มีชีวิตแหวกว่ายไปมา และให้มีนกบินไปมาบนพื้นฟ้าอากาศเหนือแผ่นดินโลก 21 พระเจ้าได้ทรงสร้างปลาใหญ่บรรดาสัตว์ที่มีชีวิตแหวกว่ายไปมาตามชนิดของมันเกิดขึ้นบริบูรณ์ในน้ำนั้น และบรรดาสัตว์ที่มีปีกตามชนิดของมัน พระเจ้าทรงเห็นว่าดี 22 พระเจ้าได้ทรงอวยพรสัตว์เหล่านั้นว่า ๓จงมีลูกดกและทวีมากขึ้น ให้น้ำในทะเลบริบูรณ์ไปด้วยสัตว์ และจงให้นกทวีมากขึ้นบนแผ่นดิน 23 มีเวลาเย็นและเวลาเช้าเป็นวันที่ห้า

วันที่หกปรากฏมีสัตว์บกและแมลงนานาชนิด

24 พระเจ้าตรัสว่า ๓จงให้แผ่นดินโลกเกิดสัตว์ที่มีชีวิตตามชนิดของมัน สัตว์ใช้งาน สัตว์เลื้อยคลาน และสัตว์ป่าบนแผ่นดินโลกตามชนิดของมัน ๓ ก็เป็นดังนั้น 25 พระเจ้าได้ทรงสร้างสัตว์ป่าบนแผ่นดินโลกตามชนิดของมัน สัตว์ใช้งานตามชนิดของมัน และบรรดาสัตว์ที่เลื้อยคลานบนแผ่นดินโลกตามชนิดของมัน แล้วพระเจ้าทรงเห็นว่าดี

วันที่หกปรากฏมีชายหญิงคู่แรก

26 และพระเจ้าตรัสว่า ๓จงให้เราสร้างมนุษย์ตามแบบฉายาของพวกเรา ตามอย่างพวกเรา และให้เราเขาครอบครองฝูงปลาในทะเล ฝูงนกในอากาศ และสัตว์ใช้งาน ให้ครอบครองทั่วทั้งแผ่นดินโลก และบรรดาสัตว์เลื้อยคลานที่คลานไปมาบนแผ่นดินโลก 27 ดังนั้นพระเจ้าได้ทรงสร้าง

มนุษย์ตามแบบพระฉายาของพระองค์ พระองค์ได้ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นตามแบบพระฉายาของพระเจ้า พระองค์ได้ทรงสร้างพวกเขาให้เป็นชายและหญิง 28 พระเจ้าได้ทรงอวยพรพวกเขา และพระเจ้าตรัสแก่พวกเขาว่า □จงมีลูกดกและทวีมากขึ้น จนเต็มแผ่นดิน จงมีอำนาจเหนือแผ่นดินนั้น และครอบครองฝูงปลาในทะเล ฝูงนกในอากาศ และบรรดาสัตว์ที่มีชีวิตที่เคลื่อนไหวบนแผ่นดินโลก □ 29 พระเจ้าตรัสว่า □ดูเถิด เราให้บรรดาต้นผักที่มีเมล็ด ซึ่งอยู่ทั่วพื้นแผ่นดินโลก และบรรดาต้นไม้ซึ่งมีเมล็ดในผลแก่เจ้า ให้เป็นอาหารแก่เจ้า 30 สำหรับบรรดาสัตว์ป่าบนแผ่นดินโลก บรรดานกในอากาศ และบรรดาสัตว์ที่เลื้อยคลานที่มีชีวิตบนแผ่นดินโลก เราให้บรรดาพืชผักเขียวสดเป็นอาหาร □ ก็เป็นดังนั้น 31 พระเจ้าทอดพระเนตรบรรดาสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสร้าง และดูเถิด เป็นสิ่งที่ดียิ่งนัก มีเวลาเย็นและเวลาเช้าเป็นวันที่หก

2

วันที่เจ็ดพระเจ้าทรงหยุดพักการทรงสร้าง

1 ดังนั้นฟ้าและแผ่นดินโลกและบรรดาบริวารก็ถูกสร้างขึ้นให้สำเร็จ 2 ในวันที่เจ็ดพระเจ้านี้เสร็จงานของพระองค์ซึ่งพระองค์ได้ทรงสร้างมาแล้วนั้น และในวันที่เจ็ดพระองค์ทรงพักการทำงานทั้งสิ้นของพระองค์ซึ่งพระองค์ได้ทรงสร้างมาแล้วนั้น 3 พระเจ้าทรงอวยพระพรวันที่เจ็ดและทรงตั้งวันนี้ไว้เป็นวันบริสุทธิ์ เพราะในวันนั้นพระองค์ได้ทรงหยุดพักจากการงานทั้งสิ้นของพระองค์ซึ่งพระเจ้าได้ทรงเนรมิตสร้างไว้แล้วนั้น

สรุปการทรงสร้าง

4 เรื่องราวของฟ้าและแผ่นดินโลกเมื่อถูกเนรมิตสร้างนั้น เป็นดังนี้ ในวันที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าได้ทรงสร้างแผ่นดินโลกและฟ้า 5 บรรดาต้นไม้ตามท้องทุ่งยังไม่เกิดขึ้นบนแผ่นดินโลก และบรรดาผักตามท้องทุ่งยังไม่งอกขึ้นเลย เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้ายังไม่ให้ฝนตกบนแผ่นดินโลก และยังไม่มียุคพืชที่จะทำไร่ไถนา 6 แต่มีหมอกขึ้นมาจากแผ่นดินโลก ทำให้พื้นแผ่นดินเปียกทั่วไป 7 พระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงปั้นมนุษย์ด้วยผงคลีดิน ทรงระบายลมปราณแห่งชีวิตเข้าทางจมูกของเขา และมนุษย์จึงเกิดเป็นจิตวิญญาณมีชีวิตอยู่ 8 พระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงปลูกสวนแห่งหนึ่งไว้ในเอเดนทางทิศตะวันออก และพระองค์ได้ทรงให้มนุษย์ซึ่งพระองค์ได้ทรงปั้นมานั้นอาศัยอยู่ที่นั่น 9 แล้วพระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงให้บรรดาต้นไม้ที่งามนำดูและที่เหมาะสมสำหรับเป็นอาหารงอกขึ้นบนแผ่นดินโลก มีต้นไม้แห่งชีวิตอยู่ท่ามกลางสวนด้วย และมีต้นไม้แห่งความรู้ดีและรู้ชั่ว 10 มีแม่น้ำสายหนึ่งไหลออกจากเอเดนรดสวนนั้น จากที่นั่นได้แยกออกเป็นแม่น้ำสี่สาย 11 ชื่อของแม่น้ำสายที่หนึ่งคือปิโชน ซึ่งไหลรอบแผ่นดินฮาวีลาห์ที่นั่นมีแร่ทองคำ 12 ทองคำที่แผ่นดินนั้นเป็นทองคำเนื้อดี มียางไม้หอม และพลอยสีน้ำตาล 13 ชื่อแม่น้ำสายที่สองคือกิโชน แม่น้ำสายนี้ได้ไหลรอบแผ่นดินเอธิโอเปีย 14 ชื่อแม่น้ำสายที่สามคือไทกริส ซึ่งได้ไหลไปทางทิศตะวันออกของแผ่นดินอัสซีเรีย และแม่น้ำสายที่สี่คือยูเฟรติส 15 พระเยโฮวาห์พระเจ้าจึงทรงนำมนุษย์ไปอยู่ในสวนเอเดนให้ดูแลและรักษาสวน 16 พระเยโฮวาห์พระเจ้าจึงทรงมีพระดำรัสสั่งมนุษย์นั้นว่า □บรรดาต้นไม้ทุกอย่างในสวนเจ้ากินได้ทั้งหมด 17 แต่ต้นไม้แห่งความรู้ดีและรู้ชั่วเจ้าอย่ากินผลจากต้นนั้นเป็นอันขาด เพราะว่าเจ้า

กินในวันใด เจ้าจะตายแน่ในวันนั้น□

การทรงสร้างผู้หญิง

18 พระเยโฮวาห์พระเจ้าตรัสว่า □ซึ่งมนุษย์นั้นอยู่คนเดียวก็ไม่เหมาะ เราจะสร้างผู้อุปถัมภ์ให้เขา□ 19 พระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงปั้นบรรดาสัตว์ในห้องทุ่ง และบรรดานกในอากาศจากดิน แล้วจึงพามายังอาดัมเพื่อดูว่าเขาจะเรียกชื่อพวกมันว่าอะไร อาดัมได้เรียกชื่อบรรดาสัตว์ที่มีชีวิตอย่างไร สัตว์ก็มีชื่ออย่างนั้น 20 อาดัมได้ตั้งชื่อบรรดาสัตว์ใช้งาน บรรดานกในอากาศ และบรรดาสัตว์ในห้องทุ่ง แต่ว่าสำหรับอาดัมยังไม่พบผู้อุปถัมภ์²¹ แล้วพระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงกระทำให้อัดัมหลับสนิท และเขาได้หลับสนิท พระองค์จึงทรงชักกระดูกซี่โครงอันหนึ่งของเขาออกมา และทรงกระทำให้นเนื้อซี่โครงติดกัน 22 กระดูกซี่โครงซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าได้ทรงชักจากชายนั้น พระองค์ทรงสร้างให้เป็นหญิงคนหนึ่ง และทรงนำเธอมาให้ชายนั้น 23 อาดัมจึงว่า □บัดนี้ นี่เป็นกระดูกจากกระดูกของเรา และเนื่องจากเนื้อของเรา จะต้องเรียกเธอว่าหญิง เพราะว่าหญิงนี้ออกมาจากชาย 24 เหตุฉะนั้นผู้ชายจะจากบิดามารดาของเขา จะไปผูกพันอยู่กับภรรยา และเขาทั้งสองจะเป็นเนื้ออันเดียวกัน□ 25 เขาทั้งสองยังเปลือยกายอยู่ ผู้ชายและภรรยาของเขายังไม่มีความอาย

3

เอวาถูกทดลอง

1 งูนั้นเป็นสัตว์ที่ฉลาดกว่าบรรดาสัตว์ในห้องทุ่งซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าได้ทรงสร้างไว้ มันกล่าวแก่หญิงนั้นว่า □

จริงหรือที่พระเจ้าตรัสว่า □เจ้าอย่ากินผลจากต้นไม้ทุกชนิดในสวนนี้□ □ 2 หญิงนั้นจึงกล่าวแก่งูว่า □ผลของต้นไม้ชนิดต่างๆในสวนนี้เรากินได้ 3 แต่ผลของต้นไม้ต้นหนึ่งซึ่งอยู่ท่ามกลางสวน พระเจ้าตรัสว่า □เจ้าอย่ากินหรือจะต้องมีนมิฉะนั้นเจ้าจะตาย□ □ 4 งูจึงกล่าวแก่หญิงนั้นว่า □เจ้าจะไม่ตายแน่ 5 เพราะว่าพระเจ้าทรงทราบว่ เจ้ากินผลไม้ในวันใด ตาของเจ้าจะสว่างขึ้นวันนั้น และเจ้าจะเป็นเหมือนพระที่รู้ดีรู้ชั่ว□

การล้มลงในความบาปของมนุษย์

6 เมื่อหญิงนั้นเห็นว่า ต้นไม้นั้นเหมาะสำหรับเป็นอาหารและมันงามน่าดู และต้นไม้ต้นนั้นเป็นทีน่าปรารถนาเพื่อให้เกิดปัญญา หญิงจึงเก็บผลไม้ชิ้นแล้วกินเข้าไป แล้วส่งให้สามีของนางด้วย และเขาได้กิน 7 ตาของเขาทั้งสองก็สว่างขึ้น เขาจึงรู้ว่าเขาเปลือยกายอยู่ และเขาทั้งสองก็เอาใบมะเดื่อมาเย็บเป็นเครื่องปกปิดอวัยวะส่วนล่างของเขาไว้

อาดัมและเอวาไม่กล้าพบพระเจ้า

8 ในเวลาเย็นวันนั้นเขาทั้งสองได้ยินพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าเสด็จดำเนินอยู่ในสวน อาดัมและภรรยาของเขา ซ่อนตัวจาก พระพักตร์ของพระเยโฮวาห์พระเจ้าท่ามกลางต้นไม้ต่างๆในสวนนั้น 9 พระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงเรียกอาดัมและตรัสแก่เขาว่า □เจ้าอยู่ที่ไหน□ 10 เขาทูลว่า □ข้าพระองค์ได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์ในสวน และข้าพระองค์ก็กลัว เพราะข้าพระองค์เปลือยกายอยู่ ข้าพระองค์จึงได้ซ่อนตัวเสีย□ 11 พระองค์ตรัสว่า □ใครได้บอกเจ้าว่าเจ้าเปลือยกายอยู่ เจ้าได้กินผลจากต้นไม้ที่ เราสั่งเจ้าไว้ว่าเจ้าอย่ากินแล้วหรือ□ 12 ชายนั้นทูลว่า □หญิง

ซึ่งพระองค์ทรงประทานให้อยู่กับข้าพระองค์นั้น นางได้ส่งผลจากต้นไม้ ข้าพระองค์จึงรับประทาน□ 13 พระเยโฮวาห์พระเจ้าตรัสแก่หญิงนั้นว่า □เจ้าทำอะไรลงไป□ หญิงนั้นทูลว่า □งูล่อลวงข้าพระองค์ ข้าพระองค์จึงรับประทาน□

การสาปแช่ง

14 พระเยโฮวาห์พระเจ้าตรัสแก่อนั้นว่า □เพราะเหตุที่เจ้าได้กระทำเช่นนี้ เจ้าถูกสาปแช่งมากกว่าบรรดาสัตว์ใช้งาน และบรรดาสัตว์ในท้องทุ่ง เจ้าจะเลื้อยไปด้วยท้องของเจ้า และเจ้าจะกินผงคลีดินตลอดวันเวลาในชีวิตของเจ้า 15 เราจะให้เจ้ากับหญิงนี้เป็นปฏิปักษ์กัน ทั้งเชื้อสายของเจ้ากับเชื้อสายของนาง เชื้อสายของนางจะกระทำให้หัวของเจ้าฟกช้ำ และเจ้าจะกระทำให้สันเท้าของท่านฟกช้ำ□ 16 พระองค์ตรัสแก่หญิงนั้นว่า □เราจะเพิ่มความทุกข์ยากให้มากขึ้นแก่เจ้าและการตั้งครรภ์ของเจ้า เจ้าจะคลอดบุตรด้วยความเจ็บปวด เจ้ายังต้องการสามีของเจ้า และเขาจะปกครองเจ้า□ 17 พระองค์ตรัสแก่อาดัมว่า □เพราะเหตุเจ้าได้ฟังเสียงของภรรยาเจ้า และได้กินผลจากต้นไม้ ซึ่งเราได้สั่งเจ้าว่า เจ้าอย่ากินผลจากต้นนั้น แผ่นดินจึงต้องถูกสาปแช่ง เพราะตัวเจ้า เจ้าจะต้องหากินบนแผ่นดินนั้นด้วยความทุกข์ยากตลอดวันเวลาในชีวิตของเจ้า 18 แผ่นดินจะงอกต้นไม้ที่มีหนามและผักที่มีหนามแก่เจ้า และเจ้าจะกินผักในท้องทุ่ง 19 เจ้าจะต้องหากินด้วยเหงื่อไหลโชมหน้าจนกว่าเจ้ากลับไปเป็นดิน เพราะเจ้ามาจากดิน เจ้าเป็นผงคลีดิน และเจ้าจะกลับไปเป็นผงคลีดิน□ 20 อาดัมเรียกชื่อภรรยาของเขาว่า เอวา เพราะนางเป็นมารดาของบรรดาชนที่มีชีวิต 21 พระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงทำเสื้อคลุมด้วยหนังสัตว์แก่อาดัมและภรรยาและสวมใส่ให้เขาทั้งสอง

พระเจ้าทรงไล่อาดัมและเอวาออกจากสวนเอเดน

22 พระเยโฮวาห์พระเจ้าตรัสว่า □ ดูเถิด มนุษย์กลายเป็นเหมือนผู้หนึ่งในพวกเราที่รู้จักความดีและความชั่ว บัดนี้เกรงว่าเขาจะยื่นมือไปหยิบผลจากต้นไม้แห่งชีวิตมากินด้วยกัน และมีชีวิตนิรันดร์ตลอดไป □ 23 เหตุฉะนั้นพระเยโฮวาห์พระเจ้าจึงทรงให้เขาออกไปจากสวนเอเดน เพื่อทำไร่ไถนาจากที่ดินที่เขากำเนิดมานั้น 24 ดังนั้นพระองค์ทรงไล่มนุษย์ออกไป ทรงตั้งพวกครุฑไว้ทางทิศตะวันออกของสวนเอเดน และตั้งดาบเพลิงซึ่งหมุนได้รอบทิศทาง เพื่อป้องกันทางเข้าไปสู่ต้นไม้แห่งชีวิต

4

คาอินและอาเบล

1 อาดัมได้สมสู่กับเอวาภรรยาของเขา นางได้ตั้งครรภ์และคลอดบุตรชื่อคาอิน จึงกล่าวว่า □ ข้าพเจ้าได้รับชายคนหนึ่งจากพระเยโฮวาห์ □ 2 นางได้คลอดบุตรอีกครั้งหนึ่งซึ่งเป็นน้องชายของเธอชื่ออาเบล อาเบลเป็นคนเลี้ยงแกะ แต่คาอินเป็นคนทำไร่ไถนา 3 อยู่มาวันหนึ่งปรากฏว่า คาอินได้นำผลไม้จากไร่นามาเป็นเครื่องบูชาถวายพระเยโฮวาห์ 4 เช่นกันอาเบลได้นำผลแรกจากฝูงแกะของเขาและไขมันของแกะ พระเยโฮวาห์ทรงพอพระทัยต่ออาเบลและเครื่องบูชาของเขา 5 แต่พระองค์ไม่ทรงพอพระทัยต่อคาอินและเครื่องบูชาของเขา และคาอินได้โกรธแค้นยิ่งนัก สีหน้าหม่นหมองไป 6 พระเยโฮวาห์ได้ตรัสแก่คาอินว่า □ ทำไมเจ้าถึงโกรธแค้น และทำไมสีหน้าเจ้าหม่นหมองไป 7 ถ้าเจ้าทำดี เจ้าจะไม่เป็นที่ยอมรับหรือ ถ้าเจ้าทำไม่ดี บาปก็ชุ่มอยู่ที่ประตู มันปรารถนาในตัวเจ้า และเจ้าจะครอบครองมัน □

การฆ่าอาแบล

⁸ คาอินพูดกับอาแบลน้องชายของเขา ต่อมาเมื่อเขาทั้งสองอยู่ในที่นาด้วยกัน คาอินได้ลุกขึ้นต่อสู้อาแบลน้องชายของเขา และฆ่าเขา ⁹ พระเยโฮวาห์ตรัสแก่คาอินว่า □อาแบลน้องชายของเจ้าอยู่ที่ไหน□ เขาทูลว่า □ข้าพระองค์ไม่ทราบ ข้าพระองค์เป็นผู้ดูแลน้องชายหรือ□

การสาปแช่งคาอิน

¹⁰ พระองค์ตรัสว่า □เจ้าทำอะไรไป เสียงร้องของโลหิตน้องชายของเจ้าร้องจากดินถึงเรา ¹¹ บัดนี้เจ้าถูกสาปแช่งจากแผ่นดินแล้ว ซึ่งได้อ้าปากรับโลหิตน้องชายของเจ้าจากมือเจ้า ¹² เมื่อเจ้าทำอะไรไถนา มันจะไม่เกิดผลแก่เจ้าเหมือนเดิม เจ้าจะต้องพเนจรร่อนเร่ไปมาในโลก□ ¹³ คาอินทูลแก่พระเยโฮวาห์ว่า □โทษของข้าพระองค์หนักเหลือที่ข้าพระองค์จะแบกรับได้ ¹⁴ ดูเถิด วันนี้พระองค์ได้ทรงขับไล่ข้าพระองค์จากพื้นแผ่นดินโลก ข้าพระองค์จะถูกซ่อนไว้จากพระพักตร์ของพระองค์ และข้าพระองค์จะพเนจรร่อนเร่ไปมาในโลก จากนั้นทุกคนที่พบข้าพระองค์จะฆ่าข้าพระองค์เสีย□ ¹⁵ พระเยโฮวาห์ตรัสแก่เขาว่า □เหตุฉะนั้นใครก็ตามที่ฆ่าคาอิน จะรับโทษถึงเจ็ดเท่า□ แล้วเกรงว่าใครที่พบเขาจะฆ่าเขา พระเยโฮวาห์จึงทรงประทับตราที่ตัวคาอิน

เชื้อสายของคาอินและความเจริญทางด้านอารยธรรม

¹⁶ คาอินได้ออกไปจากพระพักตร์ของพระเยโฮวาห์ และอาศัยอยู่เมืองโนเดทางด้านทิศตะวันออกของเอเดน ¹⁷ คาอินได้สมรสกับ ภรรยาของเขา นางได้ตั้งครรภ์ และคลอดบุตรชื่อเอโนค เขาสร้างเมืองขึ้นมาเมืองหนึ่งและเรียกชื่อเมืองนั้นตามชื่อบุตรชายของเขาว่าเอโนค ¹⁸ เอโนคให้กำเนิดบุตรชื่ออิราด อิราดให้กำเนิดบุตรชื่อเมหุยาเอล เมหุ

ยาเอลให้กำเนิดบุตรชื่อเมธูซาเอล เมธูซาเอลให้กำเนิดบุตรชื่อลามะค 19 ลามะคได้ภรรยาสองคน คนหนึ่งมีชื่อว่าอาดาด้า อีกคนหนึ่งมีชื่อว่าคิลลาห์ 20 นางอาดาด้าคลอดบุตรชื่อว่ายาบาล เขาเป็นต้นตระกูลของคนที่อาศัยอยู่ในเต็นท์และคนที่เลี้ยงสัตว์ 21 น้องชายของเขามีชื่อว่ายูบาล เขาเป็นต้นตระกูลของบรรดาคนที่ตีตีพิณเขาคู่และเป่าขลุ่ย 22 นางคิลลาห์คลอดบุตรด้วยชื่อว่าทูบัลคาอิน ซึ่งเป็นผู้สอนบรรดาช่างฝีมือทำเครื่องทองสัมฤทธิ์และเหล็ก ทูบัลคาอินมีน้องสาวชื่อว่านาอามาห์ 23 ลามะคพูดกับภรรยาทั้งสองของเขาว่า □อาดาด้าและคิลลาห์ จงฟังเสียงของเรา ภรรยาทั้งสองของลามะค จงเชื่อฟังถ้อยคำของเรา เพราะเราได้ฆ่าคนๆ หนึ่งที่ทำให้เราบาดเจ็บ ชายหนุ่มที่ทำอันตรายแก่เรา 24 ถ้าผู้ที่ฆ่าคาอินจะได้รับโทษเป็นเจ็ดเท่า แล้วผู้ที่ฆ่าลามะคจะได้รับโทษเจ็ดสิบเจ็ดเท่าเป็นแน่□

การกำเนิดของเสท

25 อาดัมได้สมรสกับภรรยาของเขาอีกครั้งหนึ่ง นางได้คลอดบุตรชายคนหนึ่ง และเรียกชื่อของเขาว่าเสท นางพูดว่า □เพราะว่าพระเจ้าทรงโปรดให้ข้าพเจ้ามีเชื้อสายอีกคนหนึ่งแทนอาเบล ผู้ซึ่งถูกคาอินฆ่าตาย□ 26 ฝ่ายเสทกำเนิดบุตรชายคนหนึ่งด้วย เขาเรียกชื่อของเขาว่าเอโนช ตั้งแต่นั้นมานุษย์เริ่มต้นที่จะร้องเรียกพระนามของพระเยโฮวาห์

5

ลำดับวงศ์วานจากอาดัมถึงโนอาห์

1 นี่เป็นหนังสือลำดับวงศ์พันธุ์ของอาดัม ในวันที่พระเจ้าได้ทรงสร้างมนุษย์นั้น พระองค์ทรงสร้างตามแบบพระฉายา

ของพระเจ้า ² พระองค์ทรงสร้างให้เป็นผู้ชายและผู้หญิง และทรงอวยพระพรแก่เขา และทรงเรียกชื่อเขาทั้งสองว่า อาดัม ในวันที่เขาถูกสร้างขึ้นนั้น ³ และอาดัมอยู่มาได้หนึ่งร้อยสามสิบปี และให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่งมีรูปร่างหน้าตา คล้ายคลึงกันกับเขา และเรียกชื่อของเขาว่าเซท ⁴ ตั้งแต่อาดัมให้กำเนิดเซทแล้ว ก็มีอายุต่อไปอีกแปดร้อยปี และเขาให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาวหลายคน ⁵ รวมอายุที่อาดัมมีชีวิตอยู่ได้เก้าร้อยสามสิบปีและเขาได้สิ้นชีวิต ⁶ เซทอยู่มาได้ร้อยห้าปี และให้กำเนิดบุตรชื่อเอโนช ⁷ ตั้งแต่เซทให้กำเนิดเอโนชแล้ว ก็มีอายุต่อไปอีกแปดร้อยเจ็ดปี และให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาวหลายคน ⁸ รวมอายุของเซทได้เก้าร้อยสิบสองปีและเขาได้สิ้นชีวิต ⁹ เอโนชอยู่มาได้เก้าสิบปี และให้กำเนิดบุตรชื่อเคนัน ¹⁰ ตั้งแต่เอโนชให้กำเนิดเคนันแล้ว ก็มีอายุต่อไปอีกแปดร้อยสิบห้าปี และให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาวหลายคน ¹¹ รวมอายุของเอโนชได้เก้าร้อยห้าปีและเขาได้สิ้นชีวิต ¹² เคนันอยู่มาได้เจ็ดสิบปี และให้กำเนิดบุตรชื่อมาหะลาเลล ¹³ ตั้งแต่เคนันให้กำเนิดมาหะลาเลลแล้ว ก็มีอายุต่อไปอีกแปดร้อยสี่สิบปี และให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาวหลายคน ¹⁴ รวมอายุของเคนันได้เก้าร้อยสิบปีและเขาได้สิ้นชีวิต ¹⁵ มาหะลาเลลอยู่มาได้หกสิบห้าปี และให้กำเนิดบุตรชื่อยาเรด ¹⁶ ตั้งแต่มาหะลาเลลให้กำเนิดยาเรดแล้ว ก็มีอายุต่อไปอีกแปดร้อยสามสิบปี และให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาวหลายคน ¹⁷ รวมอายุของมาหะลาเลลได้แปดร้อยเก้าสิบห้าปีและเขาได้สิ้นชีวิต ¹⁸ ยาเรดอยู่มาได้ร้อยหกสิบสองปี และให้กำเนิดบุตรชื่อเอโนค ¹⁹ ตั้งแต่ยาเรดให้กำเนิดเอโนคแล้ว ก็มีอายุต่อไปอีกแปดร้อยปี และให้

กำเนิดบุตรชายและบุตรสาวหลายคน ²⁰ รวมอายุของยาเรต ได้เก้าร้อยหกสิบสองปีและเขาได้สิ้นชีวิต ²¹ เอโนคอยู่มาได้หกสิบห้าปี และให้กำเนิดบุตรชื่อเมธูเสลาห์ ²² ตั้งแต่เอโนคให้กำเนิดเมธูเสลาห์แล้ว ก็ดำเนินกับพระเจ้าสามร้อยปี และให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาวหลายคน ²³ รวมอายุของเอโนคได้สามร้อยหกสิบห้าปี ²⁴ เอโนคได้ดำเนินกับพระเจ้าและหาย ไป เพราะพระเจ้าทรงรับเขาไป ²⁵ เมธูเสลาห์อยู่มาได้ร้อยแปดสิบเจ็ดปี และให้กำเนิดบุตรชื่อลามะค ²⁶ ตั้งแต่เมธูเสลาห์ให้กำเนิดลามะคแล้ว ก็มีอายุต่อไปอีกเจ็ดร้อยแปดสิบสองปี และให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาวหลายคน ²⁷ รวมอายุของเมธูเสลาห์ได้เก้าร้อยหกสิบเก้าปีและเขาได้สิ้นชีวิต ²⁸ ลามะคอยู่มาได้ร้อยแปดสิบสองปี และให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่ง ²⁹ เขาเรียกชื่อบุตรชายว่า โนอาห์ กล่าวว่า □ คนนี้จะเป็นที่ปลอบประโลมใจเราเกี่ยวกับการงานของเรา และความเหนื่อยยากของมือเรา เพราะเหตุแผ่นดินที่พระเยโฮวาห์ได้ทรงสาปแช่งนั้น □ ³⁰ ตั้งแต่ลามะคให้กำเนิดโนอาห์แล้ว ก็มีอายุต่อไปอีกห้าร้อยเก้าสิบห้าปี และให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาวหลายคน ³¹ รวมอายุของลามะคได้เจ็ดร้อยเจ็ดสิบเจ็ดปีและเขาได้สิ้นชีวิต ³² โนอาห์มีอายุได้ห้าร้อยปี และโนอาห์ให้กำเนิดบุตรชื่อเซม ฮาม และยาเฟท

6

ความชั่วของมนุษยชาติ

¹ ต่อมาเมื่อมนุษย์เริ่มทวีมากขึ้นบนพื้นแผ่นดินโลก และพวกเขาให้กำเนิดบุตรสาวหลายคน ² บุตรชายทั้งหลายของ

พระเจ้าเห็นว่าบุตรสาวทั้งหลายของมนุษย์สวยงาม และพวกเขาจับเธอทั้งหลายไว้เป็นภรรยาตามชอบใจของพวกเขา

คำเตือนของพระเจ้าถึงการพิพากษา

³ พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ❶ วิญญาณของเราจะไม่วิงวอนกับมนุษย์ตลอดไป เพราะเขาเป็นแต่เนื้อหนัง อายุของเขาจะเพียงแค่อายุยี่สิบปี ❷ ⁴ ในคราวนั้นมีพวกมนุษย์ยักษ์บนแผ่นดินโลก แล้วภายหลังเมื่อบุตรชายทั้งหลายของพระเจ้าสมสู่กับบุตรสาวทั้งหลายของมนุษย์ และเธอทั้งหลายคลอดบุตรให้แก่พวกเขา บุตรเหล่านั้นเป็นคนมีอำนาจมาก ตั้งแต่สมัยโนอาห์เป็น คนมีชื่อเสียง ⁵ และพระเจ้าทรงเห็นว่าความชั่วของมนุษย์มีมากบนแผ่นดินโลก และเจตนาทุกอย่างแห่งความคิดทั้งหลายในใจของเขา ล้วนแต่ชั่วร้ายอย่างเดี่ยวเสมอไป ⁶ พระเยโฮวาห์ทรงโทมนัสที่พระองค์ได้ทรงสร้างมนุษย์บนแผ่นดินโลก และกระทำให้พระองค์ทรงเสรำไศกภายในพระทัยของพระองค์ ⁷ พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ❸ เราจะทำลายมนุษย์ที่เราได้สร้างมาจากพื้นแผ่นดินโลก ทั้งมนุษย์และสัตว์และสัตว์เลื้อยคลานและนกในอากาศ เพราะว่าเราเสียใจที่เราได้สร้างพวกเขามา ❹

โนอาห์ตอนาวา

⁸ แต่โนอาห์เป็นที่โปรดปรานในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ⁹ ต่อไปนี้คือพงศัพธ์ของโนอาห์ โนอาห์เป็นคนชอบธรรมและดีรอบคอบ ในสมัยของท่าน และโนอาห์ดำเนินกับพระเจ้า ¹⁰ โนอาห์ให้กำเนิดบุตรชายสามคน ชื่อเชม ฮาม และยาเฟท ¹¹ ดังนั้นมนุษย์โลกจึงชั่วช้าต่อพระพักตร์พระเจ้า และแผ่นดินโลกก็เต็มไปด้วยความอำมหิต ¹² พระเจ้าทอดพระเนตรบนแผ่นดินโลก และดูเถิด แผ่นดินโลกก็ชั่วช้า เพราะว่าบรรดาเนื้อหนังได้กระทำการชั่วช้าบน

แผ่นดินโลก 13 พระเจ้าตรัสแก่โนอาห์ว่า □ ต่อหน้าเราบรรดาเนื้อหนังก็มาถึงวาระสุดท้ายแล้ว เพราะว่าแผ่นดินโลกเต็มไปด้วยความอำมหิตเพราะพวกเขา และดูเถิด เราจะทำลายพวกเขาพร้อมกับแผ่นดินโลก 14 เจ้าจงต่อนาวาด้วยไม้สนโกเฟอร์ เจ้าจงทำเป็นห้องๆ ในนาวา และยาทั้งข้างในข้างนอกด้วยชั้น 15 เจ้าจงต่อนาวาตามนี้ นาวายาวสามร้อยศอก กว้างห้าสิบ ศอก และสูงสามสิบ ศอก 16 เจ้าจงทำช่องในนาวา และให้อยู่ข้างบนขนาดศอกหนึ่ง และเจ้าจงตั้งประตูที่ด้านข้างนาวา เจ้าจงทำเป็นชั้นล่าง ชั้นที่สองและชั้นที่สาม 17 ดูเถิด เราเองเป็นผู้กระทำให้น้ำท่วมบนแผ่นดินโลกเพื่อทำลายบรรดาเนื้อหนังใต้ฟ้าที่มีลมปรานแห่งชีวิต และทุกสิ่งบนแผ่นดินโลกจะตายสิ้น 18 แต่เราจะตั้งพันธสัญญาของเราไว้กับเจ้า และเจ้าจงเข้าอยู่ในนาวา ทั้งเจ้า บุตรชายภรรยาและบุตรสะใภ้ของเจ้าพร้อมกับเจ้า 19 เจ้าจงนำสัตว์ทั้งปวงที่มีชีวิตทั้งตัวผู้และตัวเมียทุกชนิดอย่างละคู่เข้าไปในนาวาเพื่อรักษาชีวิต 20 นกตามชนิดของมัน และสัตว์ใช้งานตามชนิดของมัน สัตว์เลื้อยคลานตามชนิดของมัน อย่างละคู่จะมาหาเจ้าเพื่อรักษาชีวิตไว้ 21 เจ้าจงหาอาหารทุกอย่างที่กินได้ และสะสมไว้สำหรับเจ้า และมันจะเป็นอาหารสำหรับเจ้าและสัตว์ทั้งปวง □ 22 โนอาห์ได้กระทำตามทุกสิ่งที่พระเจ้าทรงบัญชาแก่ท่าน ดังนั้นท่านจึงกระทำ

7

โนอาห์ ครอบครัวของเขา และบรรดาสัตว์เข้าไปในนาวา

1 และพระเยโฮวาห์ตรัสแก่โนอาห์ว่า □ เจ้าและครอบครัวทั้งหมดจงเข้าไปในนาวา เพราะว่าเราเห็นว่า เจ้าชอบธรรมต่อหน้าเราในชั่วอายุนี้ 2 เจ้าจงเอาสัตว์ทั้งปวงที่สะอาดทั้งตัวผู้

และตัวเมียอย่างละเจ็ดคู่ และสัตว์ทั้งปวงที่ไม่สะอาดทั้งตัวผู้ และตัวเมียอย่างละคู่³ นกในอากาศทั้งตัวผู้และตัวเมียอย่างละเจ็ดคู่ด้วย เพื่อรักษาชีวิตไว้ให้สืบเชื้อสายบนพื้นแผ่นดินโลก⁴ เพราะว่าอีกเจ็ดวันเราจะบันดาลให้ฝนตกบนแผ่นดินโลกสี่สิบวันสี่สิบคืน และสิ่งที่มีชีวิตทั้งปวงที่เราสร้างมานั้น เราจะทำลายเสียจากพื้นแผ่นดินโลก⁵ โนอาห์ได้กระทำตามทุกสิ่งที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่ท่าน⁶ เมื่อน้ำท่วมบนแผ่นดินโลก โนอาห์มีอายุได้หกร้อยปี⁷ โนอาห์หึงบุตรชาย ภรรยาและบุตรสะใภ้ทั้งหลายจึงเข้าไปในนาวาเพราะเหตุ น้ำท่วม⁸ สัตว์ทั้งปวงที่สะอาดและสัตว์ทั้งปวงที่ไม่สะอาด และฝูงนกและบรรดาสัตว์ที่เลี้ยงคลานบนแผ่นดินโลก⁹ ได้เข้าไปหาโนอาห์ในนาวาเป็นคู่ๆทั้งตัวผู้และตัวเมีย ตามที่พระเจ้าได้ทรงบัญชาไว้แก่โนอาห์¹⁰ ต่อมาอีกเจ็ดวันน้ำก็ท่วมบนแผ่นดินโลก¹¹ เมื่อโนอาห์มีชีวิตอยู่ได้หกร้อยปี ในเดือนที่สอง วันที่สิบเจ็ดของเดือนนั้น ในวันเดียวกันนั้นเอง น้ำพุทั้งหลายที่อยู่ใต้บาดาลก็พลุ่งขึ้นมา และช่องฟ้าก็เปิดออก¹² ฝนตกบนแผ่นดินโลกสี่สิบวันสี่สิบคืน¹³ ในวันเดียวกันนั้นเอง โนอาห์และบุตรชายของโนอาห์ คือเชม ฮาม และยาเฟท ภรรยาของโนอาห์ และบุตรสะใภ้ทั้งสามได้เข้าไปในนาวา¹⁴ เขาเหล่านั้นและสัตว์ป่าทั้งปวงตามชนิดของมัน และสัตว์ใช้งานทั้งปวงตามชนิดของมัน และบรรดาสัตว์เลี้ยงคลานที่คลานไปมาบนแผ่นดินโลกตามชนิดของมัน และนกทั้งปวงตามชนิดของมัน คือบรรดานกทุกชนิดที่มีลักษณะแตกต่างกัน¹⁵ สัตว์ทั้งปวงที่มีลมปราณแห่งชีวิตได้เข้าไปหาโนอาห์ในนาวาเป็นคู่ๆ¹⁶ สัตว์ทั้งปวงที่เข้าไปนั้น ได้เข้าไปทั้งตัวผู้และตัวเมียตามที่พระเจ้าได้ทรงบัญชาแก่ท่าน และพระเยโฮวาห์ทรงปิดประตูให้ท่าน

น้ำท่วม

17 น้ำได้ท่วมแผ่นดินโลกสี่สิบวัน และน้ำก็ทวีมากขึ้นและหนุนนาวาให้สูงเหนือแผ่นดินโลก 18 น้ำไหลเชี่ยวและทวีมากยิ่งขึ้นบนแผ่นดินโลก และนาวาลอยบนผิวน้ำ 19 น้ำไหลเชี่ยวทวีมากยิ่งขึ้นบนแผ่นดินโลก และน้ำก็ท่วมภูเขาสูงทุกแห่งทั่วใต้ฟ้า 20 น้ำไหลเชี่ยวท่วมเหนือภูเขาสิบห้าศอก 21 บรรดาเนื้อหนังที่เคลื่อนไหวบนแผ่นดินโลก ทั้งนก สัตว์ใช้งาน สัตว์ป่า และสัตว์เลื้อยคลานที่คลานไปมาบนแผ่นดินโลก และมนุษย์ทั้งปวงก็ตายสิ้น 22 มนุษย์ทั้งปวงผู้ซึ่งม^ลลมปราณแห่งชีวิตเข้าออกทางจมูก สิ่งสารพัดที่อยู่บนบกตายสิ้น 23 สิ่งที่มีชีวิตทั้งปวงที่อยู่บนพื้นแผ่นดินโลกถูกทำลาย ทั้งมนุษย์ สัตว์ใช้งาน สัตว์เลื้อยคลาน และนกในอากาศ และทุกสิ่งถูกทำลายจากแผ่นดินโลก เหลืออยู่แต่โนอาห์และทุกสิ่งที่อยู่กับท่านในนาวา 24 น้ำไหลเชี่ยวบนแผ่นดินโลกเป็นเวลาหนึ่งร้อยห้าสิบวัน

8

น้ำลดลงและนาวาค้างอยู่บนเทือกเขาอารารัต

1 พระเจ้าทรงระลึกถึงโนอาห์ บรรดาสัตว์ที่มีชีวิตและสัตว์ใช้งานทั้งปวงที่อยู่กับท่านในนาวา และพระเจ้าทรงทำให้ลมพัดมาเหนือแผ่นดินโลก และน้ำทั้งปวงก็ลดลง 2 น้ำพุทั้งหลายที่อยู่ใต้บาดาลและช่องฟ้าทั้งปวงก็ปิด และฝนที่ตกจากฟ้าก็หยุด 3 น้ำก็ค่อยๆลดลงจากแผ่นดินโลก และสว่างไปร้อยห้าสิบวันแล้วน้ำก็ลดลง 4 ณ เดือนที่เจ็ดวันที่สิบเจ็ด นาวาก็ค้างอยู่บนเทือกเขาอารารัต 5 น้ำก็ค่อยๆลดลงจนถึงเดือนที่สิบ ในเดือนที่สิบ ณ วันที่หนึ่งของเดือนนั้น ยอดภูเขา

ต่างๆ โฟล่ขึ้นมา 6 ต่อจากนั้นอีกสี่สิบวัน โนอาห์ก็เปิดช่อง
ในนาวาที่ท่านได้ทำไว้ นั้น 7 ท่านปล่อยกาตัวหนึ่ง ซึ่งมันบิน
ไปมาจนกระทั่งน้ำลดแห้งจากแผ่นดินโลก 8 ท่านจึงปล่อย
นกเขาตัวหนึ่งด้วยเพื่อจะรู้ว่าน้ำได้ลดลงจากพื้นแผ่นดิน
โลกหรือยัง 9 แต่นกเขาไม่พบที่ที่จะจับอาศัยอยู่ได้เพราะ
น้ำยังท่วมทั่วพื้นแผ่นดินโลกอยู่ มันจึงได้กลับมาหาท่านใน
นาวา ดังนั้นท่านจึงยื่นมือออกไปจับนกเขาเข้ามาไว้ด้วยกัน
ในนาวา 10 ท่านคอยอยู่อีกเจ็ดวัน ท่านจึงปล่อยนกเขาไป
จากนาวาอีกครั้งหนึ่ง 11 ในเวลาเย็นนกเขาก็กลับมายังท่าน
ดูเถิด มันคาบใบมะกอกเทศเขียวสดมา ดังนั้นโนอาห์จึงรู้ว่า
น้ำได้ลดลงจากแผ่นดินโลกแล้ว 12 ท่านคอยอยู่อีกเจ็ดวัน
และปล่อยนกเขาออกไป แล้วมันไม่กลับมาหาท่านอีกเลย
13 ต่อมาปีที่หกร้อยเอ็ดเดือนที่หนึ่งวันที่หนึ่งของเดือนนั้น
น้ำก็แห้งจากแผ่นดินโลก โนอาห์ก็เปิดหลังคาของนาวาและ
มองดู ดูเถิด พื้นแผ่นดินแห้งแล้ว 14 ในเดือนที่สองวันที่ยี่สิบ
เจ็ดของเดือนนั้นแผ่นดินโลกก็แห้งสนิท 15 พระเจ้าตรัสแก่
โนอาห์ว่า 16 □จงออกไปจากนาวา หังเจ้า ภรรยา บุตรชาย
และบุตรสะใภ้ทั้งหลายของเจ้า 17 จงพาสัตว์ที่มีชีวิตทั้งปวง
ที่อยู่ด้วยกันกับเจ้า คือบรรดาเนื้อหนัง ทั้งนก สัตว์ใช้งาน
และสัตว์เลื้อยคลานทั้งปวงที่คลานไปมาบนแผ่นดินโลกให้
ออกมา เพื่อพวกมันจะทวีมากขึ้นบนแผ่นดินโลก และมีลูก
ตูกทวีมากขึ้นบนแผ่นดินโลก □ 18 โนอาห์จึงออกไป พร้อม
ทั้งบุตรชาย ภรรยา และบุตรสะใภ้ทั้งหลายที่อยู่กับท่าน 19
สัตว์ป่าทั้งปวง บรรดาสัตว์เลื้อยคลาน นกทั้งปวง และทุกสิ่ง
ที่คลานไปมาบนแผ่นดินโลกตามชนิดของพวกมันออกไป
จากนาวา

โนอาห์ถวายเครื่องบูชา

20 โนอาห์ก็สร้างแท่นบูชาแด่พระเยโฮวาห์และเอาบรรดาสัตว์ที่สะอาด และบรรดานกที่สะอาด ถวาย เป็นเครื่องเผาบูชาที่แท่นนั้น 21 พระเยโฮวาห์ได้ดมกลิ่นหอมหวาน และพระเยโฮวาห์ทรงดำริในพระทัยว่า □เราจะไม่สาปแช่งแผ่นดินอีกเพราะเหตุมนุษย์ ด้วยว่าเจตนาในใจของเขาล้วนแต่ชั่วร้ายตั้งแต่เด็กมา เราจะไม่ประหารสิ่งทั้งปวงที่มีชีวิตอีกเหมือนอย่างที่เราได้กระทำแล้วนั้น 22 ในขณะที่โลกยังดำรงอยู่นั้น จะมีฤดูหว่านฤดูเก็บเกี่ยว เวลาเย็นเวลาร้อน ฤดูร้อนฤดูหนาว กลางวันกลางคืนต่อไป□

9

คุณค่าของชีวิต

1 พระเจ้าทรงอวยพระพรแก่โนอาห์และบุตรชายทั้งหลายของท่าน และตรัสแก่พวกเขาว่า □จงมีลูกดก และทวีมากขึ้นจนเต็มแผ่นดิน 2 สัตว์ป่าทั้งปวงบนแผ่นดินโลก บรรดานกในอากาศ สิ่งทั้งปวงที่คลานไปมาบนแผ่นดินโลก และบรรดาปลาในทะเล จะเกรงกลัวพวกเจ้าและหวาดกลัวต่อพวกเจ้า พวกมันจะถูกมอบอยู่ในมือพวกเจ้า 3 สิ่งทั้งปวงที่มีชีวิตเคลื่อนไหวไปมาจะเป็นอาหารของพวกเจ้า เช่นเดียวกับพืชผักเขียวสด เรายกทุกสิ่งให้แก่พวกเจ้า 4 แต่เนื้อกับชีวิตของมัน คือเลือดของมัน พวกเจ้าอย่ากินเลย

ผู้ที่ฆ่าคนมีโทษถึงประหารชีวิต

5 โลहितเจ้าที่เป็นชีวิตของเจ้าเราจะเรียกเอาแน่นอน เรา จะเรียกเอาจากชีวิตของสัตว์ป่าทั้งปวง และจากมือมนุษย์ เราจะเรียกเอาชีวิตมนุษย์จากมือพี่น้องของตนทุกคน 6 ผู้ใดทำให้โลหิตของมนุษย์ไหล ผู้อื่นจะทำให้ผู้นั้นโลหิตไหล เพราะว่าพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ตามแบบพระฉายา

ของพระองค์⁷ เจ้าจงมีลูกดกทวีมากขึ้นอุดมบริบูรณ์ในแผ่นดินโลกและทวีมากขึ้นในนั้น⁸ พระเจ้าจึงตรัสแก่โนอาห์และบุตรชายทั้งหลายที่อยู่กับท่านว่า

พระเจ้าทรงกระทำพันธสัญญากับโนอาห์

⁹ ๑๐ เกิด เราตั้งพันธสัญญาของเรากับพวกเจ้าและกับเชื้อสายของเจ้าสืบไป ¹⁰ และกับสัตว์ที่มีชีวิตทั้งปวงที่อยู่กับเจ้าทั้งนก สัตว์ใช้งาน และบรรดาสัตว์ป่าบนแผ่นดินโลกที่อยู่กับเจ้า สัตว์ทั้งปวงที่ออกจากนาวา รวมทั้งบรรดาสัตว์ป่าบนแผ่นดินโลก ¹¹ เราจะตั้งพันธสัญญาของเราไว้กับพวกเจ้าว่า จะไม่มีการทำลายบรรดาเนื้อหนังโดยน้ำท่วมอีก จะไม่มีน้ำมาท่วมทำลายโลกอีกต่อไป ¹² พระเจ้าตรัสว่า ๑๓ นี่เป็นหมายสำคัญแห่งพันธสัญญาซึ่งเราตั้งไว้ระหว่างเรากับพวกเจ้าและสัตว์ที่มีชีวิตทั้งปวงที่อยู่กับเจ้า ในทุกชั่วอายุตลอดไป เป็นนิตย์ ¹³ เราได้ตั้งรุ้งของเราไว้ที่เมฆและมันจะเป็นหมายสำคัญแห่งพันธสัญญาระหว่างเรากับแผ่นดินโลก ¹⁴ และต่อมาเมื่อเราให้มีเมฆเหนือแผ่นดินโลก จะเห็นรุ้งที่เมฆนั้น ¹⁵ และเราจะระลึกถึงพันธสัญญาของเราซึ่งมีระหว่างเรากับพวกเจ้าและสิ่งที่มีชีวิตทั้งปวงแห่งบรรดาเนื้อหนัง และน้ำจะไม่มาท่วมทำลายบรรดาเนื้อหนังอีกต่อไป ¹⁶ จะมีรุ้งที่เมฆและเราจะมองดูมันเพื่อเราจะระลึกถึงพันธสัญญานี้รันดร์ ระหว่างพระเจ้ากับสิ่งทั้งปวงที่มีชีวิตแห่งบรรดาเนื้อหนังที่อยู่บนแผ่นดินโลก ¹⁷ และพระเจ้าตรัสแก่โนอาห์ว่า ๑๘ นี่เป็นหมายสำคัญแห่งพันธสัญญาซึ่งเราได้ตั้งไว้ระหว่างเรากับบรรดาเนื้อหนังบนแผ่นดินโลก ¹⁸ บุตรชายของโนอาห์ที่ได้ออกจากนาวา คือเชม ฮาม และยาเฟท และฮามเป็น

บิดาของคานาอัน¹⁹ นี้เป็นบุตรชายสามคนของโนอาห์ และมนุษย์ที่กระจัดกระจายออกไปทั่วโลกมาจากคนเหล่านี้

โนอาห์เมาเหล้าองุ่น

²⁰ โโนอาห์เริ่มเป็นชาวสวนและเขาทำสวนองุ่น ²¹ ท่านได้ดื่มเหล้าองุ่นจนเมา และท่านก็เปลือยกายอยู่ในเต็นท์ของท่าน ²² ฮาม บิดาของคานาอัน เห็นบิดาของตนเปลือยกายอยู่ จึงบอกพี่น้องทั้งสองคนของเขาที่อยู่ภายนอก ²³ เขมกับยาเฟทเอาผ้าผืนหนึ่งพาดบ่าของเขาทั้งสองคนเดินหันหลังเข้าไปปกปิดกายบิดาของพวกเขาที่เปลือยอยู่ และมีได้เห็นหน้าดูกายบิดาของพวกเขาที่เปลือยอยู่นั้น ²⁴ โโนอาห์สร้างเมาแล้วจึงรู้ว่าบุตรชายสุดท้องของเขาได้ทำอะไรแก่ท่าน

คานาอันถูกสาปแช่ง

²⁵ ท่านพูดว่า □คานาอันจงถูกสาปแช่ง และเขาจะเป็นทาสแห่งทาสทั้งหลายของพี่น้องของเขา □ ²⁶ ท่านพูดว่า □สรรเสริญพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขม และคานาอันจะเป็นทาสของเขา ²⁷ พระเจ้าจะทรงเพิ่มพูนยาเฟทและเขาจะอาศัยอยู่ในเต็นท์ของเขม และคานาอันจะเป็นทาสของเขา □ ²⁸ หลังจากนั้นทว่าโนอาห์มีชีวิตต่อไปอีกสามร้อยห้าสิบปี ²⁹ รวมอายุของโนอาห์ได้เก้าร้อยห้าสิบปีและท่านได้สิ้นชีวิต

10

¹ ต่อไปนี้เป็นพงศ์พันธุ์ของบุตรชายทั้งหลายของโนอาห์ คือเขม ฮาม และยาเฟท และพวกเขากำเนิดบุตรชายหลายคนหลังน้ำท่วม

เชื้อสายของยาเฟท

2 บุตรชายทั้งหลายของยาเฟทชื่อโกเมอร์ มาโกก มีเดีย ยาวาน ทุบัล เมเชค และทึราส 3 บุตรชายทั้งหลายของโกเมอร์ชื่ออัชเคนส ริฟาท และโทการมาห์ 4 บุตรชายทั้งหลายของยาวานชื่อเอลีซาร์ ทารซึช คิทิม และโดดานิม 5 จากเชื้อสายเหล่านี้ อาณาเขตของชนชาติทั้งหลายได้แบ่งแยกตามดินแดนต่างๆของพวกเขา แต่ละคนตามภาษาของเขา ตามครอบครัวของพวกเขา ตามชาติของพวกเขา

เชื้อสายของฮาม

6 บุตรชายทั้งหลายของฮามชื่อคูช มีสรายิม พุด และคานาอัน 7 บุตรชายทั้งหลายของคูชชื่อเสอบา ฮาวิลาคี สับทาห์ ราอามาห์ และสับเทคา และบุตรชายทั้งหลายของราอามาห์ชื่อเชบา และเดดาน 8 คูชให้กำเนิดบุตรชื่อนิมโรด เขาเริ่มเป็นคนมีอำนาจมากบนแผ่นดินโลก 9 เขาเป็นพรานที่มีกำลังมากต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ดังนั้นจึงว่า ๑๐ เหมือนกับนิมโรดพรานที่มีกำลังมากต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ 10 การเริ่มต้นของอาณาจักรเขาคือเมืองบาเบล เมืองเอเรก เมืองอัคคัด และเมืองคาลเนห์ในแผ่นดินของชินาร์ 11 ฝ่ายฮัสซุรจึงออกไปจากแผ่นดินของชินาร์นั้น และสร้างเมืองนินะเวห์ เมืองเรโโบทและเมืองคาลาห์ 12 และเมืองเรเสนซึ่งอยู่ระหว่างเมืองนินะเวห์กับเมืองคาลาห์ เมืองนี้เป็นเมืองใหญ่ 13 มีสรายิมให้กำเนิดบุตรชื่อนูติม อานามิม เลหะบิม นัฟทุยิม 14 ปีทรุสิม คัสลูฮิม (ผู้ซึ่งออกมาจากเขาคือคนฟีลิสเตีย และคีโฟทริม 15 คานาอันให้กำเนิดบุตรห้าปี ชื่อไฮดอนและเฮท 16 และคนเยบุส คนอามไรต์ คนเกอร์กาซี 17 คนฮิวไตต์ คนอาร์คี คนลูสินี 18 คนอาร์วัต คนเศเมอร์ และคนฮามัท และภายหลังนั้นครอบครัวต่างๆของคนคานาอันก็กระจัดกระจายออกไป 19 เขตแดนของคนคานาอัน

จากเมืองไซดอน ไปทางเมืองเกอราห์ จนถึงเมืองกาซา ไปทางเมืองโสโดม เมืองโกโมราห์ เมืองอัคราห์ และเมืองเศโบอิมจนถึงเมืองลาซา ²⁰ นี่เป็นบุตรชายทั้งหลายของฮาม ตามครอบครัวของพวกเขา ตามภาษาของพวกเขา ตามแผ่นดินของพวกเขาและตามชาติของพวกเขา

เชื้อสายของเชม

²¹ เช่นเดียวกัน เชม ผู้เป็นบรรพบุรุษของบรรดาชนเอเบอร์ ผู้เป็นพี่ชายคนโตของยาเฟท เขาก็ให้กำเนิดบุตรหลายคนด้วย ²² บุตรของเชมชื่อเอลาม อัสซุร อารฟักซาด ลูด และอารัม ²³ บุตรอารัมชื่ออูส ฮูล เกเธอร์ และมัซ ²⁴ อารฟักซาดให้กำเนิดบุตรชื่อเชลาห์ และเชลาห์ให้กำเนิดบุตรชื่อเอเบอร์ ²⁵ เอเบอร์ให้กำเนิดบุตรชายสองคน คนหนึ่งชื่อเพเลก เพราะในสมัยของเขาแผ่นดินถูกแบ่งแยก และน้องชายของเขาชื่อโยกทาน ²⁶ โยกทานให้กำเนิดบุตรชื่ออัลโมดัด เซเลฟ ฮาซาร์ปมาเวท และเยราห์ ²⁷ ฮาโดรัม อุซาล ดิคลาห์ ²⁸ โอบาล อาบีมาเอล เซบา ²⁹ โอฟีร์ ฮาวิลาร์ และโยบับ คนเหล่านี้เป็นบุตรชายทั้งหลายของโยกทาน ³⁰ ที่อยู่อาศัยของพวกเขาเริ่มจากเมืองเมซาไปทางเสฟาร์เทือกเขาทางทิศตะวันออก ³¹ นี่เป็นบุตรชายทั้งหลายของเชม ตามครอบครัวของพวกเขา ตามภาษาของพวกเขา ตามแผ่นดินของพวกเขาและตามชาติของพวกเขา ³² นี่เป็นครอบครัวต่างๆของบุตรชายทั้งหลายของโนอาห์ ตามพงศ์พันธุ์ของพวกเขา ตามชาติของพวกเขา และจากคนเหล่านี้ประชาชาติทั้งหลายถูกแบ่งแยกในแผ่นดินโลกภายหลังน้ำท่วม

11

หอบาเบล

1 ทิวแผ่นดินโลกมีภาษาเดียวและมีสำเนียงเดียวกัน ² และต่อมาเมื่อพวกเขาเดินทางจากทิศตะวันออก ก็พบที่ราบในแผ่นดินชินาร์และพวกเขาอาศัยอยู่ที่นั่น ³ แล้วพวกเขาต่างคนต่างก็พูดกันว่า □ มาเถิด ให้พวกเราทำอิฐและเผามันให้แข็ง □ พวกเขาจึงมีอิฐใช้ต่างหินและมียางมะตอยใช้ต่างปูนสอ ⁴ เขาทั้งหลายพูดว่า □ มาเถิด ให้พวกเราสร้างเมืองขึ้นเมืองหนึ่งและก่อหอคอยให้ยอดของมันไปถึงฟ้าสวรรค์ และให้พวกเราสร้างชื่อเสียงของพวกเราไว้ เพื่อว่าพวกเราจะไม่กระจัดกระจายไปทั่วพื้นแผ่นดินโลก □

พระเจ้าทรงทำให้เกิดภาษาต่างๆ

⁵ และพระเยโฮวาห์เสด็จลงมาทอดพระเนตรเมืองและหอนั้น ซึ่งบุตรทั้งหลายของมนุษย์ได้ก่อสร้างขึ้น ⁶ แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสว่า □ ดูเถิด คนเหล่านี้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และพวกเขาทั้งปวงมีภาษาเดียว พวกเขาเริ่มทำเช่นนี้แล้ว ประเดี๋ยวจะไม่มีอะไรหยุดยั้งพวกเขาได้ในสิ่งที่พวกเขาคิดจะทำ ⁷ มาเถิด ให้พวกเราลงไปและทำให้ภาษาของเขารุ่นวายที่นั่น เพื่อไม่ให้พวกเขาพูดเข้าใจกันได้ □ ⁸ ดังนั้นพระเยโฮวาห์จึงทรงทำให้เขากระจัดกระจายจากที่นั่น ไปทั่วพื้นแผ่นดิน พวกเขาจึงเลิกสร้างเมืองนั้น ⁹ เหตุฉะนั้นจึงเรียกชื่อเมืองนั้นว่า บาบेल เพราะว่าที่นั่นพระเยโฮวาห์ทรงทำให้ภาษาของทั่วโลก รุ่นวาย และ ณ จากที่นั่นพระเยโฮวาห์ได้ทรงทำให้พวกเขากระจัดกระจายออกไปทั่วพื้นแผ่นดินโลก

เชื้อสายของอับราม

10 ต่อไปนี้เป็นพงศ์พันธุ์ของเซม เซมมีอายุได้ร้อยปีและให้กำเนิดบุตรชื่อบารพ็อคขาด หลังน้ำท่วมสองปี 11 หลังจากเซมให้กำเนิดบารพ็อคขาดแล้วก็มีอายุต่อไปอีกห้าร้อยปี และให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาวหลายคน 12 บารพ็อคขาดมีอายุได้สามสิบห้าปีและให้กำเนิดบุตรชื่อเซลาห์ 13 หลังจากบารพ็อคขาดให้กำเนิดเซลาห์แล้วก็มีอายุต่อไปอีกสี่ร้อยสามปี และให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาวหลายคน 14 เซลาห์มีอายุได้สามสิบปีและให้กำเนิดบุตรชื่อเอเบอร์ 15 หลังจากเซลาห์ให้กำเนิดเอเบอร์แล้วก็มีอายุต่อไปอีกสี่ร้อยสามปี และให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาวหลายคน 16 เอเบอร์มีอายุได้สามสิบสี่ปีและให้กำเนิดบุตรชื่อเปเลก 17 หลังจากเอเบอร์ให้กำเนิดเปเลกแล้วก็มีอายุต่อไปอีกสี่ร้อยสามสิบปี และให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาวหลายคน 18 เปเลกมีอายุได้สามสิบปีและให้กำเนิดบุตรชื่อเรอู 19 หลังจากเปเลกให้กำเนิดเรอูแล้วก็มีอายุต่อไปอีกสองร้อยเก้าปี และให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาวหลายคน 20 เรอูมีอายุได้สามสิบสองปีและให้กำเนิดบุตรชื่อเสรุก 21 หลังจากเรอูให้กำเนิดเสรุกแล้วก็มีอายุต่อไปอีกสองร้อยเจ็ดปี และให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาวหลายคน 22 เสรุกมีอายุได้สามสิบปีและให้กำเนิดบุตรชื่อนาโฮร์ 23 หลังจากเสรุกให้กำเนิดนาโฮร์แล้วก็มีอายุต่อไปอีกสองร้อยปี และให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาวหลายคน 24 นาโฮร์มีอายุได้ยี่สิบเก้าปีและให้กำเนิดบุตรชื่อเทราห์ 25 หลังจากนาโฮร์ให้กำเนิดเทราห์แล้วก็มีอายุต่อไปอีกร้อยสิบเก้าปี และให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาวหลายคน 26 เทราห์มีอายุได้เจ็ดสิบปีและให้กำเนิดบุตรชื่อบาราม นาโฮร์ และฮาราน 27 ต่อไปนี้เป็นพงศ์พันธุ์ของเท

ราห์ เทราห์ให้กำเนิดอับราม นาโฮร์ และฮาราน และฮารานให้กำเนิดบุตรชื่อโลท²⁸ ฮารานได้สิ้นชีวิตก่อนเทราห์ผู้เป็นบิดาของเขาในแผ่นดินที่เขาบังเกิด ในเมืองเออร์ของชาวเคลเดีย²⁹ อับรามและนาโฮร์ต่างก็ได้ภรรยา ภรรยาของอับรามมีชื่อว่าซาราย และภรรยาของนาโฮร์มีชื่อว่ามิลคาห์ผู้เป็นบุตรธิดาของฮาราน ผู้เป็นบิดาของมิลคาห์และบิดาของอิสคาห์³⁰ แต่นางซารายได้เป็นหมั้น นางหามิบบุตรไม

อับรามในเมืองฮาราน

³¹ เทราห์ก็พาอับรามบุตรชายของเขา กับ โลกบุตรชายของฮาราน ผู้เป็นหลานชายของเขา และนางซาราย บุตรสะใภ้ของเขา ผู้เป็นภรรยาของอับรามบุตรชายของเขา เขาทั้งหลายออกจากเมืองเออร์ของชาวเคลเดีย จะเข้าไปยังแผ่นดินคานาอัน พวกเขามาถึงเมืองฮารานแล้วก็อาศัยอยู่ที่นั่น³² รวมอายุเทราห์ได้สองร้อยห้าปี และเทราห์ก็ได้สิ้นชีวิตในเมืองฮาราน

12

พันธสัญญาต่ออับราม

¹ พระเยโฮวาห์ได้ตรัสแก่อับรามแล้วว่า □ เจ้าจงออกไปจากประเทศของเจ้า จากญาติพี่น้องของเจ้า และจากบ้านบิดาของเจ้า ไปยังแผ่นดินที่เราจะชี้ให้เจ้าเห็น² เราจะทำให้เจ้าเป็นชนชาติใหญ่ ชนชาติหนึ่ง เราจะอวยพรเจ้า ทำให้เจ้ามีชื่อเสียงใหญ่โต และเจ้าจะเป็นแหล่งพระพร³ เราจะอวยพรผู้ที่อวยพรเจ้า และสาปแช่งผู้ที่สาปแช่งเจ้า บรรดาครอบครัวทั่วแผ่นดินโลกจะได้รับพระพรเพราะเจ้า□

อับรามในดินแดนปาเลสไตน์

4 ดังนั้นอับรามจึงออกไปตามที่พระเยโฮวาห์ได้ตรัสแก่ท่านและโลกก็ไปกับท่าน อับรามมีอายุได้เจ็ดสิบห้าปีขณะเมื่อท่านออกจากเมืองฮาราน 5 อับรามพานางซารายภรรยาของท่าน โลกบุตรชายของน้องชายท่าน บรรดาทรัพย์สิ่งของของพวกเขาที่ได้สะสมไว้ และผู้คนทั้งหลายที่ได้ไว้ที่เมืองฮาราน พวกเขาออกไปเพื่อเข้าไปยังแผ่นดินคานาอัน และพวกเขาไปถึงแผ่นดินคานาอัน 6 อับรามเดินผ่านแผ่นดินนั้นจนถึงสถานที่เมืองเซเคม คือที่ราบโมเรห์ คราวนั้นชาวคานาอันยังอยู่ในแผ่นดินนั้น 7 พระเยโฮวาห์ทรงปรากฏแก่อับรามและตรัสว่า □เราจะให้แผ่นดินนี้แก่เชื้อสายของเจ้า□ อับรามจึงสร้างแท่นบูชาที่นั่นถวายแด่พระเยโฮวาห์ ผู้ทรงปรากฏแก่ท่าน 8 ท่านย้ายไปจากที่นั่นมาถึงภูเขาลูกหนึ่งทางทิศตะวันออกของเมือง เบธเอล แล้วตั้งเต็นท์ของท่านโดยเมืองเบธเอลอยู่ทางทิศตะวันตกและเมืองอัยอยู่ทางทิศตะวันออก ณ ที่นั่นท่านสร้างแท่นบูชาแด่พระเยโฮวาห์ และร้องออกพระนามของพระเยโฮวาห์ 9 และอับรามก็ยังคงเดินทางเรื่อยไป ไปทางทิศใต้

การกัณดารอาหารทำให้อับรามไปยังประเทศอียิปต์

10 เกิดการกัณดารอาหารที่แผ่นดิน อับรามได้ลงไปยังอียิปต์เพื่ออาศัยอยู่ที่นั่น เพราะว่าการกัณดารอาหารในแผ่นดินนั้นมากยิ่งนัก 11 ต่อมาเมื่อท่านใกล้จะเข้าอียิปต์ ท่านจึงพูดกับนางซารายภรรยาของท่านว่า □ดูเถิด บัดนี้ข้าพเจ้ารู้ว่าเจ้าเป็นหญิงรูปงามนำดู 12 เพราะฉะนั้นต่อมาเมื่อคนอียิปต์จะเห็นเจ้า พวกเขาจะพูดว่า □นี่เป็นภรรยาของข้าพเจ้า□ และพวกเขาจะฆ่าข้าพเจ้าเสีย แต่พวกเขาจะไว้ชีวิตเจ้า 13 กรุณาพูดว่าเจ้าเป็นน้องสาวของข้าพเจ้า เพื่อข้าพเจ้าจะอยู่อย่างสุขสบายเพราะเห็นแก่เจ้า และข้าพเจ้าจะมีชีวิตเพราะเหตุเจ้า□ 14 ต่อมาเมื่ออับรามเข้าไปในอียิปต์แล้ว คนอียิปต์

เห็นว่าหญิงคนนี้เป็นรูปงามยิ่งนัก 15 พวกเจ้านายของฟาโรห์เห็นนางด้วยเช่นกัน และทูลยกย่องนางต่อพระพักตร์ฟาโรห์ และหญิงนั้นจึงถูกนำเข้าไปอยู่ในวังของฟาโรห์ 16 ฟาโรห์ได้โปรดปรานอับรามมากเพราะเห็นแก่นาง ท่านได้แกะ วัว ลาตัวผู้ ทาส ทาสี ลาตัวเมีย และอูฐจำนวนมาก 17 และพระเยโฮวาห์ทรงทำให้เกิดภัยพิบัติแก่ฟาโรห์และราชวงศ์ของท่านด้วยภัยพิบัติร้ายแรงต่างๆ เพราะเหตุนางซารายภรรยาของอับราม 18 ฟาโรห์จึงเรียกอับรามมาและตรัสว่า □ทำไมเจ้าจึงทำเช่นนี้แก่เรา ทำไมเจ้าไม่บอกเรานางเป็นภรรยาของเจ้า 19 ทำไมเจ้าว่า □เธอเป็นน้องสาวของข้าพระองค์□ ดังนั้นเราเกือบจะรับนางมาเป็นภรรยาของเรา ฉะนั้นบัดนี้จงดูภรรยาของเจ้า จงรับนางไปและออกไปตามทางของเจ้า□ 20 ฟาโรห์จึงรับสั่งพวกคนใช้เรื่องท่าน และพวกเขาจึงนำท่าน ภรรยาและสิ่งสารพัดที่ท่านมีอยู่ออกไปเสีย

13

อับรามกลับไปเมืองเบรเอล

1 อับรามจึงขึ้นไปจากอียิปต์ ท่านและภรรยาของท่านและสิ่งสารพัดที่ท่านมีอยู่พร้อมกับโลท เข้าไปทางทิศใต้ 2 อับรามก็มั่งคั่งสมบูรณ์ด้วยฝูงสัตว์ เงิน และทองเป็นอันมาก 3 ท่านเดินทางต่อไปจากทิศใต้จนถึงเมืองเบรเอล ถึงสถานที่ที่เต็นท์ของท่านเคยตั้งอยู่คราวก่อน ระหว่างเมืองเบรเอลกับเมืองอัย 4 จนถึงสถานที่ตั้งแท่นบูชาซึ่งเมื่อก่อนท่านเคยสร้างไว้ที่นั่น และอับรามร้องออกพระนามของพระเยโฮวาห์ที่นั่น

อับรามแยกจากโลท

5 โลทซึ่งไปกับอับรามมีฝูงแพะแกะ ฝูงวัวและเต็นท์เช่นกัน 6 แผ่นดินไม่กว้างขวางพอที่พวกเขาจะอาศัยอยู่ด้วยกัน

ได้ เพราะทรัพย์สิ่งของของพวกเขามีอยู่มาก ดังนั้นพวกเขา จึงไม่สามารถอยู่ด้วยกันได้ ⁷ เกิดมีการวิวาทกันระหว่างคน เลี้ยงสัตว์ของอับรามกับคนเลี้ยงสัตว์ของโลท ขณะนั้นคน คานาอันและคนเบริสซียังอาศัยอยู่ที่แผ่นดินนั้น ⁸ อับรามจึง พุดกับโลทว่า □กรุณาอย่าให้มีการวิวาทกันเลยระหว่างเรา กับเจ้า และระหว่างคนเลี้ยงสัตว์ของเรากับคนเลี้ยงสัตว์ของ เจ้า เพราะเราทั้งสองเป็นญาติกัน ⁹ แผ่นดินทั้งหมดอยู่ตรง หน้าเจ้ามิใช่หรือ โปรดจงแยกไปจากเราเถิด ถ้าเจ้าไปทาง ซ้ายมือเราจะไปทางขวามือ หรือถ้าเจ้าไปทางขวามือเราจะ ไปทางซ้ายมือ□

โลทเข้าไปเมืองโสโดม

¹⁰ โลทเงยหน้าขึ้นแลดูและเห็นว่าบรรดาที่ราบ ลุ่มของ แม่น้ำจอร์แดนมีน้ำบริบูรณ์อยู่ทุกแห่ง เหมือนพระอุทยาน ของพระเยโฮวาห์ เหมือนกับแผ่นดินอียิปต์ไปทางเมือง โศ อาร์ ก่อนที่พระเยโฮวาห์ทรงทำลายเมืองโสโดมและเมืองโก โมราห์ ¹¹ ดังนั้นโลทจึงเลือกบรรดาที่ราบลุ่มของแม่น้ำจอร์ แदन โลทเดินทาง ไปทิศตะวันออกและเขาทั้งสองจึง แยก จากกันไป ¹² อับรามอาศัยอยู่ในแผ่นดินคานาอัน โลทอาศัย อยู่ในเมืองต่างๆที่ราบลุ่มและตั้งเต็นท์ใกล้เมืองโสโดม ¹³ แต่ ชาวเมืองโสโดมเป็นคนชั่วช้าและเป็นคนบาปต่อพระพักตร์ พระเยโฮวาห์เป็นอันมาก

ทรงย้ำพันธสัญญาต่ออับรามที่มัมเร

¹⁴ ภายหลังจากที่โลทแยกจากท่านไปแล้วพระเยโฮวาห์ตรัส แก่อับรามว่า □จงเงยหน้าขึ้นแลดูและมองดูจากสถานที่ที่ เจ้าอยู่นี้ไปทางทิศเหนือ ทิศใต้ ทิศตะวันออกและทิศตะวัน ตก ¹⁵ เพราะว่าแผ่นดินทั้งหมดซึ่งเจ้าเห็นนี้เราจะยกให้เจ้า และเชื้อสายของเจ้าตลอดไปเป็นนิตย์ ¹⁶ เราจะกระทำให้

เชื้อสายของเจ้าเหมือนอย่างพงคลีดิน ดังนั้นถ้าผู้ใดสามารถ
 นับพงคลีดินได้ก็จะนับเชื้อสายของเจ้าได้เช่นกัน 17 จงลุก
 ขึ้นเดินไปทั่วแผ่นดินทางด้านยาวด้านกว้าง เพราะเราจะยก
 ให้เจ้า 18 ดังนั้นอับรามจึงยกเต็นท์มาและอาศัยอยู่ที่ราบของ
 มัมเร ซึ่งอยู่ในเฮโบรนและสร้างแท่นบูชาต่อพระเยโฮวาห์
 ที่นั่น

14

เมืองโสโดมถูกทำลายโดยกษัตริย์เคโดร์ลาโอเมอร์

1 และต่อมาในสมัยของอัมราเฟล กษัตริย์เมืองชินาร์ อารี
 โอค กษัตริย์เมืองเอลลาซาร์ เคโดร์ลาโอเมอร์ กษัตริย์เมืองเอ
 ลาม และทิดาล กษัตริย์แห่งประชาชาติ 2 กษัตริย์เหล่านี้ได้
 ทำสงครามรบสู้กับเบรากษัตริย์เมืองโสโดม บิรชากษัตริย์
 เมืองโกโมราห์ ชินาบ กษัตริย์เมืองอัดมาห์ เซเมเบอร์ กษัตริย์
 เมืองเศโบยิม และ กษัตริย์เมืองเบลา คือเมืองไซอาร์ 3 บรร
 รดากษัตริย์เหล่านี้รวมทัพกัน ณ ที่หุบเขาสิตติมซึ่งคือทะเล
 เกลือ 4 กษัตริย์เหล่านี้ยอมขึ้นแก่กษัตริย์เคโดร์ลาโอเมอร์สิ
 บสองปี และในปีที่สิบสาม กษัตริย์เหล่านี้ก็กบฏ 5 และในปี
 ที่สิบสี่ กษัตริย์เคโดร์ลาโอเมอร์และบรรดากษัตริย์ที่อยู่กับท
 านยกมาตีคนเรฟาอิมที่เมืองอัททาโรท คารนาอิม คนศุซิมที่
 เมืองฮาม และคนเอมิมีที่เมืองซาเวห์ คิริยารอิม 6 ชาวไฮริ
 ที่ภูเขาเสออีร์ซึ่งเป็นของพวกเขา จนถึงเมืองเอลปารานซึ่งอยู่
 ใกล้ถิ่นทุรกันดาร 7 กษัตริย์เหล่านี้กลับมาถึงเมืองเอนมิสปีท
 ซึ่งคือเมืองคาเดช และยกมาตีแผ่นดินทั้งสิ้นของคนอามา
 เลข และคนอาโมไรต์ที่อาศัยอยู่ ณ เมืองฮาซาไซนทามาร์
 ด้วย 8 และกษัตริย์เมืองโสโดม กษัตริย์เมืองโกโมราห์ กษัตริย์
 เมืองอัดมาห์ กษัตริย์เมืองเศโบยิม และกษัตริย์เมืองเบลา
 (คือเมืองไซอาร์) ก็ออกไปทำสงครามรบสู้กับกษัตริย์เหล่า

นั้น ณ ที่หุบเขาสิดติม⁹ กับเคโดร์ลาโอเมอร์กษัตริย์เมืองเอลาม ทิดาลกษัตริย์แห่งประชาชาติ อัมราเฟลกษัตริย์เมืองชินาร์ และอารีโอกษัตริย์เมืองเอลลาสาร์ กษัตริย์สี่องค์ต่อห่าองค์¹⁰ ที่หุบเขาสิดติมมีบอย่างมะตอยเต็มไปหมด เหล่ากษัตริย์เมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์ได้หนีมาและตกลงไปที่นั่น และส่วนผู้ที่เหลืออยู่ก็หนีไปยังภูเขาลำเนา¹¹ กษัตริย์เหล่านั้นจึงเก็บบรรดาทรัพย์สิ่งของและเสบียงอาหารทั้งสิ้นของเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์แล้วก็ไป¹² และได้จับโลทบุตรชายของน้องชายอับรามผู้ซึ่งอาศัยอยู่ในเมืองโสโดมและทรัพย์สิ่งของของเขาแล้วจากไป

อับรามช่วยชีวิตโลท

¹³ แล้วมีคนหนึ่งที่หนีมานั้น ได้บอกให้อับรามชาวฮีบรู เพราะว่าท่านอาศัยอยู่ที่ราบของมัมเรคนอาโมไรต์ พี่น้องของเอชโคลส์และพี่น้องของอาเนอร์ คนเหล่านี้เป็นพันธมิตรกับอับราม¹⁴ เมื่ออับราม ได้ยินว่าหลานชายของท่านถูกจับไป เป็นเชลย ท่านจึงนำคนชำนาญศึกที่เกิดในบ้านท่าน จำนวนสามร้อยสิบแปดคน และตามไปทันทีที่เมืองดาน¹⁵ ท่านจึงแยกคนของท่าน ทั้งท่านและคนใช้ของท่านออกเป็น กองๆ ในกลางคืน ก็เข้าตีและไล่ตาม จนถึงเมืองโฮบาห์ซึ่งอยู่ทางด้านซ้ายเมืองดามัสกัส¹⁶ และท่านนำบรรดาทรัพย์สิ่งของกลับคืนมาหมด ทั้งนำโลทหลานชายของท่าน ทรัพย์สิ่งของของเขา ผู้หญิง และประชาชนกลับมาด้วย

เมลคีเซเดคผู้เป็นปุโรหิตเมืองซาเล็มอวยพรอับราม

¹⁷ หลังจากท่านกลับจากการฆ่ากษัตริย์เคโดร์ลาโอเมอร์และกษัตริย์ทั้งหลายที่ร่วมกำลังกันนั้นแล้ว กษัตริย์เมืองโสโดมก็ออกมารับท่าน ณ ที่หุบเขาซาเวห์ ซึ่งคือหุบเขาของกษัตริย์¹⁸ เมลคีเซเดคกษัตริย์เมืองซาเล็มได้นำขนมปัง

และนำองุ่นมาให้ และท่านก็เป็นบุตรโอรสของพระเจ้าผู้สูงสุด
 19 ท่านก็อวยพรแก่อับรามว่า □ขอให้พระเจ้าผู้สูงสุดผู้ทรง
 เป็นเจ้าของฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกโปรดให้อับรามได้
 รับพรเถิด 20 และจงสรรเสริญแด่พระเจ้าผู้สูงสุดผู้ได้ทรงม
 อบศัตรูทั้งหลายของเจ้าไว้ในมือของเจ้า□ และอับรามก็ยก
 หนึ่งในสิบจากข้าวของทั้งหมดถวายแก่ท่าน

อับรามคืนของที่ถูกลปล้นและเชลยแก่กษัตริย์เมืองโสโดม

21 กษัตริย์เมืองโสโดมตรัสแก่อับรามว่า □ขอคืนคนให้แก่
 เราและทรัพย์สินของนั้นเจ้าจงเอาไปเถิด□ 22 อับรามกล่าว
 แก่กษัตริย์เมืองโสโดมว่า □ข้าพเจ้าได้ยกมือของข้าพเจ้าต่อ
 พระเยโฮวาห์พระเจ้าผู้สูงสุด ผู้ทรงเป็นเจ้าของฟ้าสวรรค์
 และแผ่นดินโลก 23 ว่าข้าพเจ้าจะไม่รับเอาเส้นด้ายหรือสาย
 รัดรองเท้าและข้าพเจ้าจะไม่รับเอาสิ่งใดๆที่เป็นของท่าน
 เกรงว่าท่านจะกล่าวว่า □เราได้กระทำให้อับรามมั่งมี□ 24
 เว้นแต่สิ่งที่คนหนุ่มได้กินและส่วนของคนทั้งหลายซึ่งไปกับ
 ข้าพเจ้าคืออานอร์ เอชโคลส์ และมัมเร ให้พวกเขาได้รับส่วน
 ของพวกเขาเถิด□

15

พระเยโฮวาห์ทรงมีพระสัญญาจะประทานบุตรชายคน
 หนึ่งแก่อับราม

1 ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้พระดำรัสของพระเยโฮวาห์
 มาถึงอับรามด้วยนิมิตว่า □อับราม อย่ากลัวเลย เราเป็น
 โส่ของเจ้าและเป็นบำเหน็จยิ่งใหญ่ของเจ้า□ 2 อับรามทูล
 ว่า □ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า พระองค์จะทรงโปรด
 ประทานอะไรแก่ข้าพระองค์ ด้วยว่าข้าพระองค์ยังไม่มบุตร
 และคนต้นเรือนแห่งครัวเรือนของข้าพระองค์คนนี้แหละ
 คือเอลีเยเชอร์ชาวเมืองดามัสกัส□ 3 อับรามทูลว่า □ดูเถิด

พระองค์มิได้ทรงประทานเชื้อสายให้แก่ข้าพระองค์ และดูเถิด คนหนึ่งที่เกิดในบ้านข้าพระองค์เป็นผู้รับมรดกของข้าพระองค์⁴ ดูเถิด พระดำรัสของพระเยโฮวาห์มาถึงท่านว่า □คนนี้จะไม่ได้เป็นผู้รับมรดกของเจ้า แต่ผู้ที่ออกมาจากบั้นเอนของเจ้าจะเป็นผู้รับมรดกของเจ้า⁵ พระองค์จึงนำท่านออกมากลางแจ้งและตรัสว่า □จงมองดูฟ้าและนับดวงดาวทั้งหลาย ถ้าเจ้าสามารถนับมันได้□ และพระองค์ตรัสแก่ท่านว่า □เชื้อสายของเจ้าจะเป็นเช่นนั้น□⁶ ท่านเชื่อในพระเยโฮวาห์ และพระองค์ทรงนับว่าเป็นความชอบธรรมแก่ท่าน⁷ พระองค์ตรัสแก่ท่านว่า □เราคือเยโฮวาห์ที่ได้พาเจ้าออกจากเมืองเออร์ของชาวเคลเดีย เพื่อยกดินแดนนี้ให้เป็นมรดกแก่เจ้า□⁸ ท่านทูลว่า □ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้า ข้าพระองค์จะรู้ได้อย่างไรว่าข้าพระองค์จะได้ดินแดนนี้เป็นมรดก□⁹ พระองค์ตรัสแก่ท่านว่า □จงเอาวัวตัวเมียอายุสามปี แพะตัวเมียอายุสามปี แกะตัวผู้อายุสามปี นกเขาตัวหนึ่ง และนกพิราบหนุ่มตัวหนึ่งมาให้เรา□¹⁰ ท่านจึงนำบรรดาสัตว์เหล่านั้นมา และผ่ากลางตัวมันวางข้างละซีกตรงกัน แต่นกทั้งหลายนั้นท่านหาได้ฝ่าไม่¹¹ เมื่อฝูงเหยี่ยวลงมาที่ซากสัตว์เหล่านั้น อับรามก็ไล่มันไปเสีย¹² เมื่อดวงอาทิตย์ใกล้จะตก อับรามก็นอนหลับสนิท และดูเถิด ความหวาดกลัวความหดหู่ใจอย่างยิ่งก็ทับถมท่าน

ชนชาติอิสราเอลจะเป็นทาส

¹³ พระองค์ตรัสแก่อับรามว่า □จงรู้แน่เถิดว่าเชื้อสายของเจ้าจะเป็นคนต่างด้าวในแผ่นดินที่ไม่ใช่ของพวกเขาและจะรับใช้พวกนั้น พวกนั้นจะกดขี่ข่มเหงพวกเขาสี่ร้อยปี¹⁴ เช่นกันเราจะพิพากษาประเทศนั้นซึ่งพวกเขาจะรับใช้ และต่อมาพวกเขาจะออกมาพร้อมกับทรัพย์สิ่งของเป็นอันมาก¹⁵ เจ้าจะไปตามบรรพบุรุษของเจ้าโดยฟาสุท ในเวลาชรามาก

เจ้าจะถูกฝังไว้ 16 แต่ในชั่วอายุที่สี่พวกเขาจะกลับมาที่นี่อีกครั้ง เพราะว่าคุณชาวยิวของคานาอันไม่ตาย 17 ต่อมาเมื่อดวงอาทิตย์ตกและค่ำมืด ดูเถิด เต่าที่ควีนพลงอยู่และคอบเพลิงได้เลื่อนลอยมาที่ระหว่างกลางซีกสัตว์เหล่านี้

เขตแดนของแผ่นดินชาวอิสราเอล

18 ในวันเดียวกันนั้นพระเยโฮวาห์ทรงกระทำพันธสัญญา กับอับรามว่า □เราได้ยกแผ่นดินนี้แก่เชื้อสายของเจ้าแล้ว ตั้งแต่แม่น้ำอีียปต์ไปจนถึงแม่น้ำใหญ่ คือแม่น้ำยูเฟรติส 19 ทั้งแผ่นดินของคเนซ ไนต์ คนเคนีส คนชัดโมไนต์ 20 คนฮิตไทต์ คนเปอร์สิช คนเรฟาอิม 21 คนอาโมไรต์ คนคานาอัน คนเกอร์กาช และคนเบนุส □

16

ซารายยกสาวใช้ให้เป็นภรรยาของอับราม

1 นางซารายภรรยาของอับรามไม่มีบุตรให้ท่าน และนางมีหญิงสาวใช้ชาวอียิปต์คนหนึ่งซึ่งมีชื่อว่าฮาการ์ 2 นางซารายจึงพูดกับอับรามว่า □ดูเถิด บัดนี้พระเยโฮวาห์ไม่ให้ข้าพเจ้ามีบุตร ขอท่านกรุณาเข้าไปหาสาวใช้ของข้าพเจ้า บางทีข้าพเจ้าอาจจะได้บุตรโดยนาง □ และอับรามก็ฟังเสียงนางซาราย 3 ภายหลังอับรามอาศัยอยู่ในแผ่นดินคานาอัน ได้สิบปีแล้ว นางซารายภรรยาของอับรามก็ยกฮาการ์คนอียิปต์สาวใช้ของตนให้เป็นภรรยาของอับรามสามีของนาง 4 ท่านเข้าไปหานางฮาการ์ นางก็ตั้งครรภ์ เมื่อนางรู้ว่านางตั้งครรภ์แล้ว นางก็ดูหมิ่นนายผู้หญิงของนางในใจ 5 นางซารายจึงพูดกับอับรามว่า □ให้ความผิดของข้าพเจ้าตกอยู่กับท่านเถิด ข้าพเจ้าให้สาวใช้ของข้าพเจ้าไว้ในอ้อมอกของท่าน

เมื่อนางรู้ว่านางตั้งครรภ์แล้วนางก็ดูหมิ่นข้าพเจ้าในใจของนาง ขอพระเยโฮวาห์ทรงพิพากษาระหว่างข้าพเจ้ากับท่าน□ 6 แต่อับรามพูดกับนางซารายว่า □ดูเถิด สาวใช้ของเจ้าอยู่ในมือของเจ้า จงกระทำแก่เขาตามที่เจ้าเห็นควร□ เมื่อนางซารายเคียดแค้นหญิงนั้น หญิงนั้นจึงหนีไปให้พ้นหน้าของนาง 7 ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์พบหญิงนั้นที่น้ำพุในถิ่นทุรกันดาร คือที่น้ำพุในทางที่จะไปเมืองซูร์ 8 ทูตนั้นจึงพูดว่า □ฮาการ์สาวใช้ของนางซาราย เจ้ามาจากไหนและเจ้าจะไปไหน□ นางจึงทูลว่า □ข้าพระองค์หนีมาให้พ้นหน้าจากนางซารายนายผู้หญิงของข้าพระองค์□ 9 ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ก็กล่าวแก่นางว่า □จงกลับไปหานายผู้หญิงของเจ้า และยอมอยู่ใต้อำนาจของเขา□ 10 แล้วทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ก็กล่าวแก่หญิงนั้นว่า □เราจะให้เชื้อสายของเจ้าทวีมากขึ้น เพราะว่าจะมีคนจำนวนมากมายจนนับไม่ถ้วน□ 11 ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ก็กล่าวแก่นางว่า □ดูเถิด เจ้ามีครรภ์แล้วและจะคลอดบุตรชายคนหนึ่ง จะเรียกชื่อของเขาว่า อิซมาเอล เพราะว่าพระเยโฮวาห์ทรงรับฟังความทุกข์ของเจ้า 12 เขาจะเป็นคนป่า มือของเขาจะต่อสู้คนทั้งปวงและมีคนทั้งปวงจะต่อสู้เขา และเขาจะอาศัยอยู่ตรงหน้าบรรดาพี่น้องของเขา□ 13 นางจึงเรียกพระนามของพระเยโฮวาห์ผู้ตรัสแก่นางว่า □พระองค์พระเจ้าผู้ทรงทอดพระเนตรข้าพระองค์□ เพราะนางพูดว่า □ข้าพระองค์ได้เห็นพระองค์ที่นี่ ผู้ทรงทอดพระเนตรข้าพระองค์ด้วยหรือ□ 14 เหตุฉะนั้นจึงเรียกชื่อบ่อน้ำว่า เบเออลาไฮรอย ดูเถิด อยู่ระหว่างเมืองคาเดชกับเมืองเบเรด

การกำเนิดของอิซมาเอล

15 นางฮาการ์คลอดบุตรชายคนหนึ่งให้แก่อับราม อับราม จึงเรียกชื่อบุตรชายของท่านซึ่งนางฮาการ์คลอดออกมาว่า อิชมาเอล 16 เมื่อนางฮาการ์คลอดอิชมาเอลให้แก่อับรามนั้น อับรามอายุได้แปดสิบหกปี

17

พระเจ้าทรงเปลี่ยนชื่ออับรามเป็นชื่ออับราฮัม

1 เมื่ออายุอับรามได้เก้าสิบเก้าปี พระเยโฮวาห์ทรงปรากฏ แก่อับรามและตรัสแก่ท่านว่า □เราเป็นพระเจ้า ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ จงดำเนินอยู่ต่อหน้าเราและเจ้าจะเป็นคนดีรอบคอบ 2 เราจะทำพันธสัญญาของเราระหว่างเรากับเจ้า และจะให้เจ้าทวีมากขึ้น □ 3 อับรามก็ซบหน้าลงถึงดินและพระเจ้าทรงมีพระราชปฏิสันถารกับท่านว่า 4 □สำหรับเรา ดูเถิด นี่เป็นพันธสัญญาของเรากับเจ้า และเจ้าจะเป็นบิดาของประชาชาติมากมาย 5 ชื่อของเจ้าจะไม่เรียกว่า อับราม อีกต่อไป แต่เจ้าจะมีชื่อว่า อับราฮัม เพราะเราจะกระทำให้เจ้าเป็นบิดาของประชาชาติมากมาย 6 เราจะกระทำให้เจ้ามีลูกดกทวีมากขึ้น เราจะกระทำให้เจ้าเป็นชนหลายชาติ กษัตริย์หลายองค์จะเกิดมาจากเจ้า 7 เราจะตั้งพันธสัญญาของเราระหว่างเรากับเจ้าและเชื้อสายของเจ้าที่มาภายหลังเจ้าตลอดชั่วอายุของเขา ให้เป็นพันธสัญญานี้รันดร์ เป็นพระเจ้าองค์เดียวแก่เจ้าและเชื้อสายของเจ้าที่มาภายหลังเจ้า 8 เราจะให้แผ่นดินที่เจ้าอาศัยอยู่เป็นคนต่างด้าวนี้ คือ บรรดาแผ่นดินคานาอันแก่เจ้าและเชื้อสายของเจ้าที่มาภายหลังเจ้า ให้เป็นกรรมสิทธิ์นี้รันดร์ และเราจะเป็นพระเจ้าของพวกเขา □

พิธีสหนัดเป็นพันธสัญญาต่อชนชาติอิสราเอล

9 พระเจ้าตรัสแก่อับราฮัมว่า □ เหตุฉะนั้นเจ้าและเชื้อสายของเจ้าที่มาภายหลังเจ้าตลอดชั่วอายุของพวกเขาจะรักษาพันธสัญญาของเรา 10 นี่เป็นพันธสัญญาของเราซึ่งเจ้าจะรักษาระหว่างเรากับเจ้าและเชื้อสายของเจ้าที่มาภายหลังเจ้า คือเด็กผู้ชายทุกคนในท่ามกลางพวกเจ้าจะเข้าสู่สนับ 11 เจ้าจะเข้าสู่สนับตัดหนังหุ้มปลายองคชาติของเจ้า และมันจะเป็นหมายสำคัญแห่งพันธสัญญาระหว่างเรากับเจ้า 12 ผู้ชายที่มีอายุแปดวันจะเข้าสู่สนับในท่ามกลางพวกเจ้า เด็กผู้ชายทุกคนตลอดชั่วอายุของพวกเขา ผู้ชายที่เกิดในบ้านหรือเอาเงินซื้อมาจากคนต่างด้าวใดๆซึ่งมิใช่เชื้อสายของเจ้า 13 ผู้ชายที่เกิดในบ้านของเจ้าและผู้ชายที่เอาเงินซื้อมาจำเป็นต้องเข้าสู่สนับ และพันธสัญญาของเราจะอยู่ที่เนื้อของเจ้า เป็นพันธสัญญานิรันดร์ 14 เด็กผู้ชายที่มีได้เข้าสู่สนับ คือผู้ที่มิได้เข้าสู่สนับตัดหนังหุ้มปลายองคชาติของเขา ชีวิตนั้นจะถูกตัดขาดจากชนชาติของเขา เขาได้ละเมิดพันธสัญญาของเรา □

พระเจ้าทรงเปลี่ยนชื่อซารายเป็นชื่อซาราห์

15 และพระเจ้าตรัสแก่อับราฮัมว่า □ สำหรับซารายภรรยาของเจ้า เจ้าจะไม่เรียกชื่อนางว่า ซาราย แต่จะเรียกชื่อนางว่า ซาราห์ 16 เราจะอวยพรแก่นางและให้บุตรชายคนหนึ่งแก่เจ้ากับนางด้วย ใช่ เราจะอวยพรนาง นางจะเป็นมารดาของชนหลายชาติ กษัตริย์ของชนหลายชาติจะมาจากนาง □ 17 ดังนั้นอับราฮัมจึงซบหน้าลงหัวเราะคิดในใจของท่านว่า □ ชายผู้มียุหนึ่งร้อยปีจะให้กำเนิดบุตรได้หรือ ซาราห์ผู้มียุได้เก้าสิบปีแล้วจะคลอดบุตรหรือ □ 18 อับราฮัมทูลพระเจ้าว่า □ โอ ขอให้อิซมาเอลมีชีวิตอยู่ต่อพระพักตร์ของพระองค์ □ 19 พระเจ้าตรัสว่า □ ซาราห์ภรรยาของเจ้าจะ

คลอดบุตรชายคนหนึ่งแก่เจ้าเป็นแน่ เจ้าจะเรียกชื่อของเขาว่า อิสอัค และเราจะตั้งพันธสัญญาของเรากับเขาและกับเชื้อสายของเขาที่มาภายหลังเขาให้เป็นพันธสัญญานิรันดร์

อิชมาเอลจะเป็นบิดาของชนชาติใหญ่ชาติหนึ่ง

20 สำหรับอิชมาเอลนั้นเราได้ฟังเจ้าแล้ว ดูเถิด เราได้อวยพรเขาและจะกระทำให้เขามีลูกดกทวีมากขึ้นอุดมบริบูรณ์อย่างยิ่ง เขาจะให้กำเนิดเจ้านายสิบสององค์และเราจะกระทำให้เขาเป็นชนชาติใหญ่ชนชาติหนึ่ง 21 แต่พันธสัญญาของเรา เราจะตั้งไว้กับอิสอัคซึ่งซาราห์จะคลอดให้แก่เจ้าปีหน้าในเวลานี้ 22 พระองค์มีพระราชปฏิสันถารกับท่านเสร็จแล้ว พระเจ้าก็เสด็จขึ้นไปจากอับราฮัม 23 อับราฮัมจึงเอาอิชมาเอลบุตรชายของท่าน บรรดาคนทั้งปวงที่เกิดในบ้านของท่านและบรรดาคนทั้งปวงที่ได้ซื้อมาด้วยเงินของท่าน คือผู้ชายทุกคนท่ามกลางคนที่อยู่ในบ้านของอับราฮัม ให้เข้าสู่หนัดตัดหนังหุ้มปลายองคชาติของพวกเขา ในวันนั้นตามที่พระเจ้าตรัสไว้แก่ท่าน 24 เมื่อท่านเข้าสู่หนัดตัดหนังหุ้มปลายองคชาติของท่าน อับราฮัมมีอายุเก้าสิบเก้าปี 25 และอิชมาเอลบุตรชายของท่านมีอายุสิบสามปีเมื่อเขาเข้าสู่หนัดตัดหนังหุ้มปลายองคชาติของเขา 26 อับราฮัมและอิชมาเอลบุตรชายของท่านเข้าสู่หนัดในวันเดียวกันนั้น 27 บรรดาผู้ชายในบ้านของท่าน ทั้งที่เกิดในบ้านของท่าน และซื้อมาด้วยเงินจากคนต่างด้าวก็เข้าสู่หนัดพร้อมกับท่าน

18

พระเจ้าและทูตสวรรค์สององค์เยี่ยมอับราฮัม

1 พระเยโฮวาห์ทรงปรากฏแก่เขาที่ราบของมัมเร และเขานั่งอยู่ที่ประตูเต็นท์ในเวลาแดดร้อน 2 เขาจึงเงยหน้าขึ้นมองดู และดูเถิด มีชายสามคนยืนอยู่ข้างเขา เมื่อเขาเห็นท่านเหล่านั้นจึงวิ่งจากประตูเต็นท์ไปต้อนรับท่านเหล่านั้นและก้มหน้าของเขาลงถึงดิน 3 และพูดว่า ข้าพเจ้านายของข้าพเจ้า ถ้าบัดนี้ ข้าพเจ้า เป็นที่ โปรดปราน ใน สายตา ของ ท่าน ขอ ท่าน โปรดอย่า ผ่าน ไป จาก ผู้รับ ใช้นี้ ของ ท่าน เลย 4 ข้าพเจ้า ขอความกรุณาจากท่านยอมให้เอาน้ำนิดหน่อยมาล้างเท้าของท่าน และให้ท่านทั้งหลายพักใต้ต้นไม้เถิด 5 ข้าพเจ้าจะไปเอาอาหารหน่อยหนึ่งมาให้และขอให้ท่านชื่นใจเถิด หลังจากนั้นจึงค่อยออกเดินทาง เพราะว่าท่านมายังผู้รับใช้นี้ของท่านแล้ว ข้าพเจ้านั้นจึงว่า ข้าพเจ้าทำตามที่เจ้ากล่าวเถิด 6 อับราฮัมรีบเข้าไปในเต็นท์หานางซาราห์และพูดว่า ข้าพเจ้ารีบเอาแป้งละเอียดสามถังมานวดแล้วทำขนมบนเตา 7 อับราฮัมจึงวิ่งไปที่ฝูงสัตว์เอาลูกวัวอ่อนและดีตัวหนึ่งมอบให้ชายหนุ่มคนหนึ่งและเขาก็รีบปรุงเป็นอาหาร 8 เขาเอาเนย น้ำมัน และลูกวัวซึ่งเขาได้ปรุงแล้วนั้นมาวางไว้ต่อหน้าท่านเหล่านั้น และเขายืนอยู่ข้างท่านเหล่านั้นใต้ต้นไม้แล้วท่านเหล่านั้นได้รับประทาน 9 ท่านเหล่านั้นจึงกล่าวแก่เขาว่า ซาราห์ ภรรยาของเจ้าอยู่ที่ไหน ข้าพเจ้าพูดว่า ดูเถิด อยู่ในเต็นท์

พระสัญญาถึงการกำเนิดอิสอัค

10 ท่านจึงกล่าวว่า ข้าพเจ้าจะกลับมาหาเจ้าแน่นอนตามเวลาแห่งชีวิต และดูเถิด ซาราห์ ภรรยาของเจ้าจะมีบุตรชายคนหนึ่ง ซาราห์ได้ฟังอยู่ที่ประตูเต็นท์ซึ่งอยู่ข้างหลังท่าน 11 อับราฮัมและซาราห์ก็มีอายุแก่ชรามากแล้ว และนางซาราห์ตามปกติของผู้หญิงก็หมดแล้ว 12 ฉะนั้นนางซาราห์จึงหัวเราะในใจพูดว่า ข้าพเจ้าแก่แล้ว นายของข้าพเจ้าก็แก่

ด้วย ข้าพเจ้าจะมีความยินดีอีกหรือ□ 13 พระเยโฮวาห์ตรัสกับอับราฮัมว่า □ทำไมนางซาราห์หัวเราะพูดว่า □ข้าพเจ้าจะคลอดบุตรคนหนึ่งซึ่งข้าพเจ้าแก่แล้วจริงๆหรือ□ 14 มีสิ่งใดที่ยากเกินไปสำหรับพระเยโฮวาห์หรือ เมื่อถึงเวลากำหนดเราจะกลับมาหาเจ้าตามเวลาแห่งชีวิต และซาราห์จะมีบุตรชายคนหนึ่ง□ 15 ดังนั้นนางซาราห์ปฏิเสธว่า □ข้าพระองค์มิได้หัวเราะ□ เพราะนางกลัว และพระองค์ตรัสว่า □ไม่ใช่ แต่เจ้าหัวเราะ□

แผนการทำลายเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์

16 บุรุษเหล่านั้นก็ลุกขึ้นจากที่นั่นและมองไปทางเมืองโสโดม อับราฮัมไปกับท่านเหล่านั้นเพื่อตามไปส่ง 17 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า □เราจะซ่อนสิ่งซึ่งเรากระทำจากอับราฮัมหรือ 18 ด้วยว่าอับราฮัมจะเป็นประชาชาติใหญ่โตและมีกำลังมากอย่างแน่นอน และบรรดาประชาชาติทั้งหลายในแผ่นดินโลกจะได้รับพระพรเพราะเขา 19 เพราะว่าเรารู้จักเขา เขาจะส่งลูกหลานและครอบครัวของเขาที่สืบมา พวกเขาจะรักษาพระมรรคาของพระเยโฮวาห์ เพื่อทำความเที่ยงธรรมและความยุติธรรม เพื่อพระเยโฮวาห์จะประทานแก่อับราฮัมตามสิ่งซึ่งพระองค์ได้ตรัสไว้เกี่ยวกับเขา□ 20 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า □เพราะเสียงร้องของเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์ดังมากและเพราะบาปของพวกเขาก็หนักเหลือเกิน 21 เราจะลงไปดูเดี๋ยวนี้ดูว่าพวกเขากระทำตามเสียงร้องทั้งสิ้นซึ่งมาถึงเราหรือไม่ ถ้าไม่ เราจะรู้□ 22 บุรุษเหล่านั้นหันหน้าจากที่นั่นไปทางเมืองโสโดม แต่อับราฮัมยังยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์

อับราฮัมวิงวอนเพื่อคนชอบธรรม

23 อับราฮัมเข้ามาใกล้ทูลว่า □พระองค์จะทรงทำลายคนชอบธรรมพร้อมกับคนชั่วด้วยหรือ 24 บางทีมีคนชอบธรรมห้าสิบคนในเมืองนั้น พระองค์จะทรงทำลายและไม่ละเว้นเมืองนั้นเพราะคนชอบธรรมห้าสิบคนที่อยู่ในนั้นด้วยหรือ 25 ขอพระองค์อย่ากระทำเช่นนี้เลย ที่จะฆ่าคนชอบธรรมพร้อมกับคนชั่ว และให้คนชอบธรรมเหมือนอย่างคนชั่ว ให้การนั้นอยู่ห่างไกลจากพระองค์ ผู้พิพากษาของทั่วแผ่นดินโลกจะไม่กระทำการยุติธรรมหรือ □ 26 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า □ถ้าเราพบคนชอบธรรมในท่ามกลางเมืองโสโดมห้าสิบคน เราจะละเว้นทั้งเมืองเพราะเห็นแก่พวกเขา □ 27 อับราฮัมทูลตอบว่า □ดูเถิด กรุณาเถิด ข้าพระองค์มีเจตนาทูลต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า ซึ่งข้าพระองค์เป็นเพียงผงคลีดินและขี้เถ้า 28 บางทีคนชอบธรรมห้าสิบคนจะขาดไปห้าคน พระองค์จะทรงทำลายเมืองนั้นทั้งเมืองเพราะขาดห้าคนหรือ □ พระองค์ตรัสว่า □ถ้าเราพบสี่สิบห้าคนที่นั่น เราจะไม่ทำลายเมืองนั้น □ 29 เขายังทูลต่อพระองค์อีกครั้งว่า □บางทีจะพบสี่สิบคนที่นั่น □ และพระองค์ตรัสว่า □เราจะไม่กระทำเพราะเห็นแก่สี่สิบคน □ 30 เขาทูลต่อพระองค์ว่า □โอ ขอทรงโปรดอย่าให้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงพระพิโรธเลย และข้าพระองค์จะกราบทูล บางทีจะพบสามสิบคนที่นั่น □ และพระองค์ตรัสว่า □เราจะไม่กระทำถ้าเราพบสามสิบคนที่นั่น □ 31 เขาทูลว่า □ดูเถิด กรุณาเถิด ข้าพระองค์มีเจตนาทูลต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า บางทีจะพบยี่สิบคนที่นั่น □ และพระองค์ตรัสว่า □เราจะไม่ทำลายเมืองนั้นเพราะเห็นแก่ยี่สิบคน □ 32 เขาทูลว่า □โอ ขอทรงโปรดอย่าให้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงพระพิโรธเลย และข้าพระองค์จะยังกราบทูลครั้งนี้ครั้งเดียว บางทีจะพบสิบคนที่นั่น □ และพระองค์ตรัสว่า □เราจะไม่ทำลายเมืองนั้นเพราะเห็นแก่สิบคน □ 33 เมื่อพระองค์ทรงมีพระราชปฏิสันถารกับ

อับราฮัมจบบลงแล้ว พระเยโฮวาห์ได้เสด็จ ไปและอับราฮัมก็กลับไปที่อยู่ของตน

19

ทูตสวรรค์สององค์มาเยี่ยมโลท

1 ทูตสวรรค์สององค์มาถึงเมืองโสโดมในเวลาเย็น โลทได้นั่งอยู่ที่ประตูเมืองโสโดม เมื่อโลทเห็นแล้วก็ลุกขึ้นไปพบทูตเหล่านั้นและได้ก้มหน้าของเขาลงถึงดิน 2 แล้วเขากล่าวว่า □ดูเถิด เจ้านายของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าขอวิงวอนท่านโปรดกรุณาแวะไปบ้านผู้รับใช้ของท่าน ค้างแรมคืนนี้ ล้างเท้าของท่าน แล้วท่านจะได้ตื่นแต่เช้าเดินทางต่อไป□ ทูตเหล่านั้นกล่าวว่า □อย่าเลย แต่พวกเราจะค้างแรมที่ถนนในคืนนี้□ 3 เขาได้รับเร้าทูตเหล่านั้นอย่างมาก ทูตเหล่านั้นจึงแวะเข้าไปในบ้านของเขา และเขาจึงจัดการเลี้ยงทูตเหล่านั้น ทำขนมปังไร้เชื้อและทูตเหล่านั้นจึงรับประทาน

โลทเรียกพวกคามวิปริตว่า □พี่น้อง□

4 แต่ก่อนที่ทูตเหล่านั้นเข้านอน พวกผู้ชายเมืองนั้นคือพวกผู้ชายชาวเมืองโสโดม ทั้งแก่และหนุ่ม ทุกคนจากทุกสารทิศ มาล้อมเรือนั้นไว้ 5 พวกเขาเรียกโลทและพูดกับเขาว่า □ผู้ชายเหล่านั้นซึ่งมาหาท่านคืนนี้อยู่ที่ไหน จงนำเขาเหล่านั้นออกมาให้พวกเราเพื่อพวกเราจะได้สมสู่กับเขา□ 6 โลทก็ออกทางประตูไปหาพวกนั้นและปิดประตูหลังจากที่เขาออกไปแล้ว 7 และกล่าวว่า □พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าขอวิงวอนท่าน อย่ากระทำชั่วช้าเช่นนี้เลย 8 ดูเถิด ข้าพเจ้ามีบุตรสาวสองคนซึ่งไม่เคยสมสู่กับชายเลย ข้าพเจ้าขอวิงวอน

ท่าน ขอให้ข้าพเจ้านำพวกเธอออกมาให้ท่าน ให้ท่านกระทำแก่พวกเธอตามที่เห็นชอบในสายตาของท่านเถิด เพียงแต่อย่ากระทำอะไรแก่ชายเหล่านี้เลย เพราะเหตุว่าพวกเขาเหล่านี้เข้ามาอยู่ใต้ร่มชายคาของข้าพเจ้า⁹ พวกเขาพูดว่า □ถอยไป□ และพวกเขาพูดอีกว่า □คนนี่เข้ามาอาศัยอยู่และเขาจะมาตั้งตัวเป็นผู้พิพากษา บัดนี้เราจะทำการชั่วร้ายกับท่านยิ่งกว่าคนเหล่านั้น□ พวกเขาจึงผลักคนนั้นโดยแรงคือโลทนั่นเอง และเข้ามาใกล้เพื่อฟังประตู¹⁰ แต่ทูตเหล่านั้นจึงยืนมือออกไปดึงโลทเข้ามาในบ้านและปิดประตู¹¹ ทูตเหล่านั้นทำให้พวกผู้ชายที่อยู่ประตูบ้านนั้นตาบอดผู้ใหญ่ผู้น้อย ดังนั้นพวกเขาจึงหาประตูจนเหนื่อย

ทูตสวรรค์บอกให้โลทและครอบครัวรีบออกจากเมือง

¹² ทูตเหล่านั้นจึงพูดกับโลทว่า □ที่นี่มีใครอีกไหม จงพาบุตรเขย บุตรชาย บุตรสาว และสิ่งใดๆของเจ้าที่อยู่ในเมืองนี้ออกจากที่นี่¹³ เพราะพวกเราจะทำลายสถานที่แห่งนี้เพราะว่าเสียงร้องของพวกเราดังมากยิ่งขึ้นต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และพระเยโฮวาห์ทรงส่งพวกเรามาทำลายมันเสีย□¹⁴ โลทจึงออกไปพูดกับบุตรเขยของเขาซึ่งได้แต่งงานกับบุตรสาวของเขาว่า □ลุกขึ้น เจ้าจงออกไปจากสถานที่นี้ เพราะพระเยโฮวาห์จะทรงทำลายเมืองนี้□ แต่บุตรเขยของเขากลับดูเหมือนว่าเขาพูดล้อเล่น¹⁵ เมื่อรุ่งเช้าทูตสวรรค์เหล่านั้นจึงเร่งเร้าโลทว่า □จงลุกขึ้น พาภรรยาของเจ้า และบุตรสาวทั้งสองของเจ้า ซึ่งอยู่ที่นี้ไปเสีย เกรงว่าพวกเจ้าจะถูกทำลายพร้อมกับความชั่วช้าของเมืองนี้□¹⁶ ขณะที่เขายังรีรออยู่ ทูตเหล่านั้นจึงคว้าจับมือเขา มือภรรยาของเขาและมือบุตรสาวทั้งสองของเขา พระเยโฮวาห์ทรงมีความเมตตา

ต่อเขา ทูตเหล่านั้นจึงนำเขาออกมาและให้เขาอยู่ที่นอกเมือง 17 ต่อมาเมื่อทูตเหล่านั้นนำพวกเขาออกมาภายนอกแล้ว ทูตพูดว่า □จงหนีเอาชีวิตรอด อย่าได้เหลียวหลังมาดูหรือพักอยู่ที่ราบลุ่มทั้งหลาย จงหนีไปที่ภูเขากรองว่าเจ้าจะถูกทำลาย□

โลทวิงวอนขอเมืองเล็กๆคือเมืองโซดาร์

18 โลทจึงกล่าวแก่ทูตเหล่านั้นว่า □โอ เจ้านายของข้าพเจ้า อย่าให้เป็นอย่างนั้นเลย 19 ดูก่อน ผู้รับใช้ของท่านได้รับพระกรุณาในสายตาของท่านและท่านมีความเมตตาอย่างยิ่ง ซึ่งท่านได้สำแดงต่อข้าพเจ้าในการช่วยชีวิตข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่สามารถหนีไปยังภูเขาได้ เกรงว่าสิ่งชั่วร้ายจะมาถึงตัวข้าพเจ้าและข้าพเจ้าจะตายเสีย 20 ดูก่อน กรุณาเถิด เมืองนี้อยู่ใกล้ที่จะหนีไปถึงได้และเป็นเมืองเล็กๆ โอ โปรดให้ข้าพเจ้าหนีไปที่นั่น (เป็นเมืองเล็กๆมิใช่หรือ) และชีวิตของข้าพเจ้าจะรอด□ 21 ทูตกล่าวแก่เขาว่า □ดูก่อน เรายอมรับเจ้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ด้วยว่าเราจะไม่ทำลายล้างเมืองนี้ซึ่งเจ้าได้กล่าวถึง 22 เจ้าจงรีบหนีไปที่นั่น เพราะเราไม่สามารถทำอะไรได้จนกว่าเจ้าไปถึงที่นั่น□ เหตุฉะนั้นจึงเรียกชื่อเมืองนี้ว่าโซดาร์ 23 เมื่อโลทเข้าไปยังเมืองโซดาร์ ตะวันก็ขึ้นมาเหนือแผ่นดินโลกแล้ว

เมืองโซโดม เมืองโกโมราห์ เมืองอัดมาห์และเมืองเศโบอิมถูกทำลาย

24 ดังนั้นพระเยโฮวาห์ทรงให้กำมะถันและไฟจากพระเยโฮวาห์ตกลงมาจากฟ้าสวรรค์ลงมาบนเมืองโซโดมและเมืองโกโมราห์ 25 พระองค์ทรงทำลายล้างเมืองทั้งหลายเหล่านั้น บรรดาที่ราบลุ่ม ชาวเมืองทั้งปวงและสิ่งที่ยกขึ้นมาจากบนแผ่นดิน

ภรรยาของโลกกลายเป็นเสาเกลือ

26 แต่ภรรยาของเขาผู้ตามข้างหลังเขาเหลียวกลับไปมองดูและนางจึงกลายเป็นเสาเกลือ 27 อับราฮัมลุกขึ้นตั้งแต่เช้าตรู่ ไปยังสถานที่ที่ท่านเคยยืนต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ 28 ท่านมองไปทางเมืองโสโดม เมืองโกโมราห์และดินแดนที่ราบลุ่มทั้งหลาย และดูเถิด ก็เห็นควันจากแผ่นดินนั้นพุ่งขึ้นเหมือนควันจากเตาไฟใหญ่ 29 ต่อมาเมื่อพระเจ้าทรงทำลายเมืองทั้งหลายในที่ราบลุ่มแล้วนั้น พระเจ้าทรงระลึกถึงอับราฮัม และส่งโลทออกไปจากท่ามกลางการทำลายล้าง เมื่อพระองค์ทรงทำลายล้างเมืองทั้งหลายซึ่งโลทอาศัยอยู่

โลทอาศัยอยู่ในถ้ำ บุตรสาวของโลททำการผิดประเวณี

30 โลทขึ้นไปจากเมืองโซอาร์ไปอาศัยอยู่บนภูเขาพร้อมกับบุตรสาวสองคนของเขา เพราะเขากลัวที่อาศัยในเมืองโซอาร์ เขาจึงไปอาศัยอยู่ในถ้ำทั้งเขากับบุตรสาวสองคนของเขา 31 บุตรสาวหิวปีพูดกับน้องสาวว่า บิดาของเราแก่แล้วและไม่มีชายใดในแผ่นดินโลกเข้ามาหาพวกเราตามธรรมเนียมของทั่วโลก 32 มาเถิด พวกเราจงให้บิดาของเราดื่มเหล้าองุ่น และพวกเราจะนอนกับท่าน เพื่อพวกเราจะสงวนเชื้อสายของบิดาพวกเรา 33 ในคืนวันนั้นพวกเธอก็ให้บิดาของพวกเธอดื่มเหล้าองุ่น บุตรสาวหิวปีเข้าไปนอนกับบิดาของเธอ และเขาไม่สังเกตว่าเธอมานอนด้วยเมื่อไร และเธอลุกขึ้นไปเมื่อไร 34 ต่อมาวันรุ่งขึ้นบุตรสาวหิวปีพูดกับน้องสาวว่า บิดาของเราดื่มเหล้าองุ่นในคืนนี้อีก และเจ้าจงเข้าไปนอนกับท่านเพื่อพวกเราจะสงวนเชื้อสายของบิดาพวกเรา 35 พวกเธอก็ให้บิดาของพวกเธอดื่มเหล้าองุ่นในคืนวันนั้น

ด้วย น้องสาวก็ลุกขึ้นไปนอนกับเขา และเขาไม่สังเกตว่าเธอมานอนด้วยเมื่อไรและเธอลุกขึ้นไปเมื่อไร 36 ดังนั้น บุตรสาวทั้งสองของโลทก็ตั้งครรภกับบิดาของพวกเธอ 37 บุตรสาวหัวปีคลอดบุตรชายคนหนึ่งและเรียกชื่อของเขาว่า โมอับ เขาเป็นบรรพบุรุษของคนโมอับมาจนถึงทุกวันนี้ 38 ส่วนน้องสาว เธอคลอดบุตรชายคนหนึ่งด้วยและเรียกชื่อของเขาว่า เบน-อัมมี เขาเป็นบรรพบุรุษของคนอัมโมนมาจนถึงทุกวันนี้

20

อับราฮัมหลอกลงอาบีเมเลค

1 อับราฮัมเดินทางจากที่นั่นไปยังดินแดนทางใต้ อาศัยอยู่ระหว่างเมืองคาเดชและเมืองซูร์ และอาศัยอยู่ในเมืองเกอราาร์ 2 อับราฮัมบอกถึงนางซาราห์ภรรยาของตนว่า □นางเป็นน้องสาวของข้าพเจ้า□ อาบี เม เลคกษัตริย์แห่งเมืองเกอราาร์จึงใช้คนมานำนางซาราห์ไป 3 แต่พระเจ้าเสด็จมาหาอาบีเมเลคทางพระสุบิน ในเวลากลางคืนและตรัสกับท่านว่า □ดูเถิด เจ้าเป็นเหมือนคนตาย เพราะหญิงนั้นซึ่งเจ้านำมา ด้วยว่านางเป็นภรรยาของผู้อื่นแล้ว□ 4 แต่อาบีเมเลคยังไม่ได้เข้าไปใกล้นาง ท่านจึงทูลว่า □ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์จะประหารชนชาติที่ขอบธรรมด้วยหรือ 5 เขาบอกแก่ข้าพระองค์มิใช่หรือว่า □นางเป็นน้องสาวของข้าพเจ้า□ และแม้แต่นางเองก็ว่า □เขาเป็นพี่ชายของข้าพเจ้า□ ข้าพระองค์กระทำดังนี้ด้วยจิตใจอันซื่อตรงและด้วยมือที่บริสุทธิ์□ 6 พระเจ้าตรัสกับท่านในพระสุบินว่า □แท้จริงเรารู้แล้วว่าเจ้ากระทำดังนี้ด้วยจิตใจอันซื่อตรง เราจึงยับยั้งเจ้าไม่ให้ทำบาปต่อเรา เหตุฉะนั้นเราไม่ยอมให้เจ้าถูกต้องนางนั้น 7 ฉะนั้นบัดนี้จึงคืนภรรยาให้แก่ชายนั้น เพราะ

เขาเป็นผู้พยากรณ์ เขาจะอธิษฐานเพื่อเจ้าแล้วเจ้าจะมีชีวิต
 ตออยู่ ถ้าเจ้าไม่คินนางนั้น เจ้าจงรู้ว่าเจ้าจะตายเป็นแน่ ทั้งเจ้า
 และทุกคนที่เป็นของเจ้า 8 เหตุฉะนั้นอามีเมเลคตื่นบรรทม
 ตั้งแต่เช้าตรู่ ทรงเรียกกบรดาข้าราชการของท่าน และทรง
 รับสั่งเรื่องทั้งหมดนี้ให้พวกเขาฟัง และคนเหล่านั้นก็กลัวยิ่ง
 นึก

อามีเมเลคคินภรรยาแก่อับราฮัม

9 ดั่งนั้นอามีเมเลคทรงเรียกอับราฮัมมาและตรัสกับท่าน
 ว่า 10 เจ้าได้กระทำอะไรแก่พวกเรา เราได้กระทำผิดอะไร
 ต่อเจ้า ที่เจ้านำบาปใหญ่โตมายังเราและราชอาณาจักรของเรา
 เรา เจ้าได้กระทำให้สิ่งซึ่งไม่ควรกระทำแก่เรา 10 อามีเม
 เลคตรัสกับอับราฮัมว่า 11 เจ้าคิดอะไรเจ้าจึงได้กระทำให้สิ่งนี้
 11 อับราฮัมทูลว่า 12 เพราะข้าพระองค์คิดว่า ไม่มีความเกรง
 กลัวพระเจ้า ในสถานที่นี้เป็นแน่ พวกเขาจะฆ่าข้าพระองค์
 เพราะเห็นแก่ภรรยาของข้าพระองค์ 12 ยิ่งกว่านั้นนางเป็น
 น้องสาวของข้าพระองค์จริงๆ นางเป็นบุตรสาวของบิดาข้า
 พระองค์ แต่ไม่ใช่บุตรสาวของมารดาข้าพระองค์ และนาง
 ได้มาเป็นภรรยาของข้าพระองค์ 13 ต่อมาเมื่อพระเจ้าทรง
 โปรดให้ข้าพระองค์ต้องเร่ร่อนจากบ้านบิดาของข้าพระองค์
 ข้าพระองค์จึงพูดกับนางว่า 14 นี่เป็นความกรุณาซึ่งเจ้าจะ
 สำแดงต่อข้าพเจ้า ในสถานที่ทุกๆแห่งที่เราจะไปนั้นขอให้
 กล่าวถึงข้าพเจ้าว่า เขาเป็นพี่ชายของดิฉัน 14 อามีเมเลค
 จึงทรงนำแกะ วัวและทาสชายหญิง และประทานให้แก่อับรา
 ฮัม แล้วทรงคินขาราคาภรรยาของอับราฮัมให้ท่านไป 15 แล
 16 วอามีเมเลคตรัสว่า 16 ดูเถิด แผ่นดินของเราที่อยู่ต่อหน้าเจ้า
 เจ้าจะอาศัยอยู่ที่ไหนก็ได้ตามใจชอบ 16 พระองค์ตรัสกับ
 ขาราคาว่า 16 ดูเถิด เราให้เงินหนึ่งพันแผ่นแก่พี่ชายของเจ้า
 ดูเถิด พี่ชายจะคลุมตาเจ้าต่อหน้าทุกคนที่อยู่กับเจ้าและคน

ทั้งปวง□ นางก็ถูกติเตียนด้วยถ้อยคำเหล่านี้ 17 เพราะฉะนั้น อับราฮัมก็อธิษฐานต่อพระเจ้า พระเจ้าทรงรักษาอาบีเมเลค และมเหสีของพระองค์และทาสหญิงให้หาย และเขาเหล่านั้น ก็มีบุตร 18 เพราะว่าพระเยโฮวาห์ได้ทรงปิดครรภ์สตรีในราชสำนักของอาบีเมเลคทุกคน เพราะเรื่องซาราห์ภรรยา อับราฮัม

21

การกำเนิดของอิสอัค

1 พระเยโฮวาห์ทรงเยี่ยมซาราห์เหมือนที่พระองค์ตรัสไว้ และพระเยโฮวาห์ทรงกระทำแก่ซาราห์ดังที่พระองค์ทรงตรัสไว้ 2 เพราะซาราห์ตั้งครรภ์ และคลอดบุตรชายคนหนึ่งให้อับราฮัมเมื่อท่านชรา ตามเวลาซึ่งพระเจ้าได้ตรัสกับท่าน 3 อับราฮัมตั้งชื่อบุตรชายที่เกิดแก่ท่าน ผู้ซึ่งซาราห์คลอดให้ท่านนั้นว่า อิสอัค 4 แล้วอับราฮัมทำพิธีเข้าสู่หนัดให้แก่อิสอัค บุตรชายของตนเมื่อมีอายุแปดวัน ดังที่พระเจ้าทรงบัญชาแก่ท่าน 5 อับราฮัมมีอายุหนึ่งร้อยปีเมื่ออิสอัคบุตรชายเกิดแก่ท่าน 6 นางซาราห์กล่าวว่า □พระเจ้าทรงกระทำให้ข้าพเจ้าหัวเราะ ดังนั้นทุกคนที่ได้ฟังจะพลอยหัวเราะกับข้าพเจ้า□ 7 นางกล่าวอีกว่า □ใครจะพูดกับอับราฮัมได้ว่าซาราห์จะให้ลูกอ่อนกินนม เพราะข้าพเจ้าก็ได้คลอดบุตรชายคนหนึ่งให้ท่านเมื่อท่านชราแล้ว□ 8 เด็กนั้นก็เติบโตขึ้นและหย่านมและอับราฮัมจัดการเลี้ยงใหญ่ในวันนั้นเมื่ออิสอัคหย่านม

นางฮาการ์กับอิซมาเอลถูกไล่ออก

9 แต่ซาราห์เห็น นบุตรชาย ของ ฮา การ์ คน อียิปต์ซึ่ง นาง คลอดให้อับราฮัม กำลังหัวเราะเล่นอยู่ 10 นางจึงพูดกับอับ

ราฮัมว่า □โล้ทาสหญิงคนนี้กับบุตรชายของนาง ไปเสียเถิด เพราะว่บุตรชายของทาสหญิงคนนี้จะเป็นผู้รับมรดกร่วมกับอิสอัคบุตรชายของข้าพเจ้าไม่ได้□ 11 อับราฮัมกลุ้มใจมาก เพราะเรื่องบุตรชายของท่าน 12 แต่พระเจ้าตรัสกับอับราฮัมว่า □เจ้าอย่าโศกเศร้าในสายตาของเจ้าเพราะเรื่องเด็กนั้น และเพราะทาสหญิงของเจ้าเลย ทุกสิ่งที่ซาราห์กล่าวกับเจ้า เจ้าก็จงฟังเสียงของนางเถิด เพราะเขาจะเรียกเชื้อสายของเจ้าทางสายอิสอัค 13 ส่วนบุตรชายของทาสหญิงนั้น เราจะกระทำให้เป็นชนชาติหนึ่งด้วย เพราะเขาเป็นเชื้อสายของเจ้า□ 14 อับราฮัมจึงลุกขึ้นแต่เช้ามืด ให้ขนมปังและน้ำหนึ่งถุงหนึ่งแก่ฮาการ์ ใส่บาให้นางพร้อมกับเด็กนั้นแล้วส่งนางออกไป นางก็จากไปและพเนจรไปในถิ่นทุรกันดารแห่งเบเออร์เซบา 15 และน้ำในถุงหนึ่งนั้นก็หมดไป นางก็วางเด็กนั้นไว้ใต้พุ่มไม้แห่งหนึ่ง 16 แล้วนางก็ไปนั่งลงห่างออกไปตรงหน้าเด็กนั้น ประมาณเท่ากับระยะลูกธนูตก เพราะนางพูดว่า □อย่าให้ข้าเห็นความตายของเด็กนั้นเลย□ นางก็นั่งอยู่ตรงหน้าเด็กนั้นแล้วตะเบ็งเสียงร้องไห้ 17 พระเจ้าทรงสดับเสียงร้องของเด็กนั้น และทูตสวรรค์ของพระเจ้าจึงเรียกฮาการ์จากฟ้าสวรรค์กล่าวกับนางว่า □ฮาการ์ เจ้าเป็นอะไรไปอย่างกลัวเฉย เพราะว่าพระเจ้าทรงสดับเสียงของเด็ก ฤๅ ที่ที่เขาอยู่นั้นแล้ว 18 ลุกขึ้นอุ้มเด็กนั้น เอามือจับเขาไว้ให้แน่น เพราะเราจะทำให้เขาเป็นชาติใหญ่ชาติหนึ่ง□ 19 แล้วพระเจ้าทรงเบิกตาของนาง นางก็เห็นบ่อน้ำแห่งหนึ่ง จึงไปเติมน้ำเต็มถุงหนึ่งและให้เด็กนั้นดื่ม 20 พระเจ้าทรงสถิตกับเด็กนั้น เขาเติบโตขึ้น อาศัยอยู่ในถิ่นทุรกันดาร และเป็นนักธนู 21 เขาอาศัยอยู่ในถิ่นทุรกันดารแห่งปาราน มารดาก็หาภรรยาคนหนึ่งจากประเทศอียิปต์ให้เขา

อับราฮัมอาศัยอยู่ที่เบเออร์เซบา อับราฮัมทำพันธสัญญากับกษัตริย์อามีเมเลค

22 และ ต่อ มา ใน คราว นั้น อามี เม เลค และ ฟิ โคลส์ ผู้บัญชาการทหารของพระองค์ พุดกับอับราฮัมว่า □พระเจ้าทรงสถิตกับท่านในทุกสิ่งที่ท่านกระทำ 23 เพราะฉะนั้นบัดนี้จงปฏิญาณ ในพระนามพระเจ้าให้แก่เราที่นี่ว่า ท่านจะไม่ประพฤติการคดโกงต่อเรา หรือโอรสของเรา หรือต่อหลานของเรา แต่ตั้งที่เราภักดีต่อท่าน ท่านจงภักดีต่อเราและต่อแผ่นดิน ซึ่งท่านอาศัยอยู่นี้ □ 24 อับราฮัมก็ทูลว่า □ข้าพเจ้ายอมปฏิญาณ □ 25 อับราฮัมก็ร้องทุกขต่ออามีเมเลค เรื่องบ่อน้ำที่ข้าราชการอามีเมเลคยึดเอาไป 26 อามีเมเลคตรัสว่า □เราไม่รู้ว่าใครทำอย่างนี้ ทั้งท่านก็มีได้บอกเรา เราก็ยังไม่ได้ยินเรื่องจนวันนี้ □ 27 อับราฮัมจึงนำแกะและวัวมาถวายแก่อามีเมเลค ทั้งสองฝ่ายก็ทำพันธสัญญากัน 28 อับราฮัมได้แยกลูกแกะตัวเมียจากฝูงไว้ต่างหากเจ็ดตัว 29 อามีเมเลคตรัสถามอับราฮัมว่า □ลูกแกะตัวเมียเจ็ดตัวที่ท่านแยกไว้ต่างหากนั้นหมายความว่าอะไร □ 30 ท่านทูลว่า □ขอพระองค์รับลูกแกะตัวเมียเจ็ดตัวนี้จากมือข้าพระองค์ เพื่อจะได้เป็นพยานแก่ข้าพระองค์ว่า ข้าพระองค์ได้ขุดบ่อน้ำนี้ □ 31 เหตุฉะนั้นท่านจึงเรียกที่นั่นว่า เบเออร์เซบา เพราะว่าทั้งสองได้ปฏิญาณกันไว้ 32 ทั้งสองกระทำพันธสัญญากันที่เบเออร์เซบาตั้งนี้แหละ แล้วอามีเมเลคและฟิโคลส์ผู้บัญชาการทหารของพระองค์ได้ลุกขึ้นแล้วก็กลับไปยังแผ่นดินของชาวฟิลิสเตีย 33 อับราฮัมปลูกต้นแทมริสก์ไว้ที่เบเออร์เซบา และนมัสการออกพระนามพระเยโฮวาห์พระเจ้านิรันดรที่นั่น 34 อับราฮัมอาศัยอยู่ในแผ่นดินชาวฟิลิสเตียหลายวัน

22

การถวายอิสอัคเป็นเครื่องบูชาในแผ่นดินโมริยาห์

¹ และต่อมาภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ พระเจ้าทรงลงใจ อับราฮัม และตรัสกับท่านว่า □อับราฮัม□ ท่านทูลว่า □ดูเถิด ข้าพระองค์อยู่ที่นี้ พระเจ้าข้า□ ² พระองค์ตรัสว่า □จงพาบุตรชายของเจ้าคืออิสอัค บุตรชายคนเดียวของเจ้าผู้ที่เจ้ารักไปยังแผ่นดินโมริยาห์ และถวายเขาที่นั่นเป็นเครื่องเผาบูชา บนภูเขาสูงหนึ่งซึ่งเราจะบอกแก่เจ้า□ ³ อับราฮัมจึงลุกขึ้นแต่เช้ามีด ผูกอานลาของท่านพาคนใช้หนุ่มไปกับท่านด้วยสองคนกับอิสอัคบุตรชายของท่าน ท่านตัดฟืนสำหรับเครื่องเผาบูชา แล้วลุกขึ้นเดินทางไปยังที่ซึ่งพระเจ้าทรงตรัสแก่ท่าน ⁴ พอถึงวันที่สามอับราฮัมเงยหน้าขึ้นแลเห็นที่นั่นแต่ไกล ⁵ อับราฮัมจึงพูดกับคนใช้หนุ่มของท่านว่า □อยู่กับลาที่นี้เถิด เรากับเด็กชายจะเดินไปนมัสการที่โน้น แล้วจะกลับมาพบเจ้า□ ⁶ อับราฮัมเอาฟืนสำหรับเครื่องเผาบูชาใส่บาอิสอัคบุตรชายของตน ถือไฟและมีดแล้วพอลูกไปด้วยกัน ⁷ อิสอัคพูดกับอับราฮัมบิดาว่า □บิดาเจ้าข้า□ และท่านตอบว่า □ลูกเอ๋ย พ่ออยู่ที่นี้□ ลูกจึงว่า □นี่ไฟและฟืน แต่ลูกแกะสำหรับเครื่องเผาบูชาอยู่ที่ไหน□ ⁸ อับราฮัมตอบว่า □ลูกเอ๋ย พระเจ้าจะทรงจัดหาลูกแกะสำหรับพระองค์เองเป็นเครื่องเผาบูชา□ พอลูกทั้งสองก็เดินต่อไปด้วยกัน ⁹ เขาทั้งสองมาถึงที่ซึ่งพระเจ้าตรัสบอกท่านไว้ อับราฮัมก็สร้างแท่นบูชาที่นั่น เรียงฟืนเป็นระเบียบ แล้วมัดอิสอัคบุตรชายวางไว้บนแท่นบูชาบนฟืน ¹⁰ แล้วอับราฮัมก็ยื่นมือจับมัดจะฆ่าบุตรชาย ¹¹ แต่ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์เรียกท่านจากฟ้าสวรรค์ว่า □อับราฮัม อับราฮัม□ และท่านตอบว่า □ข้าพระองค์อยู่ที่นี้ พระเจ้าข้า□ ¹² และพระองค์ตรัสว่า □อย่า

แต่จะต้องเด็กนั้นหรือจะทำอะไรแก่เขาเลย เพราะบัดนี้เรารู้แล้วว่าเจ้าอย่าเกรงพระเจ้า ด้วยเห็นว่าเจ้ามิได้หวงบุตรชายของเจ้า คือบุตรชายคนเดียวของเจ้าจากเรา□

อับราฮัมถวายแกะตัวผู้แทนอิสอัค

13 อับราฮัมเงยหน้าขึ้นมองดู และดูเถิด ข้างหลังท่านมีแกะผู้ตัวหนึ่ง เขาของมันติดอยู่ในพุ่มไม้ทึบ อับราฮัมก็ไปจับแกะผู้ตัวนั้นมาถวายเป็นเครื่องเผาบูชาแทนบุตรชายของท่าน 14 อับราฮัมจึงเรียกสถานที่นั้นว่า เยโฮวาห์ยิเรห์ หมายความว่า เขาพูดกันทุกวันนี้ว่า □ที่ภูเขาของพระเยโฮวาห์นั้น พระองค์ทรงทอดพระเนตร□

พระเจ้าทรงย้ำพันธสัญญาต่ออับราฮัม

15 ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์เรียกอับราฮัมครั้งที่สองมาจากฟ้าสวรรค์ 16 และตรัสว่า □พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เราปฎิญาณโดยตัวเราเองว่าเพราะเจ้ากระทำอย่างนี้และมีได้หวงบุตรชายของเจ้า คือบุตรชายคนเดียวของเจ้า 17 เรา จะอวยพรเจ้าแน่ เราจะทวีเชื้อสายของเจ้าให้มากขึ้น ดังดวงดาวในท้องฟ้า และดังเม็ดทรายบนฝั่งทะเล เชื้อสายของเจ้า จะ ได้ ประดู เมือง ศัตรู ของเจ้า เป็น กรรมสิทธิ์ 18 ประชาชาติทั้งหลายทั่วโลกจะ ได้พรเพราะเชื้อสายของเจ้า เพราะว่าเจ้าได้เชื่อฟังเสียงของเรา□ 19 อับราฮัมจึงกลับไปหาคนใช้หนุ่มของท่าน เขาก็ลุกขึ้นแล้วพากันกลับไปยังเมืองเบเออร์เซบา อับราฮัมก็อาศัยอยู่ที่เบเออร์เซบา 20 และต่อมาภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ มีคนมาบอกอับราฮัมว่า □ดูเถิด มิลคาห์บังเกิดบุตรให้แก่นาโฮร์น้องชายของท่านด้วยแล้ว 21 คือฮูสนบุตรหัวปี บุสน้องชายของเขา เคมูเอลบิดาของอารัม 22 เคเสด ฮาโซ ปิลดาช ยิดลาฟ และเบธูเอล□ 23 เบธูเอล

ให้กำเนิดบุตรสาวชื่อเรเบคาห์ ทั้งแปดนี้มิลคาห์บังเกิดให้นาโฮอร์ น้องชายของอับราฮัม ²⁴ และภรรยาเฒ่าของเขาที่ชื่อเรอูมาห์ ก็ได้บังเกิดเดบารห์ กายัม ทาฮาซ และมาอาคาห์

23

นางซาราห์สิ้นชีวิตที่เฮโบรน แล้วถูกฝังไว้ในถ้ำมัคเปลาห์

¹ ซาราห์มีอายุหนึ่งร้อยยี่สิบเจ็ดปี ซาราห์มีชีวิตถึงอายุนี้ ² แล้วซาราห์ก็สิ้นชีวิตที่เมืองศิรียาทอราบา คือเมืองเฮโบรน ในแผ่นดินคานาอัน อับราฮัมไว้ทุกข์ให้ซาราห์และร้องไห้คิดถึงนาง ³ อับราฮัมยืนขึ้นหน้าศพพูดกับลูกหลานของเขาว่า ⁴ ข้าพเจ้าเป็นคนต่างด้าวและเป็นคนมาอาศัยอยู่ท่ามกลางท่าน ขอท่านให้ที่ดินท่ามกลางท่านเป็นสุสานเพื่อข้าพเจ้าจะได้ฝังผู้ตายของข้าพเจ้าให้พ้นสายตาไป ⁵ ลูกหลานของเฮทตอบอับราฮัมว่า ⁶ นายเจ้าข้า โปรดฟังพวกเรา ท่านเป็นเจ้านายจากพระเจ้าท่ามกลางเรา ขอให้ฝังผู้ตายของท่านในอุโมงค์ฝังศพที่ดีที่สุดของเราเถิด ไม่มีผู้ใดในพวกเราที่จะหวงสุสานของเขาไว้ไม่ให้ท่าน หรือขัดขวางท่านมิให้ฝังผู้ตายของท่าน ⁷ อับราฮัมก็ลุกขึ้นกราบลงต่อหน้าลูกหลานของเฮทชาวแผ่นดินนั้น ⁸ และพูดกับพวกเขาว่า ข้าพเจ้ายินยอมให้ข้าพเจ้าฝังผู้ตายของข้าพเจ้าให้พ้นสายตาไปแล้ว ขอฝังข้าพเจ้าเถิด และวิงวอนเอโฟรนบุตรชายโศหาร์เพื่อข้าพเจ้า ⁹ ขอให้เขาให้ถ้ำมัคเปลาห์ ซึ่งเขาถือกรรมสิทธิ์นั้นแก่ข้าพเจ้า มันอยู่ที่ปลายนาของเขา ขอให้เขาขายให้ข้าพเจ้าเต็มตามราคาให้เป็นกรรมสิทธิ์สำหรับใช้เป็นสุสานท่ามกลางหมู่พวกท่าน ¹⁰ ฝ่ายเอโฟรนอาศัยอยู่ท่ามกลางลูกหลานของเฮท เอโฟรนคนฮิตไทต์จึงตอบอับ

ราฮัมให้บรรดาลูกหลานของเฮทผู้ที่เข้าไปที่ประตูเมืองของเขาฟังว่า 11 □อย่าเลย นายเจ้าข้า โปรดฟังข้าพเจ้า ข้าพเจ้าให้นานี้แก่ท่านและให้ถ้ำที่อยู่ในนานี้แก่ท่าน ด้วยข้าพเจ้าให้แก่ท่านต่อหน้าลูกหลานประชาชนของข้าพเจ้า ขอเชิญฝังผู้ตายของท่านเถิด□ 12 อับราฮัมก็กราบลงต่อหน้าชาวแผ่นดินนั้น 13 และท่านพูดกับเอโพรนให้ชาวแผ่นดินนั้นฟังว่า □แต่ถ้ำท่านยินยอมให้แล้ว ขอฟังข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะจ่ายค่านานี้ ขอรับเงินจากข้าพเจ้าเถิด และข้าพเจ้าจะได้ฝังผู้ตายของข้าพเจ้าที่นั่น□ 14 เอโพรนตอบอับราฮัมว่า 15 □นายเจ้าข้า ขอฟังข้าพเจ้าเถิด ที่ดินแปลงนี้มีราคาเป็นเงินสี่ร้อยเชเชล สำหรับท่านกับข้าพเจ้าก็ไม่เท่าไร ฝังผู้ตายของท่านเถิด□ 16 อับราฮัมก็ฟังคำของเอโพรน แล้วอับราฮัมก็ชั่งเงินให้เอโพรนตามจำนวนที่เขาบอกให้ลูกหลานของเฮทฟังแล้ว คือเงินสี่ร้อยเชเชลตามน้ำหนักที่พวกเขาชั่งกันในวันนั้น 17 นาของเอโพรนในมัดเป□ลาห์ ซึ่งอยู่หน้ามัมเร มีนาถ้ำซึ่งอยู่ในนั้น และต้นไม้ทั้งสี่ซึ่งอยู่ในนาตลอดทั่วบริเวณนั้น จึงได้ขาย 18 ให้แก่อับราฮัมเป็นกรรมสิทธิ์ต่อหน้าลูกหลานของเฮท คือต่อหน้าบรรดาผู้ที่เข้าไปที่ประตูเมืองของเขา 19 ต่อมาอับราฮัมก็ฝังศพนางซาราห์ภรรยาของตน ในถ้ำที่นามัดเป□ลาห์หน้ามัมเร คือเมืองเฮโบรน ในแผ่นดินคานาอัน 20 นาและถ้ำซึ่งอยู่ในนั้นลูกหลานของเฮทยอมขายให้แก่อับราฮัมเป็นกรรมสิทธิ์เพื่อใช้เป็นสุสาน

24

อับราฮัมส่งเอลีเยเชอร์ไปหาเจ้าสาวสำหรับอิสอัค

1 ฝ่ายอับราฮัมก็ชราแล้ว มีอายุมากทีเดียว และพระเยโฮวาห์ทรงอวยพระพรอับราฮัมทุกประการ 2 อับราฮัมพูดกับ

คนใช้ของท่านที่มีอาวุโสที่สุดในบ้าน ผู้ดูแลทรัพย์สมบัติทุกอย่างของท่านว่า □เอามือเจ้าวางไว้ใต้ขาอ่อนของเรา 3 แล้วเราจะให้เจ้าปฏิญาณในพระนามพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์และพระเจ้าแห่งแผ่นดินโลก ว่าเจ้าจะไม่หาภรรยาให้บุตรชายของเราจากบุตรสาวของคนคานาอัน ที่เราอาศัยอยู่ท่ามกลางเขานี้ 4 แต่เจ้าจะไปยังประเทศและหมู่ญาติของเราเพื่อหาภรรยาคนหนึ่งให้แก่อิสอัคบุตรชายของเรา □ 5 คนใช้ก็เรียนท่านว่า □หากว่าหญิงนั้นจะไม่เต็มใจมากับข้าพเจ้ายังแผ่นดินนี้ ถ้าเช่นนั้นข้าพเจ้ามีต้องนาคบุตรชายของท่านกลับไปยังแผ่นดินซึ่งท่านจากมานั้นหรือ □ 6 อับราฮัมพูดกับเขาว่า □ระวังอย่าพาบุตรชายของเรากลับไปที่นี่ 7 พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ ผู้ทรงนำเรามาจากบ้านบิดาเรา และจากแผ่นดินแห่งญาติของเรา พระองค์ตรัสกับเราและทรงปฏิญาณกับเราว่า □เราจะมอบแผ่นดินนี้ให้แก่เชื้อสายของเจ้า □ พระองค์จะทรงใช้ทูตสวรรค์ของพระองค์ไปข้างหน้าเจ้า เจ้าจงหาภรรยาคนหนึ่งให้บุตรชายของเราจากที่นั่น 8 ถ้าหญิงนั้นไม่เต็มใจมากับเจ้า เจ้าก็จะพ้นจากคำปฏิญาณของเรา แต่เจ้าอย่าพาบุตรชายของเรากลับไปที่นี่ก็แล้วกัน □ 9 คนใช้จึงเอามือของเขาวางใต้ขาอ่อนของอับราฮัม นายของตน และปฏิญาณต่อท่านตามเรื่องนี้ 10 คนใช้ นำอูฐสิบตัวของนายมาแล้วออกเดินทางไปด้วยว่าข้าวของทั้งสิ้นของนายเขาอยู่ในอำนาจของเขา เขาลุกขึ้นไปยังเมโสโปเตเมีย ถึงเมืองของนาโฮร์ 11 เขาให้อูฐคุกเขาลงที่ริมบ่อน้ำข้างนอกเมืองเวลาเย็น ซึ่งเป็นเวลาที่ผู้หญิงออกมาตักน้ำ 12 เขาอธิษฐานว่า □โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอับราฮัม นายของข้าพระองค์ ขอทรงประทานความสำเร็จแก่ข้าพระองค์ในวันนี้ และขอ

ทรงสำแดงความเมตตาแก่อับราฮัมนายของข้าพระองค์¹³ ดุเถิด ข้าพระองค์กำลังยืนอยู่ที่ริมบ่อน้ำ และบรรดาบุตรสาวของชาวเมืองนี้กำลังออกมาตักน้ำ¹⁴ ขอให้หญิงสาวคนที่ข้าพระองค์จะพูดกับนางว่า □โปรดลดเหยือกของนางลงให้ข้าพเจ้าตักน้ำ□ และนางนั้นจะว่า □เชิญดื่มเถิดและข้าพเจ้าจะให้น้ำอูฐของท่านกินด้วย□ ให้คนนั้นเป็นคนที่พระองค์ทรงกำหนดสำหรับอิสอัคผู้รับใช้ของพระองค์ อย่างนี้ข้าพระองค์จะทราบได้ว่า พระองค์ทรงสำแดงความเมตตาแก่นายของข้าพระองค์□

พระเจ้าทรงนำเอลีเยเซอร์ให้พบกับเรเบคาห์

¹⁵ และต่อมาเมื่อเขาอธิษฐานยังไม่ทันเสร็จ ดุเถิด เรเบคาห์ ผู้ที่เกิดแก่เบธูเอลบุตรชายของนางมิลคาห์ภรรยาของนาโฮร์น้องชายของอับราฮัม ก็แบกไหน้ำของนางเดินออกมา¹⁶ หญิงสาวนั้นงามมาก เป็นพรหมจารียังไม่มีชายใดสมสู่ นางก็ลงไปที่บ่อน้ำเติมน้ำเต็มไหน้ำแล้วก็ขึ้นมา¹⁷ คนใช้นั้นก็วิ่งไปต้อนรับนาง แล้วพูดว่า □ขอน้ำจากไหน้ำของนางให้ข้าพเจ้าดื่มสักหน่อย□¹⁸ นางตอบว่า □นายเจ้าข้าเชิญดื่มเถิด□ แล้วนางก็รีบลดไหน้ำของนางลงมาถือไว้แล้วให้เขาดื่ม¹⁹ เมื่อให้เขาดื่มเสร็จแล้ว นางจึงว่า □ข้าพเจ้าจะตักน้ำให้อูฐของท่านกินจนอิมด้วย□²⁰ นางรีบเทน้ำในไหน้ำของนางใส่รางแล้ววิ่งไปตักน้ำที่บ่ออีก นางตักน้ำให้อูฐทั้งหมดของเธอ²¹ ชายนั้นเพิ่งดูนางเงิบๆ เพื่อตริตรองดูว่าพระเยโฮวาห์ทรงให้การเดินทางของตนบังเกิดผลหรือไม่²² และต่อมาเมื่ออูฐกินน้ำเสร็จแล้ว ชายนั้นก็ให้แหวนทองคำหนักครึ่งเซเชล และกำไลสำหรับข้อมือนางคู่หนึ่ง ทองหนักสิบเซเชล²³ และพูดว่า □ขอบอกข้าพเจ้าว่านางเป็นบุตรสาวของใคร ในบ้านบิดาของนางนั้นมีที่ให้พวกเรา

พักอาศัยบ้างใหม่ □ 24 นางตอบเขาว่า □ ข้าพเจ้าเป็นบุตรสาวของเบธูเอลบุตรชายของนางมิลคาห์ซึ่งนางบังเกิดให้กับนาโฮร์ □ 25 นางพูดเสริมว่า □ เรามีหิ้งฟางและเสบียงพอ และมีที่ให้พักด้วย □ 26 ชายนั้นก็ก้มศีรษะลงนมัสการพระเยโฮวาห์ 27 และอธิษฐานว่า □ สรรเสริญแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอับราฮัมนายของข้าพระองค์ ผู้มิได้ทรงทอดทิ้งความกรุณาและความจริงของพระองค์ต่อนาย ส่วนข้าพระองค์นั้นพระเยโฮวาห์ทรงนำมาตามทางจนถึงบ้านหมู่ญาติของนายข้าพระองค์ □ 28 แล้วหญิงสาวนั้นก็วิ่งไปบอกคนในครอบครัวของมารดาถึงเรื่องเหล่านี้ 29 เรuben คาคับมีพี่ชายคนหนึ่งชื่อลาบัน ลาบันวิ่งไปหาชายคนหนึ่งที่บ่อน้ำ 30 และต่อมาเมื่อท่านเห็นแหวนและกำไลที่ข้อมือของนาง และเมื่อท่านได้ยินคำของเรuben คาคับมีพี่ชายคนนั้นว่า □ ชายนั้นพูดกับข้าพเจ้าอย่างนี้ □ ท่านก็ไปหาชายนั้น และดูเถิด เขากำลังยืนอยู่กับอูฐที่บ่อน้ำ 31 ท่านพูดว่า □ ข้าแต่ท่านผู้รับพระพรของพระเยโฮวาห์ เชิญเข้ามาเถิด ท่านยืนอยู่ข้างนอกทำไม เพราะข้าพเจ้าเตรียมบ้านและเตรียมที่สำหรับอูฐแล้ว □ 32 ชายนั้นจึงเข้าไปในบ้าน ลาบันก็แก้อูฐของเขา ให้ฟางและอาหารสำหรับอูฐ ให้น้ำล้างเท้าเขาและคนที่มากับเขา 33 แล้วจัดอาหารมาเลี้ยงเขา แต่เขาว่า □ ข้าพเจ้าจะไม่รับประทาน จนกว่าข้าพเจ้าจะพูดถึงฐานะที่ข้าพเจ้าได้รับมอบหมายมานั้น ให้ท่านฟังเสียก่อน □ ลาบันก็ว่า □ เชิญพูดเถิด □

เอลีเยเซอร์เล่าถึงฐานะของเขาให้ลาบันฟัง

34 เขาจึงพูดว่า □ ข้าพเจ้าเป็นคนใช้ของอับราฮัม 35 พระเยโฮวาห์ทรงอวยพระพรแก่นายข้าพเจ้าอย่างมากมาย ท่านก็เจริญขึ้น และพระองค์ทรงประทานฝูงแพะแกะ และฝูงวัว

เงินและทอง คนใช้ชายหญิง อูฐและลา ³⁶ และนางซาราห์ ภรรยา นายข้าพเจ้าได้บังเกิดบุตรชายคนหนึ่งให้แก่ นายเมื่อ นางแก่แล้ว และนายก็ยกทรัพย์สมบัติทั้งหมดให้บุตร ³⁷ นาย ให้ข้าพเจ้า ปฏิญาณว่า □ เจ้าอย่าหาภรรยาให้แก่บุตรชาย ของเราจากบุตรสาวของคนคานาอัน ซึ่งเราอาศัยอยู่ในแผ่นดิน ของเขา ³⁸ แต่เจ้าจงไปยังบ้านบิดาของเรา และไปยัง หมู่ญาติของเรา และหาภรรยาคนหนึ่งให้แก่บุตรชายของ เรา □ ³⁹ ข้าพเจ้าพูดกับนายว่า □ หญิงนั้นอาจจะไม่ยอมมากับ ข้าพเจ้า □ ⁴⁰ แต่ท่านพูดกับข้าพเจ้าว่า □ พระเยโฮวาห์ผู้ซึ่ง เราดำเนินอยู่ต่อพระองค์จะทรงใช้ทูตสวรรค์ของพระองค์ ไปกับเจ้า และให้ทางของเจ้าบังเกิดผล และเจ้าจะหาภรรยา คนหนึ่งให้บุตรชายของเราจากหมู่ญาติของเรา และจาก บ้านบิดาของเรา ⁴¹ แล้วเจ้าจะพ้นจากคำปฏิญาณของเรา เมื่อเจ้ามาถึงหมู่ญาติของเราแล้ว ถ้าเขาไม่ยอมให้หญิงนั้น เจ้าก็พ้นจากคำปฏิญาณของเรา □ ⁴² วันนี้ข้าพเจ้ามาถึงบ่อ น้ำ และทูลว่า □ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอับราฮัม นายของข้าพระองค์ ถ้าบัดนี้พระองค์ทรงโปรดให้ทางที่ ข้าพระองค์ไปนั้นเกิดผล ⁴³ ดูเถิด ข้าพระองค์กำลังยืนอยู่ที่บ่อน้ำ และต่อมาเมื่อสาวพรหมจารีออกมาตักน้ำ และข้า พระองค์พูดกับนางด้วยว่า □ ขอให้น้ำให้ข้าพเจ้าดื่มจากไหน้ำ ของนางสักหน่อย □ ⁴⁴ และนางจะตอบข้าพระองค์ว่า □ เชิญ ดื่มเถิด และข้าพเจ้าจะตักน้ำให้อูฐของท่านด้วย □ ให้ผู้นั้น เป็นหญิงที่พระเยโฮวาห์ทรงกำหนดตัวไว้สำหรับบุตรชาย ของนายข้าพระองค์ □ ⁴⁵ เมื่อข้าพเจ้าอธิษฐานในใจไม่ทัน ขาดคำ ดูเถิด นางเรเบคาห์แบกไหน้ำของนางเดินออกมา นางลงไปตักน้ำที่บ่อน้ำ ข้าพเจ้าพูดกับนางว่า □ ขอให้น้ำ ให้ข้าพเจ้าดื่มหน่อย □ ⁴⁶ นางก็รีบลดไหน้ำจากบ่าของนาง

และว่า □เชยฐตีมเกิด แล้วข้าพเจ้าจะให้ น้ำแก่อูฐของท่าน ด้วย□ ข้าพเจ้าจึงตีม และนางก็ตักน้ำให้อูฐกินด้วย 47 แล้วข้าพเจ้าถามนางว่า □นางเป็นบุตรสาวของใคร□ นางตอบว่า □เป็นบุตรสาวของ เบธูเอลบุตรชายของนาโฮร์ ซึ่งนางมีลคาคำกำเนิดให้แก่เขา□ ข้าพเจ้าจึงใส่แหวนที่จมูกของนางแล้วสวมกำไลที่ข้อมือนาง 48 แล้วข้าพเจ้าก็ก้มศีรษะลงนมัสการพระเยโฮวาห์ และถวายสรรเสริญแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอับราฮัมนายข้าพเจ้า ผู้ทรงนำข้าพเจ้ามาตามทางที่ถูก เพื่อหาบุตรสาวของน้องชายนายให้บุตรชายของนาย 49 บัดนี้ถ้าท่านยอมแสดงความเมตตาและจริงใจต่อนายข้าพเจ้าแล้ว ขอกรุณาบอกข้าพเจ้า ถ้ามีจะนั้นก็ขอบอกข้าพเจ้า เพื่อข้าพเจ้าจะหันไปทางขวาหรือซ้าย□

นางเรเบคาห์ไปจากลาบันกับเบธูเอล

50 ลาบันและเบธูเอลจึงตอบว่า □สิ่งนี้มาจากพระเยโฮวาห์ เราจะพูดดีหรือร้ายกับท่านก็ได้ 51 ดูเถิด เรเบคาห์ก็อยู่ต่อหน้าท่าน พานางไปเกิด และให้นางเป็นภรรยาบุตรชายนายของท่านดังที่พระเยโฮวาห์ตรัสแล้ว□ 52 และต่อมาเมื่อคนใช้ของอับราฮัมได้ยื่นถ้อยคำของท่านทั้งสอง ก็กราบลงถึงดินนมัสการพระเยโฮวาห์ 53 แล้วคนใช้ก็นำเอาเครื่องเงินและเครื่องทอง พร้อมกับเสื้อผ้ามอบให้แก่เรเบคาห์ เขายังมอบของอันมีค่าให้แก่พี่ชายและมารดาของนางด้วย 54 แล้วพวกเขาก็รับประทานและตีม คือเขากับคนที่มากับเขา และค้างคืนที่นั่น และพวกเขาลุกขึ้นในเวลาเช้า คนใช้นั้นก็กล่าวว่า □ขอให้ข้าพเจ้ากลับไปหานายข้าพเจ้าเถิด□ 55 พี่ชายและมารดาของนางว่า □ขอให้หญิงสาวอยู่กับเราสักหน่อก่อนอย่างน้อยสักสิบวันแล้วนางจะไปก็ได้□ 56 แต่ชายนั้นพูดกับพวกเขาว่า □อย่าหน่วงข้าพเจ้าไว้เลย เพราะพระเยโฮวาห์

ทรงให้ทางของข้าพเจ้าเกิดผลแล้ว ขอให้ข้าพเจ้าออกเดินทางเพื่อข้าพเจ้าจะได้กลับไปหานายข้าพเจ้า⁵⁷ พวกเขาว่า □เราจะเรียกหญิงสาวมาถามดู⁵⁸ พวกเขา ก็เรียกเรเบคาห์มาหา และพูดกับนางว่า □เจ้าจะไปกับชายคนนี้หรือไม่□ นางตอบว่า □ข้าพเจ้าจะไป⁵⁹ พวกเขาจึงส่งเรเบคาห์นี้่องสาวกับพี่เลี้ยงของนางไปพร้อมกับคนใช้ของอับราฮัม และคนของเขา⁶⁰ พวกเขาอวยพรเรเบคาห์ และกล่าวแก่นางว่า □น้องสาวเอ๋ย ขอให้เจ้าเป็นมารดาคนนับแสนนับล้าน และขอให้เชื้อสายของเจ้าได้ประดูเมืองของคนที่เกิดดั่งเจ้าเป็นกรรมสิทธิ์□

อิสอัคพบและแต่งงานกับเรเบคาห์

⁶¹ แล้วเรเบคาห์และเหล่าสาวใช้ของนางก็ขึ้นอูฐไปกับชายนั้น คนใช้ก็พาเรเบคาห์ไป⁶² ฝ่ายอิสอัคมาจากบ่อน้ำลาไฮรอย เพราะท่านไปอาศัยอยู่ทางใต้⁶³ เวลาเย็นอิสอัคออกไปตริกตรองที่ทุ่งนาและท่านก็เงยหน้าขึ้นมองไป และดูเถิด มีอูฐเดินมา⁶⁴ เรเบคาห์เงยหน้าขึ้น เมื่อแลเห็นอิสอัคนางก็ลงจากอูฐ⁶⁵ เพราะนางได้พูดกับคนใช้นั้นว่า □ชายคนโน้นที่กำลังเดินผ่านทุ่งนามาหาเรานั้นคือใคร□ คนใช้นั้นตอบว่า □นายของข้าพเจ้าเอง□ นางจึงหยิบผ้าคลุมหน้ามาคลุม⁶⁶ คนใช้บอกให้อิสอัคทราบทุกอย่างที่เขาได้กระทำไป⁶⁷ อิสอัคก็พานางเข้ามาในเต็นท์ของนางซาราห์มารดาของท่านและรับเรเบคาห์ไว้ นางก็เป็นภรรยาของท่าน และท่านก็รักนาง อิสอัคก็ได้รับความปลอบประโลมภายหลังที่มารดาของท่านสิ้นชีวิตแล้ว

25

บุตรชายของอับราฮัมกับเคทูราห์

1 อับราฮัมได้ภรรยาอีกคนหนึ่งชื่อเคทูราห์² นางก็คลอดบุตรให้แก่ท่านชื่อคิมราน โยกซาน เมดาน มีเดียน อิซบาก และชวอห์³ โยกซานให้กำเนิดบุตรชื่อเชบาและเดดาน บุตรชายของเดดาน คืออัสซูริม เลทูซิมและเลอุมมิม⁴ บุตรชายของมีเดียนคือ เอฟาห์ เอเฟอร์ ฮาโนค อาบีดาและเอลดาอาห์ ทั้งหมดนี้เป็นลูกหลานของนางเคทูราห์⁵ อับราฮัมได้มอบทรัพย์สมบัติทั้งหมดแก่อิสอัค⁶ แต่อับราฮัมให้ของขวัญแก่บุตรชายทั้งหลายของพวกภรรยาผู้น้อยของท่าน และให้พวกเขาแยกไปจากอิสอัคบุตรชายของท่าน ไปทางทิศตะวันออกยังประเทศตะวันออก เมื่อท่านยังมีชีวิตอยู่

อับราฮัมสิ้นชีวิตเมื่ออายุ 175 ปี อับราฮัมถูกฝังไว้กับนางซาราห์

7 อายุแห่งชีวิตของอับราฮัม คือหนึ่งร้อยเจ็ดสิบห้าปี⁸ อับราฮัมสิ้นลมหายใจเมื่อแก่หง่อมแล้ว และเป็นคนชราที่มีอายุมาก และถูกรวบรวมไว้กับบรรพบุรุษของท่าน⁹ อิสอัคและอิซมาเอลบุตรชายของท่านก็ฝังท่านไว้ในถ้ำมัคเปลาห์ในนาของเอโฟรนบุตรชายของโคหาร์คนฮิตไทต์ซึ่งอยู่หน้ามัมเร¹⁰ เป็นนาที่อับราฮัมซื้อมาจากลูกหลานของเฮท เขาก็ฝังอับราฮัมไว้ที่นั่น อยู่กับซาราห์ภรรยาของท่าน¹¹ และต่อมาหลังจากที่อับราฮัมสิ้นชีวิตแล้ว พระเจ้าทรงอวยพระพรแก่อิสอัคบุตรชายของท่าน อิสอัคอาศัยอยู่ริมบ่อน้ำลาไฮรอย

เชื้อสายของอิซมาเอล

12 ต่อไปนี้เป็นพงศ์พันธุ์ของอิซมาเอล บุตรชายของอับราฮัม ซึ่งนางฮาการ์คนอียิปต์สาวใช้ของนางซาราห์กำเนิดให้แก่อับราฮัม¹³ ต่อไปนี้เป็นชื่อบรรดาบุตรชายของอิซมาเอล ตามชื่อ ตามพงศ์พันธุ์ คือเนบา โยธเป็นบุตรหัวปีขอ

อิซมาเอล เคดาร์ อัดบีเอล มิบซัม 14 มิซมา ดูมาห์ มัสสา 15 ฮาดาร์ เทมา เยทูร์ นาฟิซและเคเดมาห์ 16 คนเหล่านี้เป็นบุตรชายของอิซมาเอล ชื่อเหล่านี้เป็นชื่อของพวกเขาตามเมือง และตามค่ายของเขา เจ้านายสิบสองคนตามตระกูลของเขา 17 อายุแห่งชีวิตของอิซมาเอล คือหนึ่งร้อยสามสิบเจ็ดปี ท่านสิ้นลมหายใจและถูกรวบรวมไว้กับบรรพบุรุษของท่าน 18 พวกเขาอาศัยอยู่ตั้งแต่เมืองฮาวีลาห์จนถึงเมืองซูร์ ซึ่งอยู่หน้าอียิปต์ไปทางทิศแผ่นดินอัสซีเรีย และเขาสิ้นชีวิตอยู่ตรงหน้าบรรดาพี่น้องของเขา

การกำเนิดของยาโคบกับเอซาว

19 ต่อไปนี้เป็นพงศัพธ์ของอิสอัคบุตรชายของอับราฮัม คืออับราฮัม ให้กำเนิดบุตรชื่ออิสอัค 20 อิสอัคมีอายุสี่สิบปี เมื่อท่านได้ภรรยาชื่อ เรเบคาห์บุตรสาวของเบธูเอลคนซีเรีย ชาวเมืองปัดดานอารัม น้องสาวของลาบันคนซีเรีย 21 อิสอัคอธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์เพื่อภรรยาของท่าน เพราะนางเป็นหมั้น พระเยโฮวาห์ประทานตามคำอธิษฐานของท่าน เรเบคาห์ภรรยาของท่านก็ตั้งครรภ์ 22 เด็กก็เบียดเสียดกันอยู่ในครรภ์ของนาง นางจึงพูดว่า □ถ้าเป็นเช่นนี้ ข้าพเจ้าจะทำอะไรดี□ นางจึงไปทูลถามพระเยโฮวาห์ 23 พระเยโฮวาห์ตรัสกับนางว่า □ชนสองชาติอยู่ในครรภ์ของเจ้า และประชาชนสองพวกที่เกิดจากนั้นแอมของเจ้าจะต้องแยกกัน พวกหนึ่งจะมีกำลังมากกว่าอีกพวกหนึ่ง พี่จะปรนนิบัติพี่น้อง □ 24 เมื่อกำหนดคลอดของนางมาถึงแล้ว ดูเถิด มีลูกแฝดอยู่ในครรภ์ของนาง 25 คนแรกคลอดออกมาตัวแดงมีขนอยู่ทั่วตัวหมด เขาจึงตั้งชื่อว่า เอซาว 26 ภายหลังน้องชายของเขาก็คลอดออกมา มือของเขาจับส้นเท้าของเอซาวไว้ เขาจึงตั้ง

ชื่อว่า ยาโคบ เมื่อนางคลอดลูกแฝดนั้น อิสอัคมีอายุได้หกสิบปี

ยาโคบซื้อสิทธิบุตรหัวปีจากเอซาว

27 เด็กชายทั้งสองนั้นโตขึ้น เอซาวก็เป็นพรานที่ชำนาญ เป็นชาวทุ่ง ฝ่ายยาโคบเป็นคนเงิบๆอาศัยอยู่ในเต็นท์ 28 อิสอัครักเอซาว เพราะท่านรับประทานเนื้อที่เขาล่ามา แต่นางเรเบคาห์รักยาโคบ 29 และยาโคบต้มผักอยู่ เอซาวกลับมาจากท้องทุ่งแล้วรู้สึกอ่อนกำลัง 30 เอซาวพูดกับยาโคบว่า □ ขอให้ข้ากินผักแดงนั้น เพราะเราอ่อนกำลัง □ เพราะฉะนั้น เขาจึงได้ชื่อว่า เอโดม 31 ยาโคบว่า □ขายสิทธิบุตรหัวปีของพี่ให้ข้าพเจ้าก่อนในวันนี้ □ 32 เอซาวว่า □ดูเถิด ข้ากำลังจะตายอยู่แล้ว สิทธิบุตรหัวปีจะเป็นประโยชน์อะไรแก่ข้าเล่า □ 33 ยาโคบว่า □ปฏิญาณให้ข้าพเจ้าก่อนในวันนี้ □ เอซาวจึงปฏิญาณให้กับเขา และขายสิทธิบุตรหัวปีของตนแก่ยาโคบ 34 ยาโคบจึงให้ขนมปังและถั่วแดงต้มแก่เอซาว เขาก็กินและดื่ม แล้วลุกไป ดังนี้เอซาวก็ดูหมิ่นสิทธิบุตรหัวปีของตน

26

อิสอัคได้รับพันธสัญญาเช่นเดียวกับอับราฮัม

1 เกิดกันดารอาหารในแผ่นดินนั้น นอกเหนือจากการกันดารอาหารครั้งก่อนในสมัยอับราฮัม และอิสอัคไปหาอาบีเมเลคกษัตริย์แห่งชาวฟิลิสเตียที่เมืองเกอราห์ 2 พระเยโฮวาห์ทรงปรากฏแก่ท่านและตรัสว่า □อย่าลงไปอียิปต์เลย จงอาศัยในแผ่นดินซึ่งเราจะบอกเจ้าเถิด 3 จงอาศัยอยู่ในแผ่นดินนี้ แล้วเราจะอยู่กับเจ้าและอวยพรเจ้า เพราะว่าเราจะให้แผ่นดินเหล่านี้ทั้งหมดแก่เจ้าและแก่เชื้อสายของเจ้า เราจะ

ทำให้คำปฏิญาณซึ่งเราได้ปฏิญาณไว้กับอับราฮัมบิดาของ
 เจ้านั้นสำเร็จ 4 เราจะทิวีเชื้อสายของเจ้าให้มากขึ้นตั้งดาว
 บนฟ้าและจะให้แผ่นดินเหล่านี้ทั้งหมดแก่เชื้อสายของเจ้า
 ประชาชาติทั้งหลายในโลกจะได้รับพรก็เพราะเชื้อสายของ
 เจ้า 5 เพราะว่าอับราฮัมได้เชื่อฟังเสียงของเราและได้รักษา
 คำกำชับของเรา บัญญัติของเรา กฎเกณฑ์ของเรา และราช
 บัญญัติของเรา□

อิสอัคพูดมูสาเรื่องภรรยาของตน

6 อิสอัคจึงอาศัยอยู่ในเมืองเกอราห์ 7 คนเมืองนั้นจึงถาม
 ท่านเรื่องภรรยาของท่าน ท่านจึงว่า □เธอเป็นน้องสาวของ
 ข้าพเจ้า□ เพราะท่านกลัวที่จะพูดว่า □เธอเป็นภรรยาของ
 ข้าพเจ้า□ คิดไปว่า □มิฉะนั้นแล้วคนเมืองนี้จะฆ่าข้าพเจ้า
 เพื่อแย่งเอาเรเบคาห์□ เพราะท่านางมีรูปร่างงาม 8 และต่อมา
 เมื่อท่านอยู่ที่นั่นนานแล้ว อาบี เมเลคคษัตริย์ชาวฟิลิสเตีย
 ทอดพระเนตรตามช่องพระแกล และดูเถิด เห็นอิสอัคกำลัง
 หยอกเล่นกับเรเบคาห์ภรรยาของตน 9 อาบี เมเลคจึงเรียก
 อิสอัคมาเฝ้า และตรัสว่า □ดูเถิด นางเป็นภรรยาของเจ้าแน่
 แล้ว ทำไมเจ้าจึงพูดว่า □เธอเป็นน้องสาวของข้าพระองค์□ □
 อิสอัคทูลพระองค์ว่า □เพราะข้าพระองค์คิดว่า □มิฉะนั้นข้า
 จะตายเพราะนาง□ □ 10 อาบี เมเลคตรัสว่า □ท่านทำอะไรแก่
 พวกเรา ดังนี้ประชาชนคนหนึ่งอาจจะเข้าไปนอนกับภรรยา
 ของเจ้าง่ายๆ แล้วเจ้าจะนำความผิดมาสู่พวกเรา□ 11 อาบี เม
 เลคจึงทรงรับสั่งประชาชนทั้งปวงว่า □ผู้ใดแตะต้องชายคน
 นี้หรือภรรยาของเขาจะต้องถูกประหารชีวิตเป็นแน่□ 12 อิส
 อัคได้หว่านพืชในแผ่นดินนั้น ในปีเดียวกันนั้นก็เก็บผลได้
 หนึ่งร้อยเท่า พระเยโฮวาห์ทรงอวยพระพรแก่ท่าน 13 อิส
 อัคก็จำเรื่องมีกำไรทวียิ่งขึ้นจนท่านเป็นคนมั่งมีมาก 14 ด้วย
 ว่าท่านมีฝูงแพะแกะ และฝูงวัวเป็นกรรมสิทธิ์และมีบริวาร

มากมาย ชาวฟิลิสเตียจึงอิจฉาท่าน 15 ฝ่ายชาวฟิลิสเตียได้อู
ดและเอาดินถมบ่อทุกบ่อ ซึ่งคนใช้ของบิดาท่านขุดไว้ในสมัย
ยอับราฮัมบิดาของท่าน 16 อาบีเมเลคตรัสกับอิสอัคว่า □ไป
เสียจากเราเถิด เพราะท่านมีกำลังมากกว่าพวกเรา□

อิสอัคขุดบ่อน้ำที่เก-ราร์ อิสอัคย้ายไปอยู่ที่เบเออร์เซบา

17 อิสอัคจึงออกจากที่นั่น ไปตั้งเต็นท์อยู่ที่หุบเขาเก□ราร์
และอาศัยอยู่ที่นั่น 18 อิสอัคขุดบ่อน้ำซึ่งขุดไว้ในสมัยของ
ยอับราฮัมบิดาของท่านอีก เพราะหลังจากที่ยอับราฮัมได้สิ้น
ชีพแล้วชาวฟิลิสเตียได้อูดเสีย แล้วท่านก็ตั้งชื่อตามชื่อที่บิ
ดาของท่านตั้งไว้ 19 และคนใช้ของอิสอัคขุดในหุบเขาและ
พบบ่อน้ำพุพุ่งขึ้นมา 20 คนเลี้ยงสัตว์ของเมืองเก□ราร์ก็มา
ทะเลาะกับคนเลี้ยงสัตว์ของอิสอัคอ้างว่า □น้ำนั้นเป็นของ
เรา□ ท่านจึงเรียกชื่อบ่อนั้นว่า เอเสก เพราะเขาทั้งหลายมา
ทะเลาะกับท่าน 21 แล้วพวกเขาก็ขุดบ่อน้ำอีกบ่อหนึ่ง และ
ทะเลาะกันเรื่องบ่อนั้นด้วย ท่านจึงเรียกชื่อบ่อนั้นว่า สิดนาร์
22 ท่านย้ายจากที่นั่นไปขุดอีกบ่อหนึ่ง แล้วเขาก็มิได้ทะเลาะ
กันเรื่องบ่อนั้น ท่านจึงเรียกชื่อบ่อนั้นว่า เรโโฮบท ท่านกล่าว
ว่า □เพราะบัดนี้พระเยโฮวาห์ทรงประทานที่อยู่แก่เรา และ
เราจะทวีมากขึ้นในแผ่นดินนี้□ 23 และท่านก็ออกจากที่นั่น
ไปยังเมืองเบเออร์เซบา

อิสอัคสร้างแท่นบูชา

24 พระเยโฮวาห์ทรงปรากฏแก่ท่านในคืนเดียวกันนั้น ตรัส
ว่า □เราเป็นพระเจ้าของยอับราฮัม บิดาของเจ้า อย่างกลัวย
ด้วยว่าเราอยู่กับเจ้าและจะอวยพรเจ้า และทวีเชื้อสายของ
เจ้าให้มากขึ้นเพราะเห็นแก่ยอับราฮัมผู้รับใช้ของเรา□ 25 ท่าน
จึงสร้างแท่นบูชาที่นั่น และนมัสการออกพระนามพระเยโฮ

วาท์ และตั้งเต็นท์ของท่านที่นั่น แล้วคนใช้ของอิสอัคขุดบ่อน้ำที่นั่น

อิสอัคทำพันธสัญญากับอาบีเมเลค

26 ฝ่ายอาบีเมเลคออกจากเมืองเกอราห์พร้อมกับอาฮูซซัท สหายคนหนึ่งของพระองค์ กับฟีโคสผู้บัญชาการทหารของพระองค์ไปหาท่าน 27 อิสอัคทูลถามเขาทั้งหลายว่า □ไหนท่านจึงมาหาข้าพเจ้าเมื่อท่านเกลียดชังข้าพเจ้าและขับไล่ข้าพเจ้าไปจากท่าน□ 28 พวกเขาตอบว่า □เราเห็นชัดเจนแล้วว่าพระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับท่าน เราจึงว่า ขอให้กระทำปฏิญาณระหว่างท่านและเราทั้งหลาย และขอให้เรากระทำพันธสัญญากับท่าน 29 เพื่อว่าท่านจะไม่ทำอันตรายแก่เราดังที่เรามิได้แต่ต้องท่านและไม่ได้กระทำการสิ่งใดแก่ท่านเว้นแต่การดี และได้ส่งท่านไปอย่างสันติ บัดนี้ท่านเป็นผู้ที่พระเยโฮวาห์ทรงอวยพระพร□ 30 ท่านจึงจัดการเลี้ยงให้แก่พวกเขา และเขาก็ได้กินและดื่ม 31 ครั้นรุ่งเช้าทั้งสองฝ่ายก็ตื่นแต่เช้ามีด กระทำปฏิญาณต่อกัน และอิสอัคไปส่งพวกเขา พวกเขา ก็จากท่านไปอย่างสันติ 32 และต่อมาในวันนั้นเองคนใช้ของอิสอัคมาบอกท่านถึงเรื่องบ่อน้ำซึ่งเขาได้ขุดและกล่าวแก่ท่านว่า □เราพบน้ำแล้ว□ 33 ท่านเรียกบ่อนั้นว่า เซบา เมืองนั้นจึงมีชื่อว่า เบเออร์เซบา จนทุกวันนี้ 34 เอซาวมีอายุสี่สิบปีเมื่อท่านรับยูดีธบุตรสาวของเบเออร์คนฮิตไทต์และบาเสมีบุตรสาวของเอโลนคนฮิตไทต์เป็นภรรยา 35 หญิงเหล่านั้นทำให้อิสอัคและเรเบคาหมีใจโศกเศร้า

27

อุบายของยาโคบกับเรเบคาห์เพื่อจะได้รับพร

1 และต่อมาเมื่ออิสอัคแก่ ตามัวจนมองไม่เห็น ท่านก็เรียก เอซาวบุตรชายคนโตของท่านมาและกล่าวแก่เขาว่า □ลูกเอ๋ย□ เขาตอบว่า □ดูเถิด ข้าพเจ้าอยู่ที่นี้□ 2 ท่านว่า □ดูเถิด บัดนี้พ่อแก่แล้ว จะถึงวันตายเมื่อไรก็ไม่รู้ 3 ฉะนั้นบัดนี้เจ้าจงเอาอาวุธของเจ้า คือแสงธนูและคันธนูออกไปที่ท้องทุ่ง หาเนื้อมาให้พ่อ 4 และจัดอาหารอร่อยอย่างที่ท่านชอบนั้น และนำมาให้พ่อกิน เพื่อจิตวิญญาณของพ่อจะได้วยพรแก่เจ้า ก่อนพ่อตาย□ 5 เมื่ออิสอัคพูดกับเอซาวบุตรชายนั้น นางเรเบคาห์ได้ยิน เอซาวก็ออกไปท้องทุ่งเพื่อล่าเนื้อมา 6 นางเรเบคาห์จึงพูดกับยาโคบบุตรชายของนางว่า □ดูเถิด แม่ได้ยินบิดาของเจ้าพูดกับเอซาวพี่ชายของเจ้าว่า 7 □จงนำเนื้อมาให้พ่อ และจัดอาหารอร่อยให้พ่อกิน และเราจะอวยพรเจ้าต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ก่อนพ่อตาย□ 8 เพราะฉะนั้น ลูกเอ๋ย บัดนี้จงฟังเสียงของแม่ตามที่แม่สั่งเจ้า 9 บัดนี้ไปที่ฝูงแพะแกะ นำลูกแพะสี่สองตัวมาให้แม่ แม่จะเอามันปรุงอาหารอร่อย ให้บิดาเจ้าอย่างที่ท่านชอบ 10 และเจ้าจะต้องนำไปให้บิดาเจ้ารับประทาน เพื่อว่าท่านจะอวยพรเจ้าก่อนท่านสิ้นชีวิต□ 11 ยาโคบพูดกับนางเรเบคาห์มารดาของตนว่า □ดูเถิด เอซาวพี่ชายของข้าพเจ้าเป็นคนมีขนดก และข้าพเจ้าเป็นคนเกลี้ยงเกลา 12 บิดาของข้าพเจ้าคงจะคลำตัวข้าพเจ้า และข้าพเจ้าจะดูเหมือนว่าเป็นผู้หลอกลวงท่าน แล้วข้าพเจ้าจะนำการสาปแช่งมาเหนือข้าพเจ้าเอง หาใช่ นำพรมาไม่□ 13 มารดาของเขาพูดกับเขาว่า □ลูกเอ๋ย ขอให้การสาปแช่งของเจ้าตกอยู่กับแม่เถิด ฟังเสียงของแม่เท่านั้น ไปเอาลูกแพะมาให้แม่เถิด□ 14 เขาจึงไปจับเอามาให้มารดาของเขา ได้จัดอาหารอร่อยอย่างที่ท่านชอบนั้น 15 แล้วนางเรเบคาห์นำเสื่ออย่างดีที่สุดของเอซาว บุตร

ชายคนโตของนาง ซึ่งอยู่กับนางในเรือนมาสามให้ยาโคบ บุตรชายคนเล็กของนาง ¹⁶ นางเอาหนึ่งลูกแพะหุ้มมือและคอคี่เกลี้ยงเกลาของเขา ¹⁷ แล้วนางก็มอบอาหารอร่อยและขนมปัง ซึ่งนางจัดทำนั้นไว้ในมือของยาโคบบุตรชายของนาง ¹⁸ เขาจึงเข้าไปหาบิดาของตนและพูดว่า **บิดาเจ้าข้า** และท่านว่า **พ่ออยู่ที่นี่ ลูกเอ๋ย เจ้าคือใคร** ¹⁹ ยาโคบตอบบิดาของตนว่า **ลูกเป็นเอชาวบุตรห้วยปีของท่าน ลูกทำตามที่ท่านสั่งลูกแล้ว เชิญลูกขึ้นนั่งรับประทานเนื้อที่ลูกหามาเถิด เพื่อจิตวิญญาณของท่านจะได้วยพรแก่ลูก** ²⁰ แต่อิสอัคพูดกับบุตรชายของตนว่า **ลูกเอ๋ย เจ้าทำอย่างไรจึงพบมันเร็วนัก** บุตรจึงตอบว่า **เพราะว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านนำมันมาให้แก่ลูก** ²¹ แล้วอิสอัคจึงพูดกับยาโคบว่า **ลูกเอ๋ย มาใกล้ๆ พ่อจะได้คลำดูเจ้า เพื่อจะได้รู้ว่าเจ้าเป็นเอชาวบุตรชายของพ่อแน่หรือไม่** ²² ยาโคบจึงเข้าไปใกล้อิสอัคบิดาของตน อิสอัคคลำตัวเขาแล้วพูดว่า **เสียงก็เป็นเสียงของยาโคบ แต่มือเป็นมือของเอชาว** ²³ ท่านก็ไม่ได้สังเกต เพราะมือของเขามีขนดกเหมือนมือเอชาวพี่ชายของเขา ท่านจึงอวยพรแก่เขา ²⁴ ท่านถามว่า **เจ้าเป็นเอชาวบุตรชายของพ่อจริงหรือ** เขาตอบว่า **ใช่ครับ** ²⁵ ท่านจึงว่า **นำแกงมาให้พ่อ พ่อจะได้กินเนื้อที่บุตรชายของพ่อหามา เพื่อจิตวิญญาณของพ่อจะอวยพรเจ้า** ยาโคบจึงนำมันมาให้ท่าน ท่านก็รับประทาน ยาโคบนำนํ้าองุ่นมาให้ท่านและท่านก็ดื่ม

อิสอัคอวยพรยาโคบ

²⁶ แล้วอิสอัคบิดาของเขาจึงพูดกับเขาว่า **ลูกเอ๋ย เขามาใกล้และจับพ่อ** ²⁷ เขาจึงเข้ามาใกล้และจับท่าน และท่านก็ดมกลิ่นที่เสื้อของเขา และอวยพรเขาว่า **ดูซิ กล**

นั้นลูกชายข้าเหมือนกลืนท้องทุ่ง ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงอวยพระพร 28 ดังนั้นขอพระเจ้าทรงประทานน้ำค้างจากฟ้าแก่เจ้า และประทานความอุดมสมบูรณ์ของแผ่นดินทั้งข้าวและน้ำองุ่นมากมายแก่เจ้า 29 ขอให้ชนชาติทั้งหลายรับใช้เจ้า และให้ประชาชาติกราบไหว้เจ้า ขอให้เป็นเจ้านายเหนือพี่น้อง และบุตรชายมารดาของเจ้ากราบไหว้เจ้า ผู้ใดสาปแช่งเจ้าก็ขอให้ผู้นั้นถูกสาป และผู้ใดอวยพรเจ้าก็ขอให้ผู้นั้นได้รับพร 30 และต่อมาพออิสอัคอวยพรยาโคบเสร็จแล้วเมื่อยาโคบพึงออกไปจากหน้าอิสอัคบิดา เอซาวพี่ชายก็กลับจากการล่าเนื้อ 31 และเขาเตรียมอาหารอร่อยนำมาให้บิดาด้วย และพูดกับบิดาว่า ข้าพเจ้าขอท่านลุกขึ้นรับประทานเนื้อที่ลูกชายหามา เพื่อจิตวิญญาณของท่านจะได้อวยพรลูก 32 อิสอัคบิดาพูดกับเขาว่า เจ้าคือใคร เขาตอบว่า ข้าพเจ้าคือเอซาวบุตรชายของท่าน เป็นบุตรหัวปีของท่าน 33 อิสอัคก็ตัวสั่นมากพูดว่า ใครเล่า คือผู้นั้นอยู่ที่ไหนที่ไปล่าเนื้อ แล้วนำมาให้พ่อ พ่อกินหมดแล้วก่อนเจ้ามาถึง และพ่ออวยพรเขาแล้ว เป็นที่แน่ชัดว่าผู้นั้นจะได้รับพร

เอซาวเป็นทุกข์และมีความโกรธ

34 เมื่อเอซาวได้ยินคำกล่าวของบิดาก็ร้องออกมาเสียงดังด้วยความขมขื่น และพูดกับบิดาว่า โอ บิดาเจ้าข้า ขออวยพรข้าพเจ้า ขออวยพรข้าพเจ้าด้วยเถิด 35 แต่ท่านพูดว่า พี่น้องชายเจ้าเข้ามาหลอกพ่อ และเอาพรของเจ้าไปเสียแล้ว 36 เอซาวพูดว่า เขามีชื่อว่ายาโคบก็ถูกต้องแล้วมิใช่หรือ เพราะว่าเขาแกล้งให้ข้าพเจ้าเสียเปรียบสองครั้งแล้ว เขาเอาสิทธิบุตรหัวปีของข้าพเจ้าไป และดูเถิด คราวนี้เขาเอาพรของข้าพเจ้าไปอีกด้วย 37 แล้วเขาพูดว่า ท่านมิได้สงวนพรไว้ให้ข้าพเจ้าบ้างหรือ 37 อิสอัคตอบเอซาวว่า

ดูเถิด พ่อตั้งให้เขาเป็นนายเหนือเจ้า และมอบบรรดาพี่น้องของเขาให้เป็นคนใช้ของเขา ทั้งข้าวและน้ำองุ่นพ่อก็จัดให้เขา ลูกเอ๋ย พ่อจะทำอะไรให้เจ้าได้อีกเล่า□ 38 เอชชาวพุดกบบิดาว่า □บิดาเจ้าข้า ท่านมีพรแต่เพียงพรเดียวเท่านั้นหรือ โอ บิดาเจ้าข้า ขออวยพรลูก ขออวยพรลูกด้วยเถิด□ แล้วเอชวาก็ตะเบ็งเสียงร้องให้ 39 อีสอัคบิดาของเขาจึงตอบเขาว่า □ดูเถิด เจ้าจะได้อาศัยอยู่ในแผ่นดินอันอุดมบริบูรณ์ มีน้ำค้างลงมาจากฟ้า 40 แต่เจ้าจะมีชีวิตอยู่ด้วยดาบและเจ้าจะรับใช้น้องชายของเจ้า แต่ต่อมาเมื่อเจ้ามีกำลังขึ้นเจ้าจะหักแอกของน้องเสียจากคอของตน□

ยาโคบหนีไปจากเอชวา

41 ฝ่ายเอชวาก็เกลียดชังยาโคบเพราะเหตุพรที่บิดาได้ให้แก่เขา นั้น เอชวารำพึงในใจว่า □วันไว้ทุกข์พ่อใกล้เข้ามาแล้ว หลังจากนั้นข้าจะฆ่ายาโคบน้องชายของข้าเสีย□ 42 แต่คำของเอชวาบุตรชายคนโตไปถึงหูของนางเรเบคาห์ นางให้คนไปเรียกยาโคบบุตรชายคนเล็กของนางมา และพุดกบเขาว่า □ดูเถิด เอชวาพี่ชายของเจ้าปลอบใจตนเองด้วยแผนการจะฆ่าเจ้า 43 เพราะฉะนั้น ลูกเอ๋ย บัดนี้ฟังเสียงของแม่เถิด จงลุกขึ้นหนีไปหาลาบันพี่ชายของแม่ที่เมืองฮาราน 44 และอยู่กับเขาชั่วคราวจนกว่าความเกรี้ยวกราดของพี่ชายเจ้าจะคลายลง 45 จนกว่าความโกรธของพี่ชายเจ้าจะคลายลง และเขาลืมสิ่งที่เจ้าได้ทำแก่เขา แล้วแม่จะส่งให้คนไปพาเจ้ากลับมาจากที่นั่น แม่ต้องสูญเสียลูกทั้งสองคนในวันเดียวกันทำไมเล่า□ 46 นางเรเบคาห์พุดกับอีสอัคว่า □ข้าพเจ้าเมื่อชีวิตของข้าพเจ้าเหลือเกิน เพราะบุตรสาวของคนเฮทถ้ายาโคบแต่งงานกับบุตรสาวคนเฮท ซึ่งเป็นหญิงแผ่นดินนี้ ชีวิตข้าพเจ้าจะเป็นประโยชน์อะไรแก่ข้าพเจ้าเล่า□

28

ยาโคบหนีไปยังปัดดานอาร์ม

1 แล้วอิสอัคก็เรียกยาโคบมาอวยพรให้ และกำชับเขาว่า □ เจ้าอย่าแต่งงานกับหญิงคานาอัน 2 แต่ลุกขึ้นไปเมืองปัดดานอาร์ม ไปยังบ้านเบธเอลบิดาของแม่เจ้า ที่นั่นเจ้าจงแต่งงานกับบุตรสาวคนหนึ่งของลาบันพี่ชายแม่ของเจ้า 3 ขอพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ทรงอวยพระพรแก่เจ้า และโปรดให้เจ้ามีลูกดกทวียิ่งขึ้น จนได้เป็นมวลชนชาติทั้งหลาย 4 ขอพระองค์ทรงประทานพรของอับราฮัมแก่เจ้า และแก่เชื้อสายของเจ้าด้วย เพื่อเจ้าจะได้รับเป็นมรดกแผ่นดินนี้ที่เจ้าอาศัยอยู่เป็นคนต่างด้าว ซึ่งพระเจ้าได้ประทานแก่อับราฮัมแล้ว □ 5 อิสอัคก็ส่งยาโคบไป ยาโคบก็ไปปัดดานอาร์มไปหาลาบัน บุตรชายของเบธเอลคนซีเรียพี่ชายของนางเรเบคาห์ มารดาของยาโคบและเอซาว 6 ฝ่ายเอซาวเมื่อเห็นว่าอิสอัคอวยพรยาโคบ และส่งเขาไปยังปัดดานอาร์มเพื่อหาภรรยาจากที่นั่น และเห็นว่าเมื่ออิสอัคอวยพรเขานั้นท่านกำชับเขาว่า □ เจ้าอย่าแต่งงานกับหญิงคานาอันเลย □ 7 และเห็นว่ายาโคบเชื่อฟังตามารดา และไปยังปัดดานอาร์ม 8 เมื่อเอซาวเห็นว่าหญิงคานาอันไม่เป็นที่พอใจอิสอัคบิดาของตน 9 เอซาวจึงไปหาอิซมาเอลและรับมาหะลับุตรสาวของอิซมาเอลบุตรชายของอับราฮัมน้องสาวของเนบายโธมาเป็นภรรยา นอกเหนือภรรยาซึ่งเขามีอยู่แล้ว

ความ ผันเกี่ยวกับบันไดที่ทอดจากฟ้า สวรรค์ พระเจ้าทรงให้พันธสัญญาอีก

10 ยาโคบออกจากเมืองเบเออร์เซบาเดินไปยังเมืองฮาราน 11 เขามาถึงที่แห่งหนึ่ง และพักอยู่ที่นั่นในคืนนั้น เพราะดวงอาทิตย์ตกแล้ว เขาเอาหินจากที่นั่นมาเป็นหมอนหนุน

ศิรัษะ แล่วนอนลงที่นั่น 12 เขาฝัน และดูเกิด มีบันไดอันหนึ่งตั้งขึ้นบนแผ่นดินโลก ยอดถึงฟ้าสวรรค์ ดูเกิด ทูตสวรรค์ทั้งหลายของพระเจ้ากำลังขึ้นลงอยู่บนนั้น 13 และดูเกิด พระเยโฮวาห์ประทับยืนอยู่เหนือบันได และตรัสว่า □เราคือเยโฮวาห์พระเจ้าของอับราฮัม บรรพบุรุษของเจ้า และพระเจ้าของอิสอัค แผ่นดินซึ่งเจ้านอนอยู่นั้นเราจะให้แก่เจ้าและเชื้อสายของเจ้า 14 เชื้อสายของเจ้าจะเป็นเหมือนผงคลิบนแผ่นดิน และเจ้าจะแผ่กว้างออกไปทิศตะวันตกและทิศตะวันออก ทิศเหนือและทิศใต้ บรรดาครอบครัวทั่วแผ่นดินโลกจะได้รับพรเพราะเจ้าและเพราะเชื้อสายของเจ้า 15 ดูเกิด เราอยู่กับเจ้า และจะพิทักษ์รักษาเจ้าทุกแห่งหนที่เจ้าไป และจะนำเจ้ากลับมายังแผ่นดินนี้ เพราะเราจะไม่ทอดทิ้งเจ้าจนกว่าเราจะได้ทำสิ่งซึ่งเราพูดกับเจ้าไว้แล้ว □ 16 ยาโคบตื่นขึ้นและพูดว่า □พระเยโฮวาห์ทรงสถิต ณ ที่นี้แน่ทีเดียว แต่ข้าพเจ้าไม่รู้ □ 17 เขากลัวและพูดว่า □สถานที่นี้ฉันนับถือ สถานที่นี้มีชื่ออย่างอื่น แต่เป็นพระนิเวศของพระเจ้าและประตูฟ้าสวรรค์ □

คำปฎิญาณของยาโคบ

18 ยาโคบ จึงลุกขึ้น แต่เช้า มีด เอาก้อนหินที่ทำหมอนหนุน ศิรัษะ ตั้งขึ้นเป็นเสาสำคัญ และเทน้ำมันบนยอดเสานั้น 19 เขาเรียกสถานที่นั้นว่า เบธเอล แต่ก่อนเมืองนั้นชื่อลูส 20 แล้วยาโคบปฎิญาณว่า □ถ้าพระเจ้าจะทรงอยู่กับข้าพพระองค์ และจะทรงพิทักษ์รักษาในทางที่ข้าพพระองค์ไป และจะประทานอาหารให้ข้าพพระองค์รับประทาน และเสื้อผ้าให้ข้าพพระองค์สวม 21 จนข้าพพระองค์กลับมาบ้านบิดาของข้าพพระองค์โดยสันติภาพแล้ว พระเยโฮวาห์จะทรงเป็นพระเจ้าของข้าพพระองค์ 22 และก้อนหินซึ่งข้าพพระองค์ตั้งไว้เป็นเสา

สำคัญ จะเป็นพระนิเวศของพระเจ้า และทุกสิ่งที่พระองค์ทรงประทานแก่ข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะถวายหนึ่งในสิบแก่พระองค์

29

ยาโคบอยู่กับลาบัน ราเชลกับยาโคบ

1 ยาโคบเดินทางมาถึงแผ่นดินของประชาชนชาวตะวันออก 2 เขาก็มองไป และเห็นบ่อน้ำบ่อหนึ่งในทุ่งนา ดูเถิด มีฝูงแกะสามฝูงนอนอยู่ข้างบ่อนั้น เพราะคนเลี้ยงแกะเคยตักน้ำจากบ่อนั้นให้ฝูงแกะกิน และหินใหญ่ก็ปิดปากบ่อนั้น 3 และฝูงแกะมาพร้อมกันที่นั่น แล้วคนเลี้ยงแกะก็กลิ้งหินออกจากปากบ่อตักน้ำให้ฝูงแกะกิน แล้วเอาหินปิดปากบ่อนั้นเสียดังเดิม 4 ยาโคบถามเขาทั้งหลายว่า □พี่น้องเอ๋ย ท่านมาจากไหน□ เขาตอบว่า □เรามาจากเมืองฮาราน□ 5 ยาโคบจึงถามเขาทั้งหลายว่า □ท่านรู้จักลาบันบุตรชายนาโฮอร์หรือไม่□ เขาตอบว่า □รู้จัก□ 6 ยาโคบถามเขาทั้งหลายว่า □ลาบันสบายดีหรือไม่□ เขาตอบว่า □สบายดี ดูเถิด บุตรสาวของเขาชื่อ ราเชลกำลังมาพร้อมกับฝูงแกะ□ 7 ยาโคบจึงว่า □ดูเถิด เวลานี้ยังวันอยู่มาก ยังไม่ถึงเวลาที่จะให้ฝูงแพะแกะมารวมกัน จงเอาน้ำให้แกะเหล่านี้กินแล้วให้ไปกินหญ้าอีก□ 8 แต่เขาทั้งหลายตอบว่า □เราทำไม่ได้ จนกว่าแกะทุกฝูงจะมาพร้อมกัน และเขากลิ้งหินออกจากปากบ่อน้ำก่อน แล้วเราจึงจะเอาน้ำให้ฝูงแกะกิน□ 9 เมื่อยาโคบกำลังพูดกับเขาทั้งหลายอยู่ ราเชลก็มาถึงพร้อมกับฝูงแกะของบิดา เพราะนางเป็นผู้เลี้ยงมัน 10 และต่อมาครั้นยาโคบแลเห็นราเชลบุตรสาวของลาบันพี่ชายมารดาของตน และฝูงแกะของลาบันพี่ชายมารดาของตน ยาโคบก็เข้าไปกลิ้งหินออกจากปากบ่อน้ำ

เอาน้ำให้ฝูงแกะของลาบันพี่ชายมารดาของตนกิน 11 ยาโคบจุมราเชลแล้วร้องให้ด้วยเสียงดัง 12 ยาโคบบอกราเชลว่าเขาเป็นหลานบิดาของนาง และเป็นบุตรชายของนางเรเบคาห์ นางก็วิ่งไปบอกบิดาของนาง 13 ต่อมาครั้นลาบันได้ยินข่าวถึงยาโคบบุตรชายน้องสาวของตน เขาก็วิ่งไปพบและกอดจุมยาโคบและพามาบ้านของเขา ยาโคบก็เล่าเรื่องเหล่านี้ทั้งหมดให้ลาบันฟัง 14 ลาบันจึงพูดกับเขาว่า □เจ้าเป็นกระดูกและเนื้อของเราแท้ๆ□ ยาโคบก็พักอยู่กับเขาเดือนหนึ่ง

ยาโคบทำงานเจ็ดปีเพื่อจะได้นางสาวราเชลที่เขารัก

15 แล้วลาบันพูดกับยาโคบว่า □เพราะเจ้าเป็นหลานของเรา จึงไม่ควรที่เจ้าจะทำงานให้เราเปล่าๆ เจ้าจะเรียกค่าจ้างเท่าไร จงบอกมาเถิด□ 16 ลาบันมีบุตรสาวสองคน พี่สาวชื่อเลอาห์ น้องสาวชื่อราเชล 17 นางสาวเลอาห์นั้นตาขี้บหยี แต่นางสาวราเชลนั้นสละสลวยและงามน่าดู 18 ยาโคบก็รักนางสาวราเชล และพูดว่า □ข้าพเจ้าจะรับใช้การงานให้ท่านเจ็ดปี เพื่อได้ราเชลบุตรสาวคนเล็กของท่าน□ 19 ลาบันจึงว่า □ให้เรายกบุตรสาวให้เจ้านั้นดีกว่าจะยกให้คนอื่น จงอยู่กับเราเถิด□ 20 ยาโคบก็รับใช้อยู่เจ็ดปีเพื่อจะได้นางสาวราเชล เห็นเป็นเหมือนน้อยวันเพราะความรักที่เขามีต่อนาง 21 ยาโคบบอกลาบันว่า □เวลาที่กำหนดไว้ก็ครบแล้ว ขอให้ภรรยาข้าพเจ้าเถิด เพื่อข้าพเจ้าจะได้เข้าไปหาเธอ□ 22 ลาบันจึงเชิญบรรดาชาวบ้านมาพร้อมกัน แล้วจัดการเลี้ยง

ลาบันหลอกกลางยาโคบ ยาโคบแต่งงานกับเลอาห์

23 และต่อมาครั้นเวลาค่ำ ลาบันก็พาเลอาห์บุตรสาวของตนมามอบให้แก่ยาโคบ และยาโคบก็เข้าไปหานาง 24 ลาบันยกศิลาห่มสาวใช้ของตน ให้เป็นสาวใช้ของนาง เลอาห์

25 และต่อมาพอรุ่งขึ้น ดุเกิต เป็นนางเลอาห์ ยาโคบจึงกล่าวแก่ลาบั้นว่า □ลุงทำอะไรกับข้าพเจ้าเล่า ข้าพเจ้ารับใช้ลุงเพื่อได้ราเชลมิใช่หรือ ทำไมลุงจึงล่อลวงข้าพเจ้าเล่า□ 26 ลาบั้นจึงตอบว่า □ในแผ่นดินเราไม่มีธรรมเนียมที่จะยกน้องสาวให้ก่อนพี่หั้นปี 27 ขอให้ครบเจ็ดวันของหญิงนี้ก่อน แล้วเราจะยกคนนั้นให้ด้วย เพื่อตอบแทนที่เจ้าจะได้รับใช้ลุงอีกเจ็ดปี□

ยาโคบทำงานอีกเจ็ดปีเพื่อได้นางสาวราเชล

28 ยาโคบก็ยอม และรอจนครบเจ็ดวันของนางแล้วลาบั้นก็ยกราเชลบุตรสาวให้เป็นภรรยาด้วย 29 ลาบั้นยกบิลฮาห์สาวใช้ของตนให้เป็นสาวใช้ของนางราเชล 30 ฝ่ายยาโคบก็เข้าไปหาราเชลด้วย และเขารักราเชลมากกว่าเลอาห์ เขาจึงรับใช้ลาบั้นต่อไปอีกเจ็ดปี 31 เมื่อพระเยโฮวาห์ทรงเห็นว่ายาคอบซึ่งเลอาห์ พระองค์จึงทรงเปิดครรภ์ของนาง แต่ราเชลนั้นเป็นหมัน 32 นางเลอาห์ตั้งครรภ์คลอดบุตรเป็นชายและตั้งชื่อว่ารูเบน ด้วยนางว่า □เพราะพระเยโฮวาห์ทอดพระเนตรความทุกข์ใจของข้าพเจ้าแน่ๆ บัดนี้สามีจึงจะรักข้าพเจ้า□ 33 นางเลอาห์ตั้งครรภ์คลอดบุตรเป็นชายอีกคนหนึ่งและว่า □เหตุพระเยโฮวาห์ทรงได้ยื่นว่าข้าพเจ้าเป็นที่ซึ่งพระองค์จึงทรงประทานบุตรชายคนนี้ให้แก่ข้าพเจ้าด้วย□ นางตั้งชื่อเขาว่า สิเมโอน 34 นางตั้งครรภ์และคลอดบุตรเป็นชายอีกคนหนึ่ง และกล่าวว่า □ครั้งนี้สามีจะสนิทสนมกับข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้าได้คลอดบุตรเป็นชายสามคนให้เขาแล้ว□ เหตุนี้จึงตั้งชื่อเขาว่า เลวี 35 นางตั้งครรภ์และคลอดบุตรเป็นชายอีกคนหนึ่ง นางกล่าวว่า □ครั้งนี้ข้าพเจ้าจะสรรเสริญพระเยโฮวาห์□ เหตุนี้นางจึงตั้งชื่อเขาว่า ยูดาห์ ต่อไปนางก็หยุดมีบุตร

30

เลอาห์กับราเชลแข่งกันเพื่อมีบุตรให้ยาโคบ

1 เมื่อนางราเชลเห็นว่าตนไม่มีบุตรกับยาโคบ ราเชลก็
 อิจฉาพี่สาว และพูดกับยาโคบว่า □ขอให้ข้าพเจ้ามีบุตรด้วย
 หาไม่ข้าพเจ้าจะตาย□ 2 ยาโคบโกรธนางราเชล เขาจึงว่า
 □เราเป็นเหมือนพระเจ้า ผู้ไม่ให้เจ้ามีผู้บังเกิดจากครรภ์หรือ
 □ 3 นางจึงบอกว่า □ดูเถิด บิลฮัทสาวใช้ของข้าพเจ้า จง
 เข้าไปหานางเถิด นางจะได้มีบุตรเลี้ยงไว้ที่ตักของข้าพเจ้า
 เพื่อข้าพเจ้าจะได้มีบุตรด้วยอาศัยหญิงคนนี้□ 4 นางจึงยก
 บิลฮัทสาวใช้ของตนให้เป็นภรรยาของยาโคบ ยาโคบก็เข
 ้าไปหานาง 5 บิลฮัทก็ตั้งครรภ์และคลอดบุตรชายให้แก่ยา
 โคบ 6 นางราเชลว่า □พระเจ้าได้ทรงตัดสินเรื่องข้าพเจ้า และ
 ได้ทรงสดับฟังเสียงทูลของข้าพเจ้าจึงประทานบุตรชายแก่
 ข้าพเจ้า□ เหตุฉะนั้นนางจึงตั้งชื่อบุตรนั้นว่า ดาน 7 บิลฮัทสาว
 ใช้ของนางราเชลตั้งครรภ์อีก และคลอดบุตรชายคนที่สอง
 ให้แก่ยาโคบ 8 นางราเชลจึงว่า □ข้าพเจ้าป้ำปัสกับพี่สาวของ
 ข้าพเจ้าเสียใหญ่โต และข้าพเจ้าได้ชัยชนะแล้ว□ นางจึงให้
 ชื่อบุตรนั้นว่า นัฟทาลี 9 เมื่อนางเลอาห์เห็นว่าตนหยุดคลอด
 บุตร นางจึงยกศิลาปัทมาสาวใช้ของตนให้เป็นภรรยาของยา
 โคบ 10 ศิลาปัทมาสาวใช้ของเลอาห์ก็คลอดบุตรชายให้แก่ยา
 โคบ 11 นางเลอาห์ว่า □กองทหารกำลังมา□ จึงตั้งชื่อบุตรนี้
 ันว่า กาด 12 แล้วศิลาปัทมาสาวใช้ของเลอาห์ ก็คลอดบุตรชาย
 คนที่สองให้แก่ยาโคบ 13 นางเลอาห์ก็ว่า □ข้าพเจ้ามีความสุข
 เพราะพวกบุตรสาวจะเรียกข้าพเจ้าว่าเป็นสุข□ นางจึงตั้ง
 ชื่อบุตรนั้นว่า อาเซอร์ 14 ในฤดูเกี่ยวข้าวสาลี รูเบนออกไป
 ที่นาพบมะเขือดูดาอิม จึงเก็บผลมาให้นางเลอาห์มารดา

ราเชลจึงพูดกับเลอาห์ว่า □ขอมะเขีอดูดามีของบุตรชายของพี่ให้ฉันบ้าง□ 15 นางเลอาห์ตอบนางว่า □ที่น้องแย่งสามีของฉัน ไป แล้วนั้นยังน้อย ไปหรือจึงจะมาเอามะเขีอดูดามีของบุตรชายฉันด้วย□ ราเชลตอบว่า □ฉะนั้นถ้าให้มะเขีอดูดามีของบุตรชายแก่ฉัน คืนวันนี้เขาจะไปนอนกับพี่□ 16 และยาโคบกลับมาจากนาเวลาเย็น นางเลอาห์ก็ออกไปต้อนรับเขาบอกว่า □จงเข้ามาหาฉันเถิด เพราะฉันให้มะเขีอดูดามีของบุตรชายเป็นสินจ้างท่านแล้ว□ คืนวันนั้นยาโคบก็นอนกับนาง 17 พระเจ้าทรงสดับฟังนางเลอาห์ นางก็ตั้งครรภ์ และคลอดบุตรชายคนที่ห้าให้แก่ยาโคบ 18 ฝ่ายนางเลอาห์พูดว่า □พระเจ้าทรงประทานสินจ้างนั้นให้แก่ข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้ายกหญิงคนใช้ให้สามี□ นางจึงตั้งชื่อบุตรนั้นว่า อีสสาการ์ 19 นางเลอาห์ก็ตั้งครรภ์อีก และคลอดบุตรชายคนที่หกให้แก่ยาโคบ 20 แล้วนางเลอาห์จึงว่า □พระเจ้าทรงประทานของดีให้ข้าพเจ้า บัดนี้สามีจะอาศัยอยู่กับข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้าได้ให้บุตรชายแก่เขาทุกคนแล้ว□ นางจึงตั้งชื่อบุตรนั้นว่า เศบูลุน 21 ต่อมาภายหลังนางก็คลอดบุตรสาวคนหนึ่งตั้งชื่อว่า ดีนาห์ 22 พระเจ้าทรงระลึกถึงนางราเชล และพระเจ้าทรงสดับฟังนาง ทรงเปิดครรภ์ของนาง 23 นางก็ตั้งครรภ์คลอดบุตรเป็นชาย จึงกล่าวว่า □พระเจ้าทรงโปรดยกความอดสูของข้าพเจ้าไปเสีย□ 24 นางจึงตั้งชื่อบุตรนั้นว่า โยเซฟ กล่าวว่า □พระเจ้าเยโฮวาห์จะทรงโปรดเพิ่มบุตรชายอีกคนหนึ่งให้ข้าพเจ้า□

ลาบับน่ลอกกลางยาโคบ

25 และต่อมาเมื่อนางราเชลคลอดโยเซฟแล้ว ยาโคบก็พูดกับลาบับน่ว่า □ขอให้ข้าพเจ้ากลับไปบ้านเกิดและแผ่นดินของข้าพเจ้า 26 ขอมอบ ภรรยา กับ บุตร ให้ข้าพเจ้า ซึ่ง

ข้าพเจ้าได้ทำงานรับใช้ท่านเพื่อเขาแล้ว และให้ข้าพเจ้าไป
เถิด เพราะท่านรู้ว่าข้าพเจ้าได้รับใช้ท่านแล้ว 27 แต่ลาบั้น
ตอบเขาว่า ๓ ถ้าลุงเป็นที่พอใจเจ้าแล้ว จงอยู่ต่อเถิด เพราะ
ลุงเรียนรู้จากประสบการณ์ว่าพระเยโฮวาห์ได้ทรงอวยพร
เราเพราะเจ้า 28 และเขาพูดว่า ๓ เจ้าจะเรียกค่าจ้างเท่าไรก็
บอกมาเถิด ลุงจะให้ 29 ยาโคบตอบเขาว่า ๓ ข้าพเจ้ารับใช้ล
งอย่างไร และสัตว์ของลุงอยู่กับข้าพเจ้าอย่างไร ลุงก็ทราบ
อยู่แล้ว 30 เพราะว่าก่อนข้าพเจ้ามานั้นลุงมีแต่น้อย แต่บัดนี้ก็
มีทวีขึ้นเป็นอันมาก ตั้งแต่ข้าพเจ้ามาถึง พระเยโฮวาห์ได้ทรง
อวยพระพรแก่ลุง และบัดนี้เมื่อไรข้าพเจ้าจะบำรุงครอบครัว
ของตนเองได้บ้างเล่า 31 ลาบั้นจึงถามว่า ๓ ลุงควรจะให้
อะไรเจ้า ๓ ยาโคบตอบว่า ๓ ลุงไม่ต้องให้อะไรข้าพเจ้าดอก
แต่หากว่าลุงจะทำสิ่งนี้แก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะเลี้ยงระวังสัตว์
ของลุงต่อไป 32 คือวันนี้ข้าพเจ้าจะไปตรวจดูฝูงสัตว์ของลุง
ทั้งฝูง ข้าพเจ้าจะคัดแกะที่มีจุดและดำทุกตัวออกจากฝูง
และคัดแกะดำทุกตัวออกจากฝูงแกะ และแพะต่างกับที่มีจุด
ออกจากฝูงแพะ ให้สัตว์เหล่านี้เป็นค่าจ้างของข้าพเจ้า 33 ดั่ง
นั้นความชอบธรรมของข้าพเจ้าจะเป็นคำตอบของข้าพเจ้า
ในเวลาภายหลัง คือเมื่อลุงมาตรวจดูค่าจ้างของข้าพเจ้า ถ้า
พบตัวไม่มีจุดและที่ไม่ต่างอยู่ในฝูงแพะและตัวที่ไม่ดำในฝูง
แกะ ก็ให้ถือเสียว่าข้าพเจ้ายกยอกสัตว์เหล่านี้มา 34 ลาบั้น
จึงตอบว่า ๓ ดูเถิด ลุงตกลงตามที่เจ้าพูดนั้น 35 วันนั้นเขา
ก็คัดแพะตัวผู้ที่ลายและที่ดำ และแพะตัวเมียที่มีจุดและที่
ต่าง แพะที่ขาวบ้างทั้งหมดและแกะดำทั้งหมด มามอบให้บุ
ตรชายของเขา 36 เขาแยกสัตว์ออกไปทั้งหมดห่างจากยา
โคบเป็นระยะทางสามวัน ฝูงสัตว์ของลาบั้นที่เหลืออยู่นั้นยา

โคบกี้เลี้ยงไว้

พระเจ้าทรงช่วยยาโคบเจริญ

37 ยาโคบเอากิ่งไม้สดจากต้นไค้ ต้นเสลา และต้นเกาส์ด มาปอกเปลือกออกเป็นรอยขาวๆ ให้เห็นไม้สีขาว 38 เขาวางไม้ที่ปอกเปลือกไว้ในร่องตรงหน้าฝูงสัตว์คือในรางน้ำที่ฝูงสัตว์มากินน้ำ เพื่อเมื่อมันมากินน้ำ มันจะตั้งท้อง 39 ฝูงสัตว์ก็ตั้งท้องตรงหน้าไม้นั้น ดังนั้นฝูงสัตว์จึงมีลูกที่มีลายมีจุดและต่าง 40 ยาโคบกี้แยกลูกแกะและให้ฝูงแพะแกะนั้นอยู่ตรงหน้าแกะที่มีลาย และแกะดำทุกตัวในฝูงของลาบัน แต่ฝูงแพะแกะของตนนั้นอยู่ต่างหาก ไม่ให้ปะปนกับฝูงสัตว์ของลาบัน 41 อยู่มาเมื่อสัตว์ที่แข็งแรงในฝูงจะตั้งท้อง ยาโคบกี้จัดไม้วางไว้ที่รางน้ำให้ฝูงสัตว์เห็นเพื่อให้มันตั้งท้องกลางไม้นั้น 42 และเมื่อสัตว์อ่อนแอ ยาโคบกี้ไม่ใส่ไม้ั้นไว้ เหตุฉะนั้นสัตว์ที่อ่อนแอจึงตกเป็นของลาบัน แต่สัตว์ที่แข็งแรงเป็นของยาโคบ 43 ยาโคบกี้มั่งมีมากขึ้น มีฝูงแพะแกะฝูงใหญ่ คนใช้ชายหญิง และฝูงอูฐฝูงลา

31

ยาโคบต้องไปจากลาบัน

1 ยาโคบได้ยินบุตรชายของลาบันพูดว่า □ยาโคบได้แย่งทรัพย์ของบิดาเราไปหมด เขาได้ทรัพย์สมบัติทั้งหมดนี้มาจากบิดาเรา□ 2 ยาโคบได้สังเกตดูสีหน้าของลาบัน และดูเถิด เห็นว่าไม่เหมือนแต่ก่อน 3 พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งยาโคบว่า □จงกลับไปยังแผ่นดินบิดาและญาติพี่น้องของเจ้าเถิด และเราจะอยู่กับเจ้า□ 4 ยาโคบกี้ให้คนไปเรียกนางราเชล และนางเลอาห์ให้มาที่ทุ่งนาที่เลี้ยงฝูงสัตว์ 5 แล้วบอกนาง

ทั้งสองว่า ข้าพเจ้าเห็นว่าสีหน้าบิดาเจ้าไม่เหมือนแต่ก่อน แต่พระเจ้าของบิดาข้าพเจ้าทรงสถิตอยู่กับข้าพเจ้า 6 เจ้าทั้งสองรู้แล้วว่าข้าพเจ้ารับใช้บิดาของเจ้าด้วยเต็มกำลัง 7 บิดาของเจ้ายังโกงข้าพเจ้า และเปลี่ยนค่าจ้างของข้าพเจ้า เสียสิบครึ่งแล้ว แต่พระเจ้านั้นได้ทรงอนุญาตให้เขาทำความเสียหายแก่ข้าพเจ้า 8 ถ้าบิดาบอกว่า ข้าสัตว์ที่มีจุดจะเป็นค่าจ้างของเจ้า ข้าสัตว์ทุกตัวก็มีลูกมีจุด และถ้าบิดาบอกว่า ข้าสัตว์ตัวที่กลายเป็นค่าจ้างของเจ้า ข้าสัตว์ทุกตัวก็มีลูกลายหมด 9 ดังนั้นแหละพระเจ้าจึงทรงยกสัตว์ของบิดาเจ้าประทานให้แก่ข้าพเจ้า 10 ครั้นมาในฤดูที่สัตว์เหล่านั้นตั้งท้อง ข้าพเจ้าแหงนหน้าขึ้นดู ก็เห็นในความฝันว่า ดูเถิด แพะตัวผู้ที่สมจรรกับฝูงสัตว์นั้นเป็นแพะลาย แพะจุด และแพะลายเป็นแถบๆ

พระเจ้าทรงเรียกยาโคบให้กลับไปยังเบธเอล

11 ในความฝันนั้นทูตสวรรค์ของพระเจ้าเรียกข้าพเจ้าว่า ยาโคบเอ๋ย ข้าพเจ้าตอบว่า ข้าพเจ้าอยู่ที่นี้ พระเจ้าข้า 12 พระองค์ตรัสว่า ข้าพเจ้าเห็นในฝันว่า แพะตัวผู้ทุกตัวที่สมจรรกับฝูงสัตว์นั้น เป็นสัตว์ลายและมีจุดและลายเป็นแถบๆ เพราะเราเห็นทุกสิ่งที่ลาบันทำกับเจ้า 13 เราเป็นพระเจ้าแห่งเบธเอลที่เจ้าเจิมเสาสำคัญไว้และปฏิญาณต่อเรา บัดนี้จงลุกขึ้นออกจากแผ่นดินนี้ และกลับไปยังแผ่นดินพี่น้องของเจ้า

ราเชลกับเลอาห์เห็นด้วย ยาโคบหนีไป

14 นางราเชลกับนางเลอาห์จึงตอบเขาว่า ข้าพเจ้ายังมีส่วนทรัพย์มรดกในบ้านบิดาเราอีกหรือไม่ 15 บิดานับเราเหมือนคนต่างตัวมิใช่หรือ เพราะบิดาขายเรา ทั้งยังกินเงินของเราเกือบหมด 16 ทรัพย์สมบัติทั้งปวงที่พระเจ้าทรงเอามาจากบิดาของเรา นั้นแหละเป็นของของเรากับลูกหลานของเรา

บัดนี้พระเจ้าตรัสสั่งท่านอย่างไร ก็ขอให้ทำอย่างนั้นเถิด□
 17 ดังนั้น ยาโคบจึงลุกขึ้นให้บุตรภรรยาขึ้นขี่อูฐ 18 แล้วเขา
 ต้อนสัตว์เลี้ยงทั้งหมดของเขาไป ขนข้าวของทั้งสิ้นที่เขาได้
 กำไรมา สัตว์เลี้ยงที่เป็นกรรมสิทธิ์ของเขา ที่เขาหามาได้ใน
 เมืองปัดดานอารัม เพื่อเดินทางกลับไปหาอิสอัคบิดาของ
 เขาในแผ่นดินคานาอัน 19 และลาบับออกไปตัดขนแกะ ฝ่าย
 นางราเชลก็ลักรูปเคารพของบิดาไปด้วย 20 ฝ่ายยาโคบก็
 หลบหนีไปมิได้บอกลาบับชาวซีเรียให้รู้ว่าตนจะหนีไป 21 ยา
 โคบเอาทรัพย์สมบัติทั้งหมดลุกขึ้นหนีข้ามแม่น้ำบายน้าไป
 ยังถิ่นเทือกเขากิเลอาด

พระเจ้าทรงเตือนลาบับ

22 ครั้นถึงวันที่สาม มีคนไปบอกลาบับว่ายาโคบหนีไป
 แล้ว 23 ลาบับก็พาญาติพี่น้องออกติดตามไปเจ็ดวันก็ทันยา
 โคบ ในถิ่นเทือกเขากิเลอาด 24 แต่ในกลางคืนพระเจ้าทรง
 มาปรากฏแก่ลาบับคนซีเรียในความฝัน ตรัสแก่เขาว่า □จง
 ระวังตัว อย่าพูดดีหรือร้ายแก่ยาโคบเลย□ 25 แล้วลาบับตาม
 มาทันยาโคบ ยาโคบตั้งเต็นท์อยู่ที่ถิ่นเทือกเขา ส่วนลาบับก็
 บัญญัติพี่น้องตั้งอยู่ถิ่นเทือกเขากิเลอาด 26 ลาบับกล่าวกับยา
 โคบว่า □เจ้าทำอะไรเล่า หนีพานุตรสาวของเราไป ไม่บอก
 ให้เรารู้ ทำเหมือนเชลยที่จับได้ด้วยดาบ 27 เหตุไฉนเจ้าได้
 หลบหนีมาอย่างลับๆ และแอบมาโดยไม่บอกให้เรารู้ ถ้าเร
 ารู้เราก็จะจัดส่งเจ้าไปด้วยความร้ายแรงยิ่งนัก โดยให้มีการขับ
 ร้องด้วยระฆังและพิณเขาคู่ 28 ทำไมเจ้าไม่ยอมให้เราจับ
 ลานุตรชายและบุตรสาวของเราเล่า นี่เจ้าทำอย่างไรเงล
 แท้ๆ 29 เรามีกำลังพอที่จะทำอันตรายแก่เจ้าได้ แต่ในเวลา
 กลางคืนวานนี้พระเจ้าแห่งบิดาเจ้ามาตรัสห้ามเราไว้ว่า □จง
 ระวังตัว อย่าพูดดีหรือร้ายแก่ยาโคบเลย□

นางราเชลลักรูปเคารพของลาบัน ยาโคบต่อว่าลาบัน

30 บัดนี้ แม้ว่าเจ้าจะไปเพราะคิดถึงบ้านบิดามาก ทำไมจึงลี้กพระของเราไปด้วยเล่า 31 ยาโคบจึงตอบลาบันว่า เพราะข้าพเจ้ากลัว ข้าพเจ้าจึงว่า บางทีท่านจะริบบุตรสาวของท่านคืนจากข้าพเจ้าเสีย 32 ส่วนพระของท่านนั้น ถ้าพบที่คนไหน ก็อย่าไว้ชีวิตผู้นั้นเลย คันดูต่อหน้าญาติพี่น้องของเรา ท่านพบสิ่งใดที่เป็นของท่านกับข้าพเจ้า ก็เอาไปเถิด เพราะยาโคบไม่รู้ว่านางราเชลได้ลักรูปเหล่านั้นมา 33 ลาบันจึงเข้าไปในเต็นท์ของยาโคบ เต็นท์ของนางเลอาห์และเต็นท์สาวใช้ทั้งสองคนนั้น แต่หาไม่พบ จึงออกจากเต็นท์ของนางเลอาห์ แล้วเข้าไปในเต็นท์ของนางราเชล 34 ส่วนนางราเชลเอารูปเคารพเหล่านั้นซ่อนไว้ในกบอูฐและนั่งทับไว้ ลาบันได้คั่นดูทั่วเต็นท์ก็หาไม่พบ 35 นางราเชลก็พูดกับบิดาของตนว่า ขอนายอย่าโกรธเลยที่ข้าพเจ้าลุกขึ้นตอนรับไม่ได้ ด้วยว่าธรรมดาที่ผู้หญิงเคยมีกำลังเป็นอยู่กับข้าพเจ้า ลาบันก็คั่นดูแล้ว แต่ไม่พบรูปเคารพนั้นเลย 36 ส่วนยาโคบก็โกรธและต่อว่าลาบัน ยาโคบกล่าวกับลาบันว่า ข้าพเจ้าทำการละเมิดต่อท่านประการใด ข้าพเจ้าทำบาปอะไรท่านจึงริบติดตามข้าพเจ้ามาดังนี้ 37 ท่านคั่นดูของของข้าพเจ้าทั้งหมดแล้ว ท่านพบอะไรที่เป็นของมาจากบ้านของท่าน ก็เอามาตั้งไว้ที่นี่ตรงหน้าญาติพี่น้องทั้งสองฝ่าย ให้เขาตัดสินความระหว่างเราทั้งสอง 38 ข้าพเจ้าอยู่กับท่านมายี่สิบปีแล้ว แกะตัวเมียและแพะตัวเมียมิได้แท้งลูก และแกะตัวผู้ในฝูงของท่าน ข้าพเจ้าก็ได้กินเลย 39 ที่สัตว์ร้ายกัดฉีกกินเสีย ข้าพเจ้าก็ได้นำมาให้ท่าน ข้าพเจ้าเองสู้ใช้ให้ ที่ถูกขโมยไปในเวลากลางวันหรือกลางคืน ท่านก็หักจากข้าพเจ้าทั้งนั้น 40 ข้าพเจ้าเคยเป็นเช่นนี้ เวลากลางวันแดดก็เผาข้าพเจ้า เวลากลางคืนน้ำค้างแข็งก็ผลาญข้าพเจ้า

แล้วข้าพเจ้านอนไม่หลับ 41 ข้าพเจ้าอาศัยอยู่ในเรือนของท่านเช่นนี้ยี่สิบปีแล้ว ข้าพเจ้าได้รับใช้ท่านสิบสี่ปีเพื่อได้บุตรสาวสองคนของท่าน และรับใช้ท่านหกปีเพื่อได้ฝูงสัตว์ของท่าน ท่านยังได้เปลี่ยนค่าจ้างของข้าพเจ้าสิบครั้ง 42 ถ้าแม้พระเจ้าของบิดาข้าพเจ้า พระเจ้าของอับราฮัมและซึ่งอิสอัคย่าเกรง ไม่ทรงสถิตอยู่กับข้าพเจ้าแล้ว ครั้นนี้ท่านจะให้ข้าพเจ้าไปตัวเปล่าเป็นแน่ พระเจ้าทรงเห็นความทุกข์ใจของข้าพเจ้าและการงานตรากตรำที่มีมือข้าพเจ้าทำ จึงทรงห้ามท่านเมื่อคืนวานนี้□

พันธสัญญาระหว่างยาโคบกับลาบัน

43 แล้วลาบันตอบยาโคบว่า □บุตรสาวเหล่านี้ก็เป็นบุตรสาวของเรา เด็กเหล่านี้ก็เป็นเด็กของเรา ฝูงสัตว์ทั้งฝูงนี้ก็เป็นฝูงสัตว์ของเรา ของทั้งสิ้นที่เจ้าเห็นก็เป็นของเรา วันนี้เราจะกระทำอะไรแก่บุตรสาวของเราหรือแก่เด็กๆที่เกิดมาจากเขา 44 ฉะนั้นมาเถิด บัดนี้ให้เราทำพันธสัญญา ทั้งเรากับเจ้า ให้เป็นพยานระหว่างเรากับเจ้า□ 45 ฝ่ายยาโคบก็เอาศิลาก้อนหนึ่งตั้งไว้เป็นเสาสำคัญ 46 แล้วยาโคบจึงพูดกับญาติพี่น้องว่า □เก็บก้อนหินมา□ เขาเก็บก้อนหินมากองสุ่มไว้ แล้วก็กินเลี้ยงกันที่กองหินนั้น 47 ลาบันจึงตั้งชื่อกองหินนั้นว่า เยการ์สเหตุธา แต่ยาโคบตั้งชื่อว่า กาลเอเด 48 ลาบันกล่าวว่า □วันนี้กองหินนี้จะเป็พยานระหว่างเรากับเจ้า□ เหตุฉะนี้ เขาจึงตั้งชื่อว่า กาลเอเด 49 และมีสปาห์ เพราะเขากล่าวว่า □พระเยโฮวาห์ทรงเฝ้าอยู่ระหว่างเรากับเจ้า เมื่อเราจากกันไป 50 ถ้าเจ้าชมเหงบุตรสาวของเรา หรือถ้าเจ้าได้ภรรยาอื่นนอกจากบุตรสาวของเรา ถึงไม่มีใครอยู่กับเราด้วย จงรู้เถิดว่า พระเจ้าทรงเป็นพยานระหว่างเรากับเจ้า□ 51 ลาบันบอก

ยาโคบว่า □จงดูกองหินและเสาหินนี้ที่เราได้ตั้งไว้ระหว่างเรากับเจ้า 52 หินกองนี้เป็นพยาน และเสานั้นก็เป็นพยานว่า เราจะไม่ข้ามกองหินนี้ไปหาเจ้า และเจ้าจะไม่ข้ามกองหินนี้และเสานี้มาหาเรา เพื่อทำอันตรายกัน 53 ให้พระเจ้าของอับราฮัมและพระเจ้าของนาโฮร์ ซึ่งเป็นพระเจ้าของบิดาของท่าน ทรงตัดสินความระหว่างเรา □ ยาโคบก็ปฏิญาณโดยอ้างถึงผู้ที่อิสอัคบิดาของตนยำเกรง 54 แล้วยาโคบถวายนูชาบนถิ่นเทือกเขา และเรียกญาติพี่น้องของตนมารับประทานขนมปัง พวกเขารับประทานขนมปังและอยู่บนถิ่นเทือกเขาตลอดคืนวันนั้น 55 ลานับต้นขึ้นแต่เช้ามืด จวบหลานและบุตรสาว อวยพรแก่พวกเขา แล้วลานับก็ออกเดินทางกลับไปบ้าน

32

ยาโคบเผชิญหน้ากับเอซาว

1 ยาโคบก็เดินทางไปแล้วเหล่าทูตสวรรค์ของพระเจ้าพบเขา 2 เมื่อยาโคบเห็นทูตสวรรค์เหล่านั้นเขาจึงว่า □นี่เป็นกองทัพของพระเจ้า □ เขาจึงเรียกสถานที่นั้นว่า มาหะนาอิม 3 ยาโคบส่งผู้สื่อสารหลายคนล่วงหน้าไปหาเอซาวพี่ชายของตนที่แผ่นดินเสอีร์ที่เมืองเอโดมตั้งอยู่ 4 และสั่งเขาว่า □จงไปบอกเอซาวนายของเราว่า ยาโคบผู้รับใช้ของท่านกล่าวดังนี้ □ข้าพเจ้าไปอาศัยอยู่กับลานับจนบัดนี้ 5 ข้าพเจ้ามีฝูงวัว ฝูงลา ฝูงแพะแกะ มีคนใช้ชายหญิง ข้าพเจ้าใช้คนมาเรียนนายของข้าพเจ้าเพื่อข้าพเจ้าจะได้รับความกรุณาในสายตาของท่าน □ 6 ผู้สื่อสารนั้นกลับมาบอกยาโคบว่า □ข้าพเจ้าไปพบเอซาวพี่ชายของท่านแล้ว เขากำลังจะมาพบท่านด้วย มีพวกผู้ชายมากับเขาสี่ร้อยคน □ 7 ยาโคบมีความกลัวและเป็นทุกข์

ยิ่งนัก เขาจึงแบ่งคนทั้งหลายที่มาด้วยเขา และฝูงแพะแกะ ฝูงวัว ฝูงอูฐ ออกเป็นสองพวก ⁸ คิดว่า □ถ้าเอชามาตีพวกหนึ่ง อีกพวกหนึ่งที่เหลือจะหนีไปได้□

ยาโคบถ่อมใจลงขอพระเจ้าทรงช่วยเขาให้รอดพ้น

⁹ ยาโคบอธิษฐานว่า □โอ พระเจ้าของอับราฮัมปู่ของข้า พระองค์ และพระเจ้าของอิสอัคบิดาของข้าพระองค์ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ผู้ตรัสสั่งข้าพระองค์ไว้ว่า □กลับ ไปยังแผ่นดินและยังญาติพี่น้องของเจ้า และเราจะกระทำการดีแก่เจ้านั้น□ ¹⁰ ข้าพระองค์ไม่สมควรจะรับบรรดาพระกรุณาและความจริงแม้เล็กน้อยที่สุด ที่พระองค์ได้ทรงโปรดสำแดงแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ ด้วยว่าข้าพระองค์ข้ามแม่น้ำจอร์แดนนี้เมื่อมีแต่ไม้เท้า และบัดนี้ข้าพระองค์มีผู้คนเป็นสองพวก ¹¹ ขอพระองค์ทรง โปรด ช่วย ข้าพระองค์ ให้ พ้น จาก เจ็อมมือพี่ชายข้าพระองค์ คือจากเจ็อมมือของเอชานู เพราะข้าพระองค์กลัวเขา เกรงว่าเขาจะมาตีข้าพระองค์ ทั้งมารดา กับลูกด้วย ¹² แต่พระองค์ตรัสไว้แล้วว่า □เราจะกระทำการดีแก่เจ้า และทำให้เชื้อสายของเจ้าดงเมิดทรายที่ทะเล ซึ่งจะมากมายจนนับไม่ถ้วน□ □

ยาโคบส่งฝูงสัตว์ให้เอชานู

¹³ คืนวันนั้นยาโคบพักอยู่ที่นั่นและคัดเอาของที่มีอยู่ นั้น ให้เป็นของกำนัลแก่เอชานูพี่ชายของตน ¹⁴ คือแพะตัวเมีย สองร้อย แพะตัวผู้ยี่สิบ แกะตัวเมียสองร้อย และแกะตัวผู้ยี่สิบ ¹⁵ อูฐแม่ลูกอ่อนสามสิบกับลูกวัวตัวเมียสี่สิบ วัวตัวผู้ยี่สิบ ลาตัวเมียยี่สิบ และลูกลาสิบ ¹⁶ ยาโคบมอบสิ่งเหล่านี้ไว้ในความดูแลของคนใช้ แต่ฝูงอยู่ต่างหาก และสิ่งพวกคนใช้ว่า □ล่วงหน้าไปก่อนเรา และให้หมู่สัตว์นี้เว้นระยะห่าง

กันหนอย๑ 17 ยาโคบสั่งหมู่ที่ขึ้นหน้าว่า ๑เมื่อเอชาวพี่ชาย
 ของเรามาพบเจ้าและถามเจ้าว่า ๑เจ้าเป็นคนของใคร เจ้
 ๑าไปไหน และของที่อยู่ข้างหน้าเจ้านี้เป็นของใคร๑ 18 เจ้า
 จงตอบว่า ๑ของเหล่านี้เป็นของยาโคบผู้รับใช้ของท่าน เป็น
 ของกำนัลส่งมาให้เอชาวนายของข้าพเจ้า และดูเถิด ยาโคบ
 ตามมาข้างหลัง๑ ๑ 19 ยาโคบสั่งหมู่ที่สองและหมู่ที่สาม และ
 บรรดาผู้ที่ติดตามหมู่เหล่านั้นทำนองเดียวกันว่า ๑เมื่อเจ้าพบ
 เอชาว จงกล่าวแก่เขาเช่นเดียวกัน 20 และเสริมว่า ๑ดูเถิด ยา
 โคบผู้รับใช้ของท่านกำลังตามมาข้างหลังพวกเรา๑ ๑ เพราะ
 ยาโคบคิดว่า ๑ข้าจะระงับความโกรธของเอชาวได้ด้วยของ
 กำนัลที่ส่งล่วงหน้าไป และภายหลังข้าจะเห็นหน้าเขา บางที
 เขาจะยอมรับข้า๑ 21 ดังนั้น ของกำนัลต่างๆจึงล่วงหน้าไป
 ก่อนเขา ส่วนตัวเขาคืนนั้นยังค้างอยู่ในค่าย

ยาโคบปล้ำสู้กับทูตสวรรค์ของพระเจ้าและชนะ

22 กลางคืนนั้นเอง ยาโคบก็ลุกขึ้น พาภรรยาทั้งสอง สาว
 ใช้ทั้งสองและบุตรชายสิบเอ็ดคนข้ามลำธารชื่อยับบอกไป
 23 ยาโคบส่งครอบครัวข้ามลำธารไป และส่งของทั้งหมด
 ของตนข้ามไปด้วย 24 ยาโคบอยู่ที่นั่นแต่ผู้เดียว มีบุรุษผู้
 หนึ่งมาปล้ำกับเขาจนเวลารุ่งสาง 25 เมื่อบุรุษผู้นั้นเห็นว่า
 จะเอาชนะยาโคบไม่ได้ ก็ถูกต้องที่ข้อต่อตะโพกของยาโคบ
 ข้อต่อตะโพกของยาโคบก็เคล็ด เมื่อปล้ำสู้กันอยู่นั้น 26 บุ
 รุษนั้นจึงว่า ๑ปล่อยให้เราไปเถิดเพราะใกล้สว่างแล้ว๑ แต่
 ยาโคบตอบว่า ๑ข้าพเจ้าไม่ยอมให้ท่านไป นอกจากท่านจะ
 อวยพรแก่ข้าพเจ้า๑ 27 บุรุษผู้นั้นจึงถามยาโคบว่า ๑เจ้าชื่อ
 อะไร๑ ยาโคบตอบว่า ๑ข้าพเจ้าชื่อยาโคบ๑

ทรงเปลี่ยนชื่อ ยาโคบ มาเป็น อิสราเอล

28 บุรุษนั้นจึงว่า □เขาจะไม่เรียกเจ้าว่ายาโคบต่อไป แต่จะเรียกว่า อิสราเอล เพราะเจ้าเหมือนเจ้าชายได้สู้กับพระเจ้า และมนุษย์ และได้ชัยชนะ□ 29 ยาโคบจึงถามบุรุษผู้นั้นว่า □ขอท่านบอกข้าพเจ้าว่าท่านชื่ออะไร□ แต่บุรุษนั้นกล่าวว่า □เหตุไฉนเจ้าจึงถามชื่อเรา□ แล้วก็อวยพรยาโคบที่นั่น 30 ยาโคบจึงเรียกสถานที่นั้นว่า เป็นเอล กล่าวว่า □เพราะข้าพเจ้าได้เห็นพระพักตร์พระเจ้า แล้วยังมีชีวิตอยู่□ 31 เมื่อยาโคบผ่านเบนูเอล ดวงอาทิตย์ขึ้นแล้วเขาเดินโขยกเขยกไป 32 เหตุฉะนี้ คนอิสราเอลจึงไม่กินเส้นเอ็นที่ตะโพก ซึ่งอยู่ที่ข้อต่อตะโพกนั้นจนทุกวันนี้ เพราะพระองค์ทรงถูกต้องข้อต่อตะโพกของยาโคบตรงเส้นเอ็นที่ตะโพก

33

เอซาวคืนดีกับยาโคบ

1 ยาโคบเงยหน้าขึ้นดู และดูเถิด เอซาวกำลังมาพร้อมกับพวกผู้ชายสี่ร้อยคน ยาโคบจึงแบ่งลูกๆให้นางเลอาห์ นางราเชลและสาวใช้ทั้งสอง 2 เขาให้สาวใช้ทั้งสองกับลูกอยู่ข้างหน้า ถัดมานางเลอาห์กับลูก ส่วนนางราเชลกับโยเซฟอยู่ท้ายสุด 3 ตัวเขาเองเดินออกหน้าไปก่อน กราบลงถึงดินเจ็ดหน จนเข้ามาใกล้พี่ชายของเขา 4 แต่เอซาววิ่งออกไปต้อนรับเขา กอดและชนหน้าลงที่คอจูบเขา ต่างก็ร้องไห้ 5 เอซาวก็เงยหน้าขึ้นแลเห็นพวกผู้หญิงกับลูกๆจึงถามว่า □คนที่อยู่กับเจ้านี้คือใคร□ ยาโคบตอบว่า □คือลูกๆที่พระเจ้าโปรดประทานให้แก่ข้าพเจ้าผู้รับใช้ของท่าน□ 6 แล้วสาวใช้ทั้งสองคนกับลูกๆก็เข้ามาใกล้และกราบลง 7 นางเลอาห์กับลูกของเขาก็เข้ามาใกล้และกราบลงด้วย ภายหลังโยเซฟและ

นางราเชลก็เข้ามาใกล้และกราบลง⁸ เอซาวถามว่า □ชวบน ผู้คน และฝูงสัตว์ทั้งหมดที่เราพบนี้มีความหมายอย่างไร□ ยาโคบตอบว่า □เพื่อข้าพเจ้าจะได้รับความกรุณาในสายตาของนายข้าพเจ้า□⁹ เอซาวพูดว่า □น้องเอ๋ย ข้ามีพ้ออยู่แล้ว เกือบของๆเจ้าไว้เองเกิด□¹⁰ ยาโคบตอบว่า □มิได้ ข้าพเจ้าขอร้องท่านเกิด ถ้าข้าพเจ้าได้รับความกรุณาในสายตาของท่านแล้วขอรับของกำนัลนั้นจากมือข้าพเจ้า เพราะเหตุว่าข้าพเจ้าได้เห็นหน้าท่านก็เหมือนเห็นพระพักตร์ของพระเจ้า และท่านได้โปรดข้าพเจ้าแล้ว¹¹ ข้าพเจ้าอ่อนวอน ขอท่านรับของขวัญที่นำมาให้ท่าน เพราะพระเจ้าทรงโปรดกรุณาข้าพเจ้าและข้าพเจ้าก็มีพ้อเพียงแล้ว□ เขาอ่อนวอนและเอซาวจึงรับไว้¹² เอซาวพูดว่า □ให้เราเดินทางไปกันเกิด ให้เราไปกันและข้าจะนำหน้าเจ้า□¹³ แต่ยาโคบตอบเขาว่า □นายท่านยอมทราบอยู่แล้วว่าเด็กๆนั้นอ่อนแอ และข้าพเจ้ายังมีฝูงแพะแกะและโคที่มีลูกอ่อนยังกินนมอยู่ ถ้าจะต้อนให้เดินเกิน ไปสักวันหนึ่งฝูงสัตว์ก็จะตายหมด¹⁴ ขอนายท่านล่วงหน้าผู้รับใช้ของท่านไปก่อนเกิด ข้าพเจ้าจะตามไปช้าๆตามกำลังของสัตว์ซึ่งอยู่ข้างหน้าข้าพเจ้าและตามที่เด็กๆทนได้ จนกว่าข้าพเจ้าจะไปพบนายท่านที่เสอีร์□¹⁵ เอซาวจึงกล่าวว่า □บัดนี้ขอให้คนที่มากับเราไปกับเจ้าบ้าง□ ยาโคบตอบว่า □มีความจำเป็นอะไรหรือ ขอให้ข้าพเจ้าได้รับความกรุณาในสายตาของนายท่านเกิด□¹⁶ ในวันนั้น เอซาวก็กลับไปทางเสอีร์¹⁷ ส่วนยาโคบเดินทางไปถึงสุคคท เขาสร้างบ้านอยู่ที่นั่นและสร้างเพิงให้สัตว์ของเขา ฉะนั้นจึงเรียกที่นั่นว่า สุคคท

ยาโคบซื้อที่ดินและสร้างแท่นบูชา

¹⁸ เมื่อยาโคบเดินทางจากบีดานอาร์มก็มาถึงเมืองเชเลม ซึ่งเป็นเมืองของเชเคมในแผ่นดินคานาอัน เขาตั้งเต็นท์อยู่

หน้าเมืองนั้น 19 ยาโคบ ชื่อที่ดินแปลงหนึ่งที่ตั้งเต็นท์อยู่นั้น จากบุตรชายของฮาโมร์บิดาของเซเคมเป็นเงินหนึ่งร้อยเหรียญ 20 ยาโคบสร้างแท่นบูชาที่นั่น เรียกแท่นนั้นว่า เอลเอโลเฮอิสราเอล

34

ดินาห์บุตรสาวคนเดียวของยาโคบถูกข่มขืน

1 ฝ่ายดินาห์บุตรสาวของนางเลอาห์ซึ่งนางบังเกิดให้กับยาโคบนั้นออกไปเยี่ยมผู้หญิงในแผ่นดินนั้น 2 เมื่อเซเคมบุตรชายฮาโมร์คนฮีบไต้ผู้เป็นเจ้าของเมืองเห็นนางสาวดินาห์ เขาก็เอานางไปหลับนอนและทำอนาจารต่อนาง 3 จิตใจของเซเคมก็ผูกพันอยู่กับนางสาวดินาห์บุตรสาวยาโคบ และเขารักนางพูดจาเล้าโลมเอาใจนาง 4 เซเคมจึงพูดกับฮาโมร์บิดาของตนว่า □จงขอหญิงสาวนี้ให้เป็นภรรยาข้าพเจ้าเถิด □ 5 ยาโคบได้ยินข่าวว่าผู้้นั้นทำการอนาจารกับนางสาวดินาห์บุตรสาวของตน เวลานั้นพวกบุตรชายของท่านอยู่กับฝูงสัตว์ที่ในนา ยาโคบจึงนั่งคอยจนพวกบุตรชายกลับมาบ้าน 6 ฮาโมร์บิดาของเซเคมก็ไปหายาโคบเพื่อปรึกษากับท่าน 7 เมื่อพวกบุตรชายของยาโคบได้ยินข่าวนั้นก็กลับมาจากนา ต่างก็โศกเศร้าและโกรธยิ่งนักเพราะเซเคมได้กระทำความโง่เขลาในพวกอิสราเอล โดยข่มขืนบุตรสาวของยาโคบ ซึ่งเป็นการไม่สมควร 8 ฮาโมร์ก็ปรึกษากับพวกเขาว่า □จิตใจเซเคมบุตรชายของเราี้ผูกพันรักใคร่บุตรสาวของท่านมาก ขอหญิงนั้นเป็นภรรยาบุตรชายของเราเถิด 9 และเชิญพวกท่านจงทำการสมรสกับพวกเรา ยกบุตรสาวของท่านให้พวกเรา และรับบุตรสาวของเราให้พวกท่าน 10 ท่านทั้งหลายจะได้อยู่กับ

พวกเรา แผ่นดินนี้จะอยู่ตรงหน้าท่าน จงอาศัยเป็นที่ค้าขาย และจงได้สมบัติมากในแผ่นดินนี้□ 11 เซเคมบอกบิดาและพวกพี่ชายของหญิงนั้นว่า □จงเห็นแก่ข้าพเจ้าเถิด และท่านจะเรียกเท่าไร ข้าพเจ้าก็จะให้ 12 ท่านจะเอาเงินสินสอดและของขวัญสักเท่าไรก็ตามใจ ท่านจะเรียกเท่าไร ข้าพเจ้าจะให้ แต่ขอยกหญิงนั้นเป็นภรรยาข้าพเจ้า□

บุตรชายของยาโคบทำการแก้แค้น

13 ฝ่ายบุตรชายของยาโคบก็ตอบแก่เซเคมและฮาโมร์ บิดาของเซเคมเป็นกลอุบาย เพราะเหตุเขาทำอนาจารแก่นางสาวดีนาห์น้องสาวนั้น จึงกล่าวว่า 14 โดยบอกเขาว่า □เราทำสิ่งนี้ไม่ได้ คือยกน้องสาวของเราให้แก่คนที่ยังไม่ได้เข้าสู่หนัดนั้น เพราะจะเป็นที่อับอายขายหน้าแก่เรา 15 แต่เราจะยอมดั่งนี้ ถ้าท่านจะยอมเป็นเหมือนพวกเรา โดยให้ผู้ชายทุกคนของท่านเข้าสู่หนัด 16 เราจึงจะยอมยกบุตรสาวของเราให้แก่พวกท่าน และเราจะรับบุตรสาวของพวกท่านเป็นภรรยาของพวกเรา และเราจะอยู่กับท่านและจะเป็นชนชาติเดียวกัน 17 แต่ถ้าท่านทั้งหลายไม่ฟังคำเรา ไม่เข้าสู่หนัด เราจะเอาบุตรสาวของเราไปเสีย□ 18 ถ้อยคำของเขาเป็นที่พอใจฮาโมร์ และเซเคมบุตรชายของฮาโมร์ 19 หนุมคนนั้นไม่รีรอที่จะทำตาม เพราะเขามีความรักใคร่ในบุตรสาวของยาโคบ เขาเป็นคนน่าเคารพนับถือมากกว่าใครๆในครอบครัวของบิดา 20 ฮาโมร์กับเซเคมบุตรชายจึงออกไปที่ประตูเมือง และปรึกษากับชาวเมืองนั้นว่า 21 □คนเหล่านี้เป็นมิตรกับพวกเรา เพราะฉะนั้นจงให้เขาอาศัยค้าขายในแผ่นดินนี้ เพราะดูเถิด แผ่นดินนี้กว้างขวางพอให้เขาอยู่ได้ ให้เรารับบุตรสาวของเขาเป็นภรรยาพวกเราและยกบุตรสาวของเราให้เขา 22 เพียงแต่เราที่เป็นชายทุกคนจะยอม

เข้าสู่หนัดเหมือนเขา ถ้ายอมกระทำดังนั้นพวกนั้นจะอาศัย
 อยู่เป็นชนชาติเดียวกับเรา 23 ฟองสัตว์เลี้ยงและทรัพย์สินสมบัติ
 ของเขา กับฟองสัตว์ทั้งสิ้นของเขาก็จะเป็นของเราด้วยมิใช่
 หรือ ขอแต่ให้เรายอมกระทำดังนั้นเขาจะยอมอยู่กับเรา 24
 บรรดาชาวเมืองที่ออกไปจากประตูเมืองก็เห็นชอบด้วย
 ฮาโมร์และเซเคมบุตรชาย และผู้ชายทั้งปวงที่ออกไปจาก
 ประตูเมืองก็เข้าสู่หนัด 25 ครั้นอยู่มาถึงวันที่ สาม เมื่อคน
 เหล่านั้นกำลังเจ็บอยู่ บุตรชายสองคนของยาโคบ ชื่อสิเม
 โอนและเลวี เป็นพี่ชายนางสาวดีนาห์ ก็ถือดาบเข้าไปใน
 เมืองด้วยใจกล้าหาญฆ่าผู้ชายในเมืองนั้นเสียสิ้น 26 เขาฆ่า
 ฮาโมร์และเซเคมบุตรชายเสียด้วยคมดาบ และพานางสาวดี
 นาห์ออกจากบ้านเซเคมไปเสีย 27 พวกบุตรชายของยาโคบ
 เข้าไปตามบ้านคนตาย และปล้นเมืองนั้น เพราะคนเหล่านั้น
 ได้ทำอนาจารต่อน้องสาวของเขา 28 เขาริบเอาฟองแกะ ฟองวัว
 ฟองลา และข้าวของทั้งปวงในเมืองและในนาไป 29 เอาทรัพย์สิน
 สมบัติทั้งหมดของเขาไป และจับบุตรภรรยาของคนเหล่านั้น
 ไปเป็นเชลย และริบของในบ้านไปเสียทั้งสิ้น

ยาโคบลำบากใจ

30 ฝ่ายยาโคบจึงพูดกับสิเมโอนและเลวีว่า 23 เจ้าทำให้เรา
 ลำบากใจ โดยทำให้เราเป็นที่เกลียดชังแก่คนแผ่นดินนี้ คือ
 คนคานาอันกับคนเปริสซี เรามีผู้คนน้อยนัก เขาทั้งหลายจะ
 รุมกันมาฆ่าเราเสีย จะทำให้เราและครอบครัวพินาศสิ้น 31
 แต่เขาตอบว่า 23 มันจะทำกับน้องสาวเราเหมือนหญิงแพศยา
 ได้หรือไม่

35

พระเจ้าทรงเรียกยาโคบให้กลับไปยังเบธเอล

1 พระเจ้าตรัสแก่ยาโคบว่า □จงลุกขึ้นแล้วขึ้นไปยังเบธเอล และอาศัยอยู่ที่นั่น ทำแท่นที่นั่นบูชาพระเจ้าผู้สำแดงพระองค์แก่เจ้าเมื่อเจ้าหนีไปจากหน้าเอซาวพี่ชายของเจ้า□
2 ดังนั้นยาโคบจึงบอกครอบครัวของตน และคนทั้งปวงที่อยู่ด้วยกันว่า □จงทิ้งพระแท่นด้าวที่อยู่ท่ามกลางเจ้าเสียให้หมดชำระตัว และเปลี่ยนเครื่องนุ่งห่ม³ และให้พวกเราลุกขึ้นแล้วขึ้นไปยังเบธเอล ที่นั่นข้าจะทำแท่นบูชาแด่พระเจ้า ผู้ทรงตอบข้าในวันที่ข้ามีความทุกข์ใจ และทรงอยู่กับข้าในทางที่ข้าไปนั้น□⁴ คนทั้งหลายเอาพระแท่นด้าวทั้งหมดที่มีอยู่ กับตุ่มหูที่หูของเขามาให้ยาโคบ ยาโคบก็ชวนไว้ใต้ต้นไม้ที่อยู่ที่ใกล้เมืองเชเคม⁵ พวกเขาภิยกเดินไป เมืองต่างๆที่อยู่รอบข้างต่างมีความเกรงกลัวพระเจ้า ชาวเมืองจึงมิได้ไล่ตามบรรดาบุตรชายของยาโคบ⁶ ดังนั้นยาโคบมาถึงตำบลลูสคือเบธเอล ซึ่งอยู่ในแผ่นดินคานาอัน ทั้งตัวเขาและทุกคนที่อยู่กับเขา⁷ ที่นั่นยาโคบสร้างแท่นบูชาไว้ และเรียกตำบลนี้ว่าเอลเบธเอล เหตุว่าที่นั่นพระเจ้าทรงสำแดงพระองค์แก่ยาโคบ เมื่อครั้งยาโคบหนีไปจากหน้าพี่ชาย⁸ ฝ่ายพี่เลี้ยงของนางเรเบการ์ ชื่อเดโบราห์ก็ถึงแก่ความตาย เขาฝังศพไว้ใต้ต้นไม้ก็ได้เบธเอล เขาเรียกต้นไม้นี้ว่า อัลโลนบาคุท

พระเจ้าทรงอวยพรยาโคบและตรัสถึงพันธสัญญากับอับราฮัมอีก

9 เมื่อยาโคบออกจากปัดดานอารัมพระเจ้ายิ่งทรงสำแดงพระองค์แก่ยาโคบอีก และทรงอวยพรเขา¹⁰ พระเจ้าตรัสแก่เขาว่า □เจ้ามีชื่อว่ายาโคบ เขาจะไม่เรียกเจ้าว่ายาโคบ

ต่อไปแต่จะมีชื่อว่าอิสราเอล□ ดังนั้นพระองค์จึงเรียกเขาว่าอิสราเอล 11 พระเจ้าตรัสแก่เขาว่า □เราเป็นพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ เจ้าจงเกิดผู้คนทวีมากขึ้น ประชาชาติหนึ่งและหลายประชาชาติจะเกิดมาจากเจ้า กษัตริย์หลายองค์จะออกมาจากบั้นเอวของเจ้า 12 แผ่นดินที่เราให้แก่อับราฮัมและอิสอัคแล้วเราจะให้แก่เจ้า และเราจะให้แผ่นดินนี้แก่เชื้อสายของเจ้าที่มาภายหลังเจ้า□ 13 พระเจ้าเสด็จขึ้นไปจากยาโคบ ณ ที่ที่พระองค์ตรัสแก่เขา 14 ยาโคบก็ปักเสาสำคัญไว้ที่นั่น ที่ที่พระองค์ตรัสแก่ตน เป็นเสาหิน เขาก็เอาเครื่องตีฆูมาเทลงบนเสา และเทน้ำมันบนนั้น 15 ยาโคบเรียกตำบลที่พระเจ้าตรัสแก่ตนว่า เบธเอล

นางราเชลเสียชีวิตตอนคลอดเบนยามิน

16 เขาทั้งหลายไปจากเบธเอลใกล้จะถึงเอเฟราธาห์ นางราเชลจะคลอดบุตรก็เจ็บครรภ์นัก 17 ต่อมาขณะที่นางเจ็บครรภ์นัก หญิงผดุงครรภ์บอกนางว่า □อย่ากลัว ท่านจะได้บุตรชายคนนี้ด้วย□ 18 อยู่มาเมื่อชีวิตใกล้ดับ (เพราะนางถึงแก่ความตาย) นางเรียกบุตรนั้นว่า เบนโอนี แต่บิดาเรียกเขาว่า เบนยามิน 19 นางราเชลก็สิ้นชีวิต เขาฝังศพไว้ริมทางที่จะไปบ้านเอเฟราธาห์ซึ่งคือเบธเลเฮม 20 ยาโคบเอาเสาหินปักไว้ ณ ที่ฝังศพซึ่งเป็นเสาหิน ณ ที่ฝังศพนางราเชลจนทุกวันนี้ 21 อิสราเอลก็ยกเดินต่อไปอีกไปตั้งเต็นท์อยู่เลเยหอคอยแห่งเอเดอร์ 22 อยู่มาเมื่ออิสราเอลอาศัยอยู่ที่แผ่นดินนั้น รูเบนไปนอนกับนางบิลฮาห์ ภรรยาหน้าของบิดา อิสราเอลก็ได้ยินเรื่องนี้ ฝ่ายบุตรชายของยาโคบมีสิบสองคน

บุตรชายสิบสองคนของยาโคบ

23 บุตรชายของนางเลอาห์ชื่อ รูเบน เป็นบุตรหัวปีของยาโคบ สิเมโอน เลวี ยูดาห์ อิสสาคาร์และเศบูลุน 24 บุตรชาย

ของนางราเชลชื่อ โยเซฟ และเบนยามิน ²⁵ บุตรชายของนางบิลฮาห์ สามีของนางราเชลชื่อ ดาน และเนฟทาลี ²⁶ บุตรชายของนางสิลูปาห์ สามีของนางเลอาห์ชื่อ กาด และอาเชอร์ คนเหล่านี้เป็นบุตรชายของยาโคบ ซึ่งเกิดที่ปัดดานอารัม

อิสอัคเสียชีวิต

²⁷ ฝ่ายยาโคบกลับมาหาอิสอัคบิดาของตนที่มัมเร คือที่เมืองอารบา คือเฮโบรน ที่อับราฮัมและอิสอัคเคยอาศัยก่อน ²⁸ อิสอัคมีอายุหนึ่งร้อยแปดสิบปี ²⁹ อิสอัคก็สิ้นลมหายใจ ท่านชราและแก่หง่อมมากเมื่อสิ้นชีวิต และไปอยู่ร่วมกับบรรพบุรุษของท่าน เอซาวและยาโคบบุตรชายของท่านก็นำท่านไปฝังเสีย

36

พงศ์พันธุ์ของเอซาว (คือเอโดม)

¹ ต่อไปนี้เป็นพงศ์พันธุ์ของเอซาวคือเอโดม ² เอซาวได้หญิงคนคานาอันมาเป็นภรรยา คืออาดาห์บุตรสาวเอโลนคนฮิตไทต์ และโโฮลีบาม่าห์ บุตรสาวอานาห์ผู้เป็นบุตรสาวศิเบโอนคนฮีไวต์ ³ กับบาเสมห์ บุตรสาวอิชมาเอลเป็นน้องสาวของเนบาโยท ⁴ ฝ่ายนางอาดาห์คลอดบุตรให้เอซาวชื่อเอลีฟัส นางบาเสมห์คลอดบุตรชื่อเรอูเอล ⁵ และนางโโฮลีบาม่าห์คลอดบุตรชื่อเยอูซ ยาลาม และโคราห์ คนเหล่านี้เป็นบุตรชายของเอซาวที่เกิดในแผ่นดินคานาอัน ⁶ เอซาวพาภรรยาบุตรชายหญิงและคนทั้งปวงในครอบครัวของตนกับฝูงสัตว์ บรรดาสัตว์ใช้งาน และทรัพย์สิ่งของทั้งหมดที่ได้มาในแผ่นดินคานาอัน หันจากหน้ายาโคบน้องชายไปที่เมือง

อื่น 7 เพราะทรัพย์สมบัติของทั้งสองมีมาก จะอยู่ด้วยกันมิได้
ดินแดนที่เขาอาศัยนั้นไม่พอให้เขาเลี้ยงฝูงสัตว์ 8 เอซาวจึง
ไปอยู่ในถิ่นเทือกเขาเสอีร์ เอซาวคือเอโดม 9 ต่อไปนี้เป็น
พงศ์พันธุ์ของเอซาว บิดาคอนเอโดม ชาวเมืองเทือกเขาเสอีร์
10 ชื่อบุตรชายของเอซาว คือเอลีฟบุตรชายนางอาดาท
ภรรยาเอซาว เรอูเอลบุตรชายนางบาเสมห์ ภรรยาเอซาว
11 ฝ่ายบุตรชายของเอลีฟชื่อเทมาน โอมาร์ เศไฟ กาทาม
และเคนัส 12 ทิมนาเป็นภรรยาน้อยของเอลีฟบุตรชายเอ
ซาว นางคลอดบุตรให้เอลีฟชื่ออามาลех คนเหล่านี้เป็น
บุตรชายของอาดาทภรรยาเอซาว 13 ต่อไปนี้เป็นบุตรชาย
ของเรอูเอล คือนาหัท เศราห์ ชัมมาห์ และมิสซาค คน
เหล่านี้เป็นบุตรชายของบาเสมห์ภรรยาของเอซาว 14 ต่อ
ไปนี้เป็นบุตรชายภรรยาของเอซาว คือนางโอโฮลีบามาห์ บุ
ตรสาวของอานาห์ผู้เป็นบุตรสาวศิเบโอน นางคลอดบุตรให้
เอซาวชื่อเยอูช ยาลาม และโคราห์ 15 ต่อไปนี้เป็นเจ้านายใน
บรรดาบุตรชายของเอซาว บรรดาบุตรชายของเอลีฟส บุตร
ชายหัวปีของเอซาว คือเจ้านายเทมาน เจ้านายโอมาร์ เจ้า
นายเศไฟ เจ้านายเคนัส 16 เจ้านายโคราห์ เจ้านายกาทาม เจ้า
นายอามาลех คนเหล่านี้เป็นเจ้านายของเอลีฟสในแผ่นดิน
เอโดม พวกเขาเป็นลูกหลานของนางอาดาท 17 ต่อไปนี้เป็น
บุตรชายของเรอูเอลผู้เป็นบุตรชายของเอซาว คือเจ้านาย
นาหัท เจ้านายเศราห์ เจ้านายชัมมาห์และเจ้านายมิสซาค
คนเหล่านี้เป็นเจ้านายของเรอูเอลในแผ่นดินเอโดม พวกเขา
เป็นลูกหลานของนางบาเสมห์ภรรยาของเอซาว 18 ต่อไป
นี้เป็นบุตรชายของนางโอโฮลีบามาห์ภรรยาของเอซาว คือ
เจ้านายเยอูช เจ้านายยาลาม และเจ้านายโคราห์ คนเหล่านี้
เป็นเจ้านายเกิดจากนางโอโฮลีบามาห์บุตรสาวของอานาห์

ภรรยาเอชวา 19 คนเหล่านี้เป็นบุตรชายของเอชวาคือเอโดม และคนเหล่านี้เป็นเจ้านายของเขา

เชื้อสายของเสอีร์ในแผ่นดินเอโดม

20 ต่อไปนี้เป็นบุตรชายของเสอีร์คนโฮรี ชาวแผ่นดินนั้น คือโลทาน โขบาล ศิเบโอน อานาห์ 21 ดีโชน เอเซอร์และติชาน คนเหล่านี้เป็นเจ้านายของคนโฮรี ผู้เป็นบุตรของเสอีร์ในแผ่นดินเอโดม 22 บุตรชายโลทานชื่อโฮรีและเฮมาม และน้องสาวของโลทานชื่อทิมนา 23 ต่อไปนี้เป็นบุตรของโขบาล คืออัลวาน มานาฮาท เอบาล เซโฟ และโอนัม 24 ต่อไปนี้เป็นบุตรของศิเบโอนคือฮัยยาห์ และอานาห์ อานาห์นั้นเป็นผู้ที่ได้พบฝูงสัตว์ในถิ่นทุรกันดาร เมื่อเลี้ยงฝูงลาของศิเบโอนบิดาของเขา 25 ต่อไปนี้เป็นบุตรของอานาห์ คือดีโชน และโอโฮลีบามาห์ผู้เป็นบุตรสาวของอานาห์ 26 ต่อไปนี้เป็นบุตรของดีโชน คือเฮมदान เอชบาน อิธราน และเคราน 27 ต่อไปนี้เป็นบุตรของเอเซอร์ คือบิลฮาน ศาวาน และอาชาน 28 ต่อไปนี้เป็นบุตรของติชาน คืออูศและอาร์ัน 29 ต่อไปนี้เป็นเจ้านายของคนโฮรี คือเจ้านายโลทาน เจ้านายโขบาล เจ้านายศิเบโอน เจ้านายอานาห์ 30 เจ้านายดีโชน เจ้านายเอเซอร์ เจ้านายติชาน คนเหล่านี้เป็นเจ้านายของคนโฮรีตามพวกเจ้านายของเขาในแผ่นดินเสอีร์

กษัตริย์แห่งแผ่นดินเอโดม

31 ต่อไปนี้เป็นกษัตริย์ที่ครอบครองในแผ่นดินเอโดม ก่อนที่คนอิสราเอลมีกษัตริย์ครอบครอง 32 เบลาบบุตรชายเบโอร์ครอบครองในเอโดม เมืองหลวงของท่านชื่อดินฮาบาห์ 33 เมื่อเบลาลิ้นพระชนม์แล้ว โยบับบุตรชายเศปราห์ชาวเมืองโบสร่าห์ขึ้นครอบครองแทน 34 เมื่อโยบับสิ้นพระชนม์แล้ว หุ

ชามชาวแผ่นดินของคนเทมานขึ้นครอบครองแทน 35 เมื่อหุชามสิ้นพระชนม์แล้ว ฮาตัดบุตรชายของเบดัดผู้รับชนะคนมีเดียในทุ่งแห่งโมอับขึ้นครอบครองแทน เมืองหลวงของท่านชื่ออาวิท 36 เมื่อฮาตัดสิ้นพระชนม์แล้ว สัมลาห์ชาวเมืองมีสเรคาร์ขึ้นครอบครองแทน 37 เมื่อสัมลาห์สิ้นพระชนม์แล้ว ซาอูลชาวเมืองเรโโบทอยู่ที่แม่น้ำขึ้นครอบครองแทน 38 เมื่อซาอูลสิ้นพระชนม์แล้ว บาลฮานันบุตรชายอัคโบริขึ้นครอบครองแทน 39 เมื่อบาลฮานันบุตรชายอัคโบริสิ้นพระชนม์แล้ว ฮาดาร์ขึ้นครอบครองแทน เมืองหลวงของท่านชื่อปาอู และมเหสีของท่านมีพระนามว่า เมเททาเบลธิดาของมัทเรด ธิดาของเมซาหับ 40 ต่อไปนี้เป็นชื่อเจ้านายของเอซาว ตามครอบครัว ตามที่ ตามชื่อ คือเจ้านายทิมนา เจ้านายอัลวาห์ เจ้านายเยเรท 41 เจ้านายโอโฮลีบามาห์ เจ้านายเอลาห์ เจ้านายปีโนน 42 เจ้านายเคนส์ เจ้านายเทมาน เจ้านายมิบซาร์ 43 เจ้านายมักดีเอล และเจ้านายอิราม คนเหล่านี้เป็นเจ้านายของเอโดม คือเอซาวบิดาของคนเอโดม ตามที่อยู่ของท่าน ในแผ่นดินที่เป็นกรรมสิทธิ์ของท่าน

37

เรื่องของโยเซฟ ผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกไว้

1 ฝ่ายยาโคบมาอยู่ในดินแดนที่บิดาของท่านเคยอาศัยเป็นคนต่างด้าว นั่นคือ แผ่นดินคานาอัน 2 ต่อไปนี้เป็นประวัติพงศ์พันธุ์ของยาโคบ เมื่อโยเซฟอายุได้สิบเจ็ดปีไปเลี้ยงสัตว์อยู่กับพวกพี่ชาย เด็กหนุ่มนั้นอยู่กับบุตรชายของนางบิลฮาห์ และกับบุตรชายของนางศิลปาห์ภรรยาบิดาของตน โยเซฟเอาความผิดของพี่ชายมาเล่าให้บิดาฟัง 3 ฝ่ายอิสราเอลรักโยเซฟมากกว่าบุตรทั้งหมดของท่าน เพราะโยเซฟเป็นบุตร

ชายที่เกิดมาเมื่อบิดาแก่แล้ว บิดาทำเสื่อยาวหลากสีให้แก่โยเซฟ 4 เมื่อพวกพี่ชายเห็นว่าบิดารักโยเซฟมากกว่าบรรดาพี่ชาย ก็ชังโยเซฟ และพูดดีกับเขาไม่ได้ 5 คราวหนึ่งโยเซฟฝันแล้วเล่าให้พวกพี่ชายฟัง พวกพี่ชายยิ่งชังโยเซฟมากขึ้น 6 โยเซฟเล่าว่า □ ฝันความฝันซึ่งข้าพเจ้าฝันเห็นซี 7 ดูเถิด พวกเรากำลังมัดฟ่อนข้าวอยู่ในนา ทันใดนั้น ฟ่อนข้าวของข้าพเจ้าตั้งขึ้นยืนตรง และดูเถิด ฟ่อนข้าวของพวกพี่ๆ มาแวดล้อมกราบไหว้ฟ่อนข้าวของข้าพเจ้า □ 8 พวกพี่ชายจึงถามโยเซฟว่า □ เจ้าจะปกครองเรากระนั้นหรือ เจ้าจะมีอำนาจครอบครองเราหรือ □ พวกพี่ชายก็ยิ่งชังโยเซฟมากขึ้นอีกเพราะความฝัน และเพราะคำของเขา 9 ต่อมาโยเซฟก็ฝันอีก จึงเล่าให้พวกพี่ชายฟังว่า □ ดูเถิด ข้าพเจ้าฝันอีกครั้งหนึ่ง เห็นดวงอาทิตย์ดวงจันทร์ และดาวสิบเอ็ดดวงกำลังกราบไหว้ข้าพเจ้า □ 10 เมื่อเล่าให้บิดาและพวกพี่ชายฟัง บิดาก็ว่ากล่าวโยเซฟว่า □ ความฝันที่เจ้าได้ฝันเห็นนั้นหมายความว่าอะไร เรากับมารดาและพวกพี่ชายของเจ้าจะมาชบหน้าลงถึงดินกราบไหว้เจ้ากระนั้นหรือ □ 11 พวกพี่ชายอิจฉาโยเซฟ บิดาก็นิ่งตรองเรื่องนี้อยู่แต่ในใจ

พวกพี่ชายชังอิจฉาชายโยเซฟให้เป็นทาส

12 ฝ่ายพวกพี่ชายพากันไปเลี้ยงแพะแกะของบิดาที่เมืองเชเคม 13 อิสราเอลจึงพูดกับโยเซฟว่า □ พี่ชายของเจ้าเลี้ยงแพะแกะอยู่ที่เมืองเชเคมมิใช่หรือ มาพ่อจะใช้เจ้าไปหาพี่ชาย □ โยเซฟตอบว่า □ ข้าพเจ้าพร้อมแล้ว □ 14 บิดาจึงพูดกับเขาว่า □ เราขอร้องเจ้าให้ไปดูพี่ชายของเจ้าและฝูงสัตว์ชีวา สบายดีหรือไม่ แล้วกลับมาบอกพ่อ □ บิดาใช้เขาไปจากที่ราบเฮโบรน เขาก็มายังเมืองเชเคม 15 ดูเถิด ชายคนหนึ่งพบโยเซฟเดินไปเดินมาในท้องนาจึงถามว่า □ เจ้าหาอะไร □ 16 โยเซฟตอบว่า □ ข้าพเจ้าหาพี่ชายของข้าพเจ้า

โปรตบอกรับเข้าที่ว่า เขาเลี้ยงสัตว์อยู่ที่ไหน 17 คนนั้นตอบว่า ๑ เขาไปแล้วเพราะเราได้อินเขาพูดกันว่า ๑ ให้เราไปเมืองโดธานกันเถิด ๑ ๑ โยเซฟตามไปพบพวกพี่ชายที่เมืองโดธาน 18 เมื่อพวกพี่ชายเห็นโยเซฟแต่ไกลยังไม่ถึง เขาก็พากันคิดปองร้ายจะฆ่าเสีย 19 เขาพูดกันว่า ๑ ดูเถิด เจ้าช่างฝันมาแล้ว 20 ฉะนั้น มาเถิด บัดนี้ให้พวกเราฆ่ามันเสีย แล้วทิ้งลงไว้ในบ่อบ่อหนึ่ง เราจะว่า ๑ สัตว์ร้ายกัดกินมันเสีย ๑ แล้วเราจะดูว่าความฝันนั้นจะเป็นจริงได้อย่างไร ๑ 21 ฝ่ายรูเบนพอได้อินดังนั้น ก็อยากช่วยโยเซฟให้พ้นมือพวกพี่ชายจึงพูดว่า ๑ เราอย่าฆ่ามันเลย ๑ 22 รูเบนเตือนเขาว่า ๑ อย่าทำให้โลหิตไหล จงทิ้งมันในบ่อนี้ในถิ่นทุรกันดาร อย่าแตะต้องน้องเลย ๑ ทั้งนี้เพื่อจะช่วยน้องให้พ้นมือเขา แล้วจะได้ส่งกลับไปยังบิดา 23 ต่อมา ครั้นโยเซฟมาถึงพวกพี่ชาย เขาก็จับโยเซฟถอดเสื้อออกเสีย คือเสื้อยาวหลากสีที่สวมอยู่ 24 แล้วเอาโยเซฟไปทิ้งลงในบ่อ บ่อนั้นว่างเปล่าไม่มีน้ำ 25 ขณะที่นั่งรับประทานอยู่เขาเงยหน้าขึ้น ดูเถิด เห็นหมู่คนอิซมาเอลมาจากเมืองกิเลอาด มีฝูงอูฐบรรทุกขางไม้ พิมเสนและมดยอบ เขาเดินทางลงไปยังอียิปต์ 26 ยูดาห์จึงพูดกับพี่น้องว่า ๑ หากเราฆ่าน้องและซ่อนโลหิตไว้จะมีประโยชน์อันใดเล่า 27 มาเถิด ให้เราขายน้องแก่พวกอิซมาเอลโดยไม่แตะต้องเขา เพราะเขาก็เป็นน้องและเป็นเลือดเนื้อของเราเหมือนกัน ๑ พี่น้องทั้งปวงก็พอใจ

โยเซฟถูกนำไปยังอียิปต์

28 ขณะนั้นพวกพ่อค้าชาวมีเดียกำลังผ่านมา พวกพี่ชายก็จุดโยเซฟขึ้นจากบ่อ ขายให้แก่คนอิซมาเอลเป็นเงินยี่สิบเหรียญ คนอิซมาเอลก็พาโยเซฟไปยังอียิปต์ 29 ฝ่ายรูเบนเมื่อกลับมาถึงบ่อนั้น และดูเถิด โยเซฟมิได้อยู่ในบ่อนั้น จึง

นึกเสื้อผ้าของตน 30 แล้วกลับไปหาพวกน้องบอกว่า □เด็กนั้นหายไปเสียแล้ว แล้วข้าพเจ้าจะไปที่ไหนเล่า□ 31 พวกเขา ก็เอาเสื้อของโยเซฟมา และฆ่าลูกแพะผู้ตัวหนึ่ง จุ่มเสื้อของโยเซฟลงในเลือด 32 แล้วก็ส่งเสื้อยาวหลากสีนั้น ไปยังบิดา บอกว่า □พวกเราได้พบเสื้อตัวนี้ ขอพ้อจงพิจารณาดูว่าใช่เสื้อลูกของพ่อหรือไม่□ 33 บิดารู้จักแล้วร้องว่า □นี่เป็นเสื้อลูกเรา สัตว์ร้ายกัดกินเขาเสียแล้ว โยเซฟย่อยยับเสียแล้วเป็นแน่□ 34 ยาโคบก็นึกเสื้อผ้าเอาผ้ากระสอบคาดเอว ไว้ทุกซั ให้บุตรชายหลายวัน 35 ฝ่ายบุตรชายหญิงทั้งหมดก็พากันมาปลอบโยนบิดา แต่ท่านไม่ยอมรับการปลอบโยนกล่าวว่า □เราจะไศกเศร้ายิ่งถึงลูกเราจนกว่าเราจะตามลงไปยังหลุมฝังศพ□ บิดาของเขาร้องให้คิดถึงเขาตั้งนี้ 36 แล้วคนมีเดียนก็ขายโยเซฟในอียิปต์ไว้กับโปทิฟาร์ข้าราชการสำนักของฟาโรห์ ผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์

38

ความบาปของยูดาห์ นางทามาร์จึงเข้าราชวงศ์ของพระเยชู

1 ต่อมา ครั้งนั้นยูดาห์ลงไปจากพวกพี่น้อง ไปอาศัยอยู่กับคนอดุลลามคนหนึ่งชื่อฮีราห์ 2 ยูดาห์เห็นบุตรสาวของคนคานาอันคนหนึ่งที่นั่ง บิดาหญิงนั้นชื่อซูวา จึงแต่งงานกับหญิงนั้นและเข้าไปหานาง 3 หญิงนั้นก็ตั้งครรภ์คลอดบุตรชาย บิดาจึงตั้งชื่อว่า เออร์ 4 หญิงนั้นก็ตั้งครรภ์อีกคลอดบุตรชาย ตั้งชื่อว่า โอนัน 5 นางตั้งครรภ์อีกคลอดบุตรชาย ตั้งชื่อว่า เชอလာห์ นางอยู่ที่เคซิบเมื่อนางให้กำเนิดเขา 6 ยูดาห์ก็ได้หาหญิงคนหนึ่งชื่อทามาร์ให้เป็นภรรยาเออร์บุตรหัวปีของตน 7 เออร์บุตรหัวปีของยูดาห์เป็นคนชั่วในสายพระเนตรของ

พระเยโฮวาห์ พระเยโฮวาห์จึงทรงประหารเขาเสีย 8 ยูดาห์ จึงบอกโธนั้นว่า □เข้าไปหาภรรยาพี่ชายของเจ้าเกิด และ แต่งงานกับนาง เพื่อจะได้สืบเชื้อสายพี่ชายไว้□ 9 โธนั้นรู้ว่าเชื้อสายจะไม่ได้นับเป็นของตน ต่อมา เมื่อเขาเข้าไปหา ภรรยาของพี่ชาย จึงทำให้น้ำกามตกดินเสียด้วยเกรงว่าจะ สืบเชื้อสายให้แก่พี่ชาย 10 สิ่งที่โธนั้นกระทำนั้นไม่เป็นที่พอ พระทัยพระเยโฮวาห์ พระองค์จึงทรงประหารชีวิตเขาเสีย 11 ยูดาห์จึงบอกทามารบุตรสะไภ้ว่า □กลับไปเป็นหญิงม่าย ที่บ้านบิดาจนกว่าเซ□ลาห์บุตรชายของเราจะโต□ ยูดาห์กลัวว่าเขาจะตายเสียเหมือนพี่ชาย นางทามารจึงไปอาศัยอยู่ใน บ้านบิดา 12 อยู่มาภรรยาของยูดาห์ ผู้เป็นบุตรสาวชิวาก็ตาย เมื่อยูดาห์ค่อยบรรเทาความโศก จึงขึ้นไปหาคนตัดขนแกะ ของตนที่บ้านทิมนาท กับเพื่อนชื่อฮีราห์ เป็นคนอดุลลาม 13 มีคนมาบอกนางทามารว่า □ดูเกิด พ่อสามีของเจ้าไปบ้านทิม นาทจะตัดขนแกะ□ 14 นางจึงผลัดเสื้อผ้าสำหรับหญิงม่ายออก เสีย เอาผ้าคลุมหน้าห่มตัวไว้ไปนั่งอยู่ที่สถานที่กลางแจ้ง ริมห ทางที่จะไปบ้านทิมนาท ด้วยนางเห็นว่าเซ□ลาห์โตขึ้นแล้ว แต่นางยังมีได้เป็นภรรยาของเขา 15 เมื่อยูดาห์เห็นนางก็คิดว่า เป็นหญิงโสเภณี เพราะนางได้เอาผ้าคลุมหน้าไว้ 16 ยูดาห์ จึงได้เข้าไปพูดกับหญิงริมทางนั้นว่า □มาเกิด ให้เราเข้านอน ด้วย□ (เพราะไม่ทราบว่าเป็นสะไภ้ของตน□ นางจึงว่า □ท่านจะให้อะไรสำหรับการที่เข้าหาข้าพเจ้า□ 17 ยูดาห์ตอบ ว่า □เราจะส่งลูกแพะจากฝูงมาให้เจ้าตัวหนึ่ง□ นางก็ถามว่า □ท่านจะให้ของมัดจำไว้ก่อนจนกว่าจะส่งลูกแพะนั้นมาได้ ไหม□ 18 ยูดาห์ถามว่า □เจ้าจะเอาอะไรเป็นของมัดจำ□ นาง จึงตอบว่า □จะขอแหวนตรา กับเชือก หังไม้พลองที่มีของท่าน ด้วย□ ยูดาห์ก็ให้ และเข้าไปหานาง นางก็ตั้งครรภ์กับเขา

19 นางจึงลุกขึ้นไปเสียและเอาผ้าคลุมหน้านั้นออก นุ่งห่มเสื้อผ้าสำหรับหญิงมายอีก 20 ฝ่ายยูดาห์ฝากลูกแพะมากับเพื่อนคนอดุลลามให้ไถ่ของมัดจำจากมือหญิงนั้น แต่เขาหานางไม่พบ 21 เขาจึงถามคนที่อยู่ตำบลนั้นว่า □หญิงโสเภณีอยู่ที่สถานที่กลางแจ้งริมทางนี้ไปไหน□ เขาตอบว่า □หญิงโสเภณีที่นี้ไม่มี□ 22 เพื่อนก็กลับไปบอกยูดาห์ว่า □ข้าพเจ้าหาไม่พบ ทั้งชาวตำบลนั้นก็ว่า □หญิงโสเภณีที่นี้ไม่มี□ 23 ยูดาห์จึงว่า □ให้หญิงนั้นเก็บของนั้นไว้เถิด มิฉะนั้นเราจะละอายใจ ดูเถิด เราฝากลูกแพะตัวนี้ไปให้ แต่ท่านก็หาหญิงนั้นไม่พบ□ 24 อยู่มาอีกประมาณสามเดือน มีคนมาบอกยูดาห์ว่า □ทามารับบุตรสะไภ้ของท่านเป็นหญิงแพศยา ยิ่งกว่านั้นออก ดูเถิด นางมีครรภ์เพราะการแพศยาแล้ว□ ยูดาห์จึงสั่งว่า □พานางออกมาจับคอกไฟเสีย□ 25 เมื่อเขากำลังพานางออกมา นางก็ส่งคนไปหาพ่อสามีบอกว่า □ข้าพเจ้ามีครรภ์กับคนที่ เป็นเจ้าของสิ่งนี้□ และนางว่า □ขอท่านพิจารณาดูแหวนตรา เชือก และไม้พลองเหล่านี้ว่าเป็นของผู้ใด□ 26 ยูดาห์รับไปพิจารณาดูแล้วก็ว่า □หญิงคนนี้ชอบธรรมยิ่งกว่าเรา เหตุว่าเราได้ยกเขาให้แก่เชปลาห์บุตรชายของเรา□ ฝ่ายยูดาห์ก็มิได้สมสู่กับนางต่อไปอีก 27 อยู่มาเมื่อถึงเวลากำหนดคลอดบุตร ดูเถิด ก็มีลูกแฝดอยู่ในครรภ์²⁸ ต่อมาเมื่อจะคลอดนั้นบุตรคนหนึ่งยื่นมือออกมาก่อน หญิงผดุงครรภ์จึงเอาด้ายแดงผูกไว้ที่ข้อมือและกล่าวว่า □คนนี้คลอดก่อน□ 29 ต่อมาเมื่อบุตรนั้นหัดมือเข้าไป ดูเถิด บุตรอีกคนหนึ่งก็คลอดออกมาก่อน หญิงผดุงครรภ์จึงร้องว่า □เจ้าแหวกออกมาได้อย่างไร เจ้าได้แหวกออกมา□ เหตุฉะนั้นจึงเรียกบุตรนั้นว่า เปเรศ³⁰ ภายหลังน้องชายเปเรศที่มีด้ายแดงผูกข้อมือนั้น

นั้นก็ตลอด จึงให้ชื่อว่า เศแฉราห์

39

โยเซฟเจริญในเรือนของโปทิฟาร์

1 โยเซฟถูกพาลงไปยังอียิปต์แล้วโปทิฟาร์ข้าราชการสำนักของฟาโรห์ ผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ เป็นคนอียิปต์ซื้อโยเซฟไว้จากมือคนอิชมาเอลผู้พาเขาลงมาที่นั่น 2 พระเยโฮวาห์ทรงสถิตอยู่กับโยเซฟ โยเซฟจึงเจริญรวดเร็ว เขาอยู่ในบ้านคนอียิปต์นายของเขา 3 นายก็เห็นว่าพระเยโฮวาห์ทรงสถิตอยู่กับโยเซฟ และพระเยโฮวาห์ทรงโปรดให้การงานทุกอย่างที่กระทำเจริญขึ้นมากในมือของโยเซฟ 4 โยเซฟได้รับความกรุณาในสายตาของนาย และรับใช้ท่าน นายก็ตั้งให้ดูแลการงานในบ้านของท่าน และทุกสิ่งที่ท่านครอบครองอยู่ท่านก็มอบไว้ในมือของโยเซฟทั้งสิ้น 5 ต่อมาตั้งแต่ว่าโปทิฟาร์ตั้งโยเซฟให้เป็นผู้ดูแลการงานในบ้านและทรัพย์สินของทั้งปวงของท่านแล้ว พระเยโฮวาห์ก็ได้ทรงอำนวยการให้แก่ครอบครัวของคนอียิปต์นั้น เพราะเห็นแก่โยเซฟ ทั้งพระเยโฮวาห์ทรงอวยพรให้สิ่งของทั้งปวงซึ่งเขามีอยู่ในบ้านและในนาให้เจริญขึ้น 6 นายได้มอบของสารพัดไว้ในมือโยเซฟ มิได้เอาใจใส่สิ่งของอะไรเลย เว้นแต่อาหารการกิน โยเซฟนั้นเป็นคนรุ่มงามและเป็นทีโปรดปราน

ภรรยาของโปทิฟาร์ใส่ร้ายโยเซฟ

7 อยู่มาภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ภรรยาของนายมองดูโยเซฟด้วยความเสนาหาและชวนว่า یمانอนกับเราเถิด 8 แต่โยเซฟไม่ยอม จึงตอบแก่ภรรยาของนายว่า ิดคิดดูเถิด นายก็มีได้ห้วงสิ่งใดซึ่งอยู่ในบ้านเรือน ได้มอบของทุกอย่าง

ที่มีอยู่ไว้ในมือข้าพเจ้า 9 ในบ้านนี้ไม่มีใครใหญ่กว่าข้าพเจ้านายมิได้หวังสิ่งใดจากข้าพเจ้า ยกเสียแต่ตัวท่านเพราะเป็นภรรยาของนาย ข้าพเจ้าจะทำความผิดใหญ่หลวงนี้อันเป็นบาปต่อพระเจ้าอย่างไรได้ 10 ต่อมาแม่นางชวโนโยเซฟวันแล้ววันเล่า โยเซฟก็ไม่ยอมฟังนาง ไม่ว่าจะนอนกับนางหรืออยู่ด้วยกัน 11 อยู่มาคราวนั้นโยเซฟเข้าไปในบ้านเพื่อทำธุระการงานของเขา ไม่มีชายประจำบ้านคนใดอยู่ 12 นางก็คว้าเสื้อผ้าโยเซฟเห็นย้วยไว้ แล้วพูดว่า یمانอนอยู่กับเราเถิด 13 แต่โยเซฟทิ้งเสื้อผ้าไว้ในมือนางหนีไปข้างนอก 14 ต่อมาเมื่อนางเห็นว่าโยเซฟทิ้งเสื้อผ้าไว้ในมือของนาง หนีไปข้างนอกแล้ว 14 นางก็ร้องเรียกชายประจำบ้านของตนมาบอกว่า 14 ดูซิ นายเอาคนชาติฮีบรูมาไว้ทำความหยาบคายแก่เรา มันเข้ามาหาจะนอนกับข้า แต่ข้าร้องเสียงดัง 15 อยู่มาเมื่อมันได้ยินข้าร้องขึ้น มันก็ทิ้งเสื้อผ้าไว้กับข้าหนีไปข้างนอก 16 แล้วนางก็เก็บเสื้อผ้าไว้ใกล้ตัวจนนายกลับมาบ้าน 17 แล้วนางก็บอกกับนายตั้งนี้ว่า 17 ข้าบ่าวชาติฮีบรูที่ท่านนำมาไว้ นั้นเข้ามาหาจะทำหยาบคายแก่ข้าพเจ้า 18 ต่อมาเมื่อข้าพเจ้าร้องขึ้นมันก็ทิ้งเสื้อผ้าไว้กับข้าพเจ้าหนีไปข้างนอก 19 ต่อมาครั้นนายได้ฟังคำภรรยาบอกว่า 19 ข้าบ่าวของท่านทำกับข้าพเจ้าตั้งนั้น 20 ก็โกรธนัก 20 จึงเอาโยเซฟไปจำไว้ในคุกที่ที่ขังนักโทษหลวง โยเซฟก็ต้องจำอยู่ที่นั่น

พระเจ้าทรงอวยพรโยเซฟในคุก

21 แต่ว่าพระเจ้าทรงสถิตอยู่กับโยเซฟ และทรงสำแดงพระเมตตาแก่เขา ทรงให้เขาเป็นที่โปรดปรานในสายตาของผู้คุมเรือนจำ 22 ผู้คุมเรือนจำก็มอบนักโทษทั้งปวงที่ในเรือนจำไว้ในความดูแลของโยเซฟ การงานที่ทำในที่นั้นทุกอย่างโยเซฟเป็นผู้กระทำ 23 ผู้คุมเรือนจำไม่ได้

เอาใจใส่การทำงานใดๆที่โยเซฟดูแล เพราะเหตุพระเยโฮวาห์ทรงสถิตอยู่กับท่าน และการทำงานใดๆที่ท่านกระทำพระเยโฮวาห์ก็ทรงโปรดให้เจริญ

40

พระเจ้าทรงช่วยโยเซฟแก้ฝัน

1 ต่อมาภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้พนักงานน้ำองุ่นของกษัตริย์แห่งอียิปต์ และพนักงานขนมของพระองค์ทำผิดต่อเจ้านาย คือกษัตริย์แห่งอียิปต์ 2 ฟาโรห์ทรงกริ้วข้าราชการทั้งสองนั้น คือหัวหน้าพนักงานน้ำองุ่น และหัวหน้าพนักงานขนม 3 จึงให้จำคุกไว้ในบ้านของผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ในคุกที่โยเซฟติดอยู่นั้น 4 ผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์สั่งโยเซฟให้รับใช้สองคนนั้น โยเซฟก็ปรนนิบัติเขา พนักงานทั้งสองติดคุกอยู่พักหนึ่ง 5 คืนหนึ่งข้าราชการทั้งสองนั้นฝันไป คือพนักงานน้ำองุ่นและพนักงานขนมของกษัตริย์อียิปต์ที่ต้องจำอยู่ในคุกนั้น ต่างคนต่างฝันคนละเรื่อง ความฝันของต่างคนก็มีความหมายต่างกัน 6 ครั้นเวลาเช้า โยเซฟเข้ามาหา เห็นข้าราชการทั้งสองนั้น ดูเถิด เขามีหน้าโศกเศร้า 7 จึงถามข้าราชการของฟาโรห์ที่ถูกจำอยู่ในคุกที่บ้านนายของตนว่า □ทำไมวันนี้ท่านจึงหน้าเศร้า□ 8 เขาตอบว่า □เราทั้งสองฝันไปและไม่มีผู้ใดจะแก้ฝันได้□ โยเซฟบอกเขาว่า □พระเจ้าเท่านั้นแก้ฝันได้ มิใช่หรือ ขอท่านเล่าให้ข้าพเจ้าฟังเถิด□ 9 หัวหน้าพนักงานน้ำองุ่นก็เล่าความฝันของตนให้โยเซฟฟังว่า □ดูเถิด เราฝันเห็นเถาองุ่นอยู่ตรงหน้า 10 เถาองุ่นนั้นมีสามกิ่ง พองออกใบอ่อนดอกตูม ก็มีดอกบานออกมา และช่อองุ่นก็สุก 11 ถ้วยของฟาโรห์อยู่ในมือเรา แล้วเราเก็บลูกองุ่นนั้นบิบ

ให้นำลงในถ้วยของฟาโรห์ และวางถ้วยนั้นในพระหัตถ์ของฟาโรห์ 12 โยเซฟบอกข้าราชการนั้นว่า 13 ขอแก้ฝันดังนี้คือกิ่งสามกิ่งนั้น ได้แก่สามวัน 13 ภายในสามวันฟาโรห์จะทรงยกศิระชะของท่านขึ้น และจะทรงตั้งท่านไว้ในตำแหน่งเหมือนแต่ก่อน ท่านจะได้ถวายถ้วยนั้นแก่ฟาโรห์อีก ดังที่ได้กระทำมาแต่ก่อนเมื่อเป็นพนักงานนำองุ่น 14 เมื่อท่านมีความสุขแล้วขอให้ระลึกถึงข้าพเจ้าและแสดงความเมตตาปราณีแก่ข้าพเจ้า ช่วยทูลฟาโรห์ให้ข้าพเจ้าได้ออกจากบ้านนี้ 15 เพราะอันที่จริงเขาลักข้าพเจ้ามาจากแคว้นฮีบรู และที่นี้ก็เหมือนกันข้าพเจ้าไม่ได้ทำผิดอะไรที่ควรต้องติดคุกใต้ดินนี้ 16 เมื่อหัวหน้าพนักงานขนมเห็นว่า คำแก้ความฝันนั้นดี จึงเล่าให้โยเซฟฟังว่า 17 เราฝันด้วย ดูเถิด เห็นมีกระจาดขนมขาวสามใบ ตั้งอยู่บนศิระชะเรา 17 ในกระจาดใบบนนั้นมีขนมสารพัดสำหรับฟาโรห์ แล้วมีนกมากินของในกระจาดที่ตั้งอยู่บนศิระชะเรา 18 โยเซฟตอบว่า 19 ขอแก้ฝันดังนี้ คือกระจาดสามใบนั้น ได้แก่สามวัน 19 ภายในสามวันฟาโรห์จะทรงยกศิระชะของท่านขึ้นให้พ้นตัว และแขวนท่านไว้ที่ต้นไม้ ฝูงนกจะมากินเนื้อท่าน 20 ครั้นถึงวันที่สามเป็นวันเฉลิมพระชนมพรรษาของฟาโรห์ พระองค์จึงทรงจัดการเลี้ยงข้าราชการทั้งปวงของพระองค์ แล้วทรงยกศิระชะหัวหน้าพนักงานนำองุ่น และหัวหน้าพนักงานเข้ามาอยู่ท่ามกลางพวกข้าราชการ 21 ฝ่ายหัวหน้าพนักงานนำองุ่นนั้น ได้รับการแต่งตั้งในตำแหน่งเดิม เขาก็กวางถ้วยในพระหัตถ์ของฟาโรห์เช่นแต่ก่อน 22 ส่วนหัวหน้าพนักงานขนมนั้นให้แขวนคอเสีย สมจริงดังที่โยเซฟแก้ฝันไว้ 23 แต่หัวหน้าพนักงานนำองุ่นนั้นมิได้ระลึกถึงโยเซฟ กลับลืมหาเสีย

41

ความฝันประหลาดของกษัตริย์ฟาโรห์

1 ครั้นอยู่มาอีกสองปีเต็ม ฟาโรห์ก็สุบิน และดูเกิด พระองค์ทรงยืนอยู่ที่ริมฝั่งแม่น้ำ 2 ดูเกิด มีวัวเจ็ดตัวอ้วน ฟิงามนำดูขึ้นมาจากแม่น้ำนั้น กินหญ้าอยู่ในทุ่งหญ้าแห่ง หนึ่ง 3 แล้วดูเกิด มีวัวอีกเจ็ดตัวซูบผอมนำเกลียดตามขึ้น มาจากแม่น้ำ มายืนอยู่กับวัวอื่นๆที่ริมฝั่งแม่น้ำ 4 วัวที่ซูบ ผอมนำเกลียดก็กินวัวอ้วนฟิงามนำดูเจ็ดตัวนั้นเสีย แล้ว ฟาโรห์ก็ตื่นบรรทม 5 พระองค์ก็บรรทมหลับไปและสุบินคร ั้งที่สอง และดูเกิด ต้นข้าวต้นเดียวมีรวงเจ็ดรวงเป็นข้าว เมล็ดเต่งงามดี 6 แล้วดูเกิด มีรวงข้าวเจ็ดรวงงอกขึ้นมาภายหลัง เป็นข้าวลีบและเกรียมเพราะลมตะวันออก 7 รวงข้าว ลีบเจ็ดรวงนั้นได้กินกินรวงข้าวเมล็ดเต่งงามดีเจ็ดรวงนั้น เสีย แล้วฟาโรห์ก็ตื่นบรรทม และดูเกิด รู้ว่าเป็นพระสุบิน 8 ครั้นต่อมาเวลารุ่งเช้าพระองค์มีพระทัยวุ่นวาย จึงรับสั่งให้ เรียกโหรและปราชญ์ทั้งปวงของอียิปต์มาเฝ้า แล้วฟาโรห์ ทรงเล่าพระสุบินให้เขาฟัง แต่ไม่มีผู้ใดทูลแก้พระสุบินนั้น ถวายแก่ฟาโรห์ได้ 9 ครั้งนั้นหัวหน้าพนักงานน้ำอ่องนจึงทูล ฟาโรห์ว่า ๐วันนี้ข้าพระองค์ระลึกถึงความผิดพลาดของข้า พระองค์ได้ 10 คือฟาโรห์ทรงพระพิโรธแก่ข้าราชการของ พระองค์ และทรงจำข้าพระองค์ไว้ในคุกที่บ้านผู้บัญชาการ ทหารรักษาพระองค์ ทั้งข้าพระองค์กับหัวหน้าพนักงานขนม 11 ข้าพระองค์ทั้งสองฝันในคืนเดียวกัน ทั้งข้าพระองค์และ เขา ความฝันของต่างคนมีความหมายต่างกัน 12 มีชาย หนุ่มชาติฮีบรูคนหนึ่งเป็นบ่าวของผู้บัญชาการทหารรักษา พระองค์ อยู่ทีนั้นด้วยกับเขาและข้าพระองค์ทั้งสอง เล่า ความฝันให้เขาฟัง ชายนั้นก็แก้ฝันให้ข้าพระองค์ทั้งสอง เขา

แก้ฝันให้แต่ละคนตามความฝันของตน 13 และต่อมาที่เขาแก้ฝันให้ข้าพระองค์ทั้งสองอย่างไรก็เป็นไปอย่างนั้น คือฟาโรห์ทรงตั้งข้าพระองค์ไว้ในตำแหน่งเดิม แต่ฝ่ายเขานั้นถูกแขวนคอเสีย□

พระเจ้าทรงแก้พระสุบินของฟาโรห์

14 ฟาโรห์จึงรับสั่งให้เรียกโยเซฟมา เขาก็รีบไปเบิกตัวโยเซฟออกมาจากคุกใต้ดิน โยเซฟโกนหนวดผลัดเสื้อผ้าแล้วก็เข้าเฝ้าฟาโรห์ 15 ฟาโรห์ตรัสแก่โยเซฟว่า □เราฝันไป และหา มีผู้ใดแก้ฝันได้ไม่ เราได้ยินถึงเจ้าว่าเจ้าสามารถเข้าใจความฝันเพื่อแก้ฝันนั้นได้□ 16 โยเซฟจึงทูลตอบฟาโรห์ว่า □การแก้ฝันมิได้อยู่ที่ข้าพระองค์ พระเจ้าต่างหากจะประทานคำตอบอันเป็นสุขแก่ฟาโรห์□ 17 ฟาโรห์จึงตรัสแก่โยเซฟว่า □ในความฝันของเรานั้น ดูเถิด เรายืนอยู่ที่ฝั่งแม่น้ำ 18 และดูเถิด มีวัวเจ็ดตัวอ้วนพึ่งามนำดูขึ้นมาจากแม่น้ำ กินหญ้าอยู่ในทุ่งหญ้าแห่งหนึ่ง 19 แล้วดูเถิด วัวอีกเจ็ดตัวตามมาไม่งาม นำเกลียดมากและซูบผอม เราไม่เคยเห็นมีวัวเลวอย่างนี้ทั่วแผ่นดินอียิปต์เลย 20 วัวที่ซูบผอมไม่งามนั้นกินวัวอ้วนพีเจ็ดตัวแรกนั้นเสียหมด 21 เมื่อกินหมดแล้วหา มีใครรู้ว่ามันกินเข้าไปไม่ เพราะยังผอมอยู่เหมือนแต่ก่อน แล้วเราก็ตื่นขึ้น 22 เราเห็นในความฝันของเรา ดูเถิด ต้นข้าวต้นหนึ่ง มีรวงเจ็ดรวงงอกขึ้นมา เป็นข้าวเมล็ดเต่งและงามดี 23 และดูเถิด ข้าวอีกเจ็ดรวงงอกขึ้นมาภายหลังเป็นข้าวเหี่ยวลีบ และเกรียมเพราะลมตะวันออก 24 รวงข้าวลีบนั้นกินกินรวงข้าวดีเจ็ดรวงนั้นเสีย เราเล่าความฝันนี้ให้ใครฟัง แต่ไม่มีใครสามารถอธิบายให้เราได้□ 25 โยเซฟจึงทูลฟาโรห์ว่า □พระสุบินของฟาโรห์มีความหมายอันเดียวกัน พระเจ้าทรงสำแดงให้ฟาโรห์ทราบถึงสิ่งที่พระองค์จะทรง

กระทำ 26 วัฏวอันพิเจ็ดตัวนั้นคือเจ็ดปี และรวงข้าวดีเจ็ดรวง นั้นก็คือเจ็ดปี เป็นความฝันอันเดียวกัน 27 วัฏเจ็ดตัวชูบพอม นำเกลียดที่ขึ้นมาจากหลังคือเจ็ดปี กับรวงข้าวเจ็ดรวงสืบ และเกรียมเพราะลมตะวันตกนั้น คือเจ็ดปีที่กันดารอาหาร 28 นี่คือนี่สิ่งที่ข้าพระองค์ทูลฟาโรห์ คือพระเจ้าทรงสำแดงให้ ฟาโรห์รู้สิ่งที่พระองค์จะทรงกระทำ 29 ดูเถิด จะมีอาหารบริบูรณ์ทั่วประเทศอียิปต์ถึงเจ็ดปี 30 หลังจากนั้นจะบังเกิดการกันดารอาหารอีกเจ็ดปี จนจะลืมนความอุดมสมบูรณ์ในประเทศอียิปต์เสีย การกันดารอาหารจะล้างผลาญแผ่นดิน 31 ทำให้จำความอุดมสมบูรณ์ในแผ่นดินไม่ได้ เพราะเหตุการณ์กันดารอาหารที่เกิดขึ้นตามหลังนี้ ด้วยว่าการกันดารอาหารนั้นจะรุนแรงนัก 32 ที่ฟาโรห์สุบินสองครั้งนั้น ก็หมายความว่าสิ่งนั้นพระเจ้าทรงกำหนดไว้แล้ว และพระเจ้าจะทรงให้บังเกิดในเร็วนี้

โยเซฟดูแลทั่วประเทศอียิปต์

33 เพราะฉะนั้นบัดนี้ขอฟาโรห์เลือกคนที่มีความคิดดี มีปัญญา ตั้งให้ดูแลประเทศอียิปต์ 34 ขอฟาโรห์ทำดังนี้และให้คนนั้นจัดพนักงานไว้ทั่วแผ่นดิน และเก็บผลหนึ่งในห้าส่วนแห่งประเทศอียิปต์ไว้ตลอดเจ็ดปีที่อุดมสมบูรณ์นั้น 35 ให้คนเหล่านั้นรวบรวมอาหารในปีที่อุดมเหล่านั้นซึ่งจะมาถึงนั้นไว้ และสะสมข้าวด้วยอำนาจของฟาโรห์ไว้และให้เก็บอาหารไว้ในเมืองต่างๆ 36 อาหารนี้จะได้เป็นเสบียงสำรองในแผ่นดินสำหรับเจ็ดปีที่กันดารอาหาร ซึ่งจะเกิดขึ้นในประเทศอียิปต์ เพื่อแผ่นดินจะไม่พินาศเสียไปเพราะกันดารอาหาร 37 ข้อเสนอนี้เป็นที่เห็นชอบในสายพระเนตรของฟาโรห์ และในสายตาของข้าราชการทั้งปวงของพระองค์ 38 ฟาโรห์ตรัสกับบรรดาข้าราชการว่า เราจะหาคนที่มี

พระวิญญาณของพระเจ้าอยู่ในตัวเหมือนคนนี้ได้หรือ□ 39 ฟาโรห์จึงตรัสกับโยเซฟว่า □เพราะพระเจ้าได้ทรงสำแดงเรื่องนี้ทั้งสิ้นแก่ท่าน จะหาผู้ใดที่มีความคิดดีและมีปัญญาเหมือนท่านก็ไม่ได้ 40 ท่านจะดูแลราชสำนักของเรา และประชาชนทั้งหลายของเราจะปฏิบัติตามคำของท่าน เว้นแต่ฝ่ายพระที่นั่งเท่านั้นเราจะเป็นใหญ่กว่าท่าน□ 41 ฟาโรห์ตรัสกับโยเซฟว่า □ดูเถิด เราตั้งท่านให้ดูแลทั่วประเทศอียิปต์แล้ว□ 42 ฟาโรห์ทรงถอดอ้อมรงศัตราออกจากพระหัตถ์ของพระองค์ สวมที่มือโยเซฟ กับให้สวมเสื้อผ้าป่านเนื้อละเอียดและสวมสร้อยทองคำให้ที่คอ 43 ให้โยเซฟใช้รถหลวงคันที่สองซึ่งฟาโรห์มีอยู่ และมีคนร้องประกาศข้างหน้าท่านว่า □คุกเขาลงเถิด□ ดังนี้แหละ พระองค์ทรงตั้งท่านให้ดูแลทั่วประเทศอียิปต์ 44 ฟาโรห์จึงตรัสกับโยเซฟว่า □เราคือฟาโรห์ ไม่มีคนทั่วแผ่นดินอียิปต์จะยกมือยกเท้า ได้เว้นแต่ท่านจะอนุญาต□ 45 ฟาโรห์เรียกนามโยเซฟว่า ศาเฟนาทปาเนอาร์ท และประทานอาสน์ทบุตรสาว โปทิเฟรา บุโรหิตเมืองโอนให้เป็นภรรยา โยเซฟก็ออกไปสำรวจทั่วประเทศอียิปต์ 46 เมื่อโยเซฟเข้าเฝ้าฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์นั้น ท่านอายุได้สามสิบปี แล้วโยเซฟก็ออกจากที่เข้าเฝ้าฟาโรห์เที่ยวไปทั่วประเทศอียิปต์ 47 ในเจ็ดปีที่อุดมสมบูรณ์นั้น แผ่นดินก็ออกผลมากมาย 48 โยเซฟรวบรวมอาหารทั้งเจ็ดปีซึ่งมีอยู่ในประเทศอียิปต์ไว้หมด สะสมอาหารไว้ในเมืองต่างๆ ผลที่เกิดขึ้นในนารอบเมืองใด ๆ ก็เก็บไว้ในเมืองนั้นๆ 49 โยเซฟสะสมข้าวไว้ดูจเม็ดทรายในทะเลมากมายจนต้องหยุดคิดบัญชี เพราะนับไม่ถ้วน 50 ก่อนถึงปีกันดารอาหาร มีบุตรชายสองคนเกิดแก่โยเซฟ ซึ่งนางอาสน์ทบุตรสาวโปทิเฟราบุโรหิตเมืองโอนบังเกิดให้ท่าน 51 โยเซฟเรียกบุตรหัวปีว่า

มนัสเสห์ กล่าวว่า □ เพราะพระเจ้าทรงโปรดให้ข้าพเจ้าลืมความยากลำบากทั้งปวง และวงศ์วานทั้งสิ้นของบิดาเสีย □ 52 บุตรที่สองท่านเรียกชื่อว่า เอฟราอิม □ เพราะพระเจ้าทรงโปรดให้ข้าพเจ้ามีเชื้อสายทวีขึ้นในแผ่นดินที่ข้าพเจ้าได้รับความทุกข์ใจ □ 53 เจ็ดปีที่อุดมสมบูรณ์ในประเทศอียิปต์ก็ล่วงไป

การกัณดารอาหาร

54 จึง เกิดกัน ดาร อาหาร เจ็ดปี ตั้งที่ โยเซฟ กล่าวไว้ การกัณดารอาหารนั้นเกิดทั่วแผ่นดินทั้งหลาย แต่ทั่วประเทศอียิปต์ยังมีอาหารอยู่ 55 เมื่อชาวอียิปต์อดอยากอาหาร ประชาชนก็ร้องทูลขออาหารต่อฟาโรห์ ฟาโรห์ก็รับสั่งแก่ชาวอียิปต์ทั้งหลายว่า □ ไปหาโยเซฟ ท่านบอกอะไร ก็จงทำตาม □ 56 การกัณดารอาหารแผ่ไปทั่วพื้นแผ่นดินโลก โยเซฟก็เปิดฉางออกขายข้าวแก่ชาวอียิปต์ และการกัณดารอาหารในแผ่นดินอียิปต์รุนแรงมาก 57 และประเทศทั้งปวงก็มายังประเทศอียิปต์หาโยเซฟเพื่อซื้อข้าว เพราะการกัณดารอาหารร้ายแรงในทุกประเทศ

42

พี่ชายโยเซฟไปอียิปต์เพื่อซื้อข้าว

1 เมื่อยาโคบรู้ว่า มีข้าวในอียิปต์ ยาโคบจึงพูดกับพวกบุตรชายของตนว่า □ มานั่งมองดูกันอยู่ทำไมเล่า □ 2 ท่านพูดว่า □ ดูเถิด เราได้ยินว่ามีข้าวในอียิปต์ ลงไปซื้อข้าวจากที่นั่น มาให้พวกเรา เพื่อพวกเราจะได้มีชีวิตและไม่อดตาย □ 3 พี่ชายของโยเซฟสิบคนก็ลงไปซื้อข้าวที่อียิปต์ 4 แต่เบนยามินน้องชายของโยเซฟนั้นยาโคบไม่ให้ไปกับพวกพี่ชาย ด้วยท่านกล่าวว่า □ เกรงว่าอาจจะเกิดอันตรายแก่เขา □ 5 บรรดาบุตรชายของอิสราเอลก็ไปซื้อข้าวพร้อมกับคนทั้งหลายที่ไป

เพราะการกั้นดารอาหารก็เกิดในแผ่นดินคานาอัน 6 ฝ่ายโยเซฟเป็นผู้สำเร็จราชการแผ่นดิน ท่านเป็นผู้ที่ขายข้าวให้แก่บรรดาประชาชนแห่งแผ่นดิน พวกเขาขายของโยเซฟก็มาก รายไหว้ท่าน ก้มหน้าลงถึงดิน 7 โยเซฟเห็นพวกเขาขายของตนและรู้จักเขาแต่ทำเป็นไม่รู้จักเขา และพูดจาตึงกับเขา ท่านถามเขาว่า □พวกเขาเจ้ามาจากไหน□ เขาตอบว่า □มาจากแผ่นดินคานาอันเพื่อซื้ออาหาร□ 8 โยเซฟรู้จักพวกเขาขาย แต่พวกเขาไม่รู้จักท่านไม่

โยเซฟหาโอกาสให้พวกเขาขายกลับใจเสียใหม่

9 โยเซฟระลึกถึงความฝันที่ท่านเคยฝันถึงพวกเขา และกล่าวแก่พวกเขาว่า □พวกเขาเจ้าเป็นคนสอดแนม แอบมาดูจุดอ่อนของบ้านเมือง□ 10 พวกเขาจึงตอบท่านว่า □นายเจ้าข้า มิใช่เช่นนั้น แต่ข้าพเจ้าผู้รับใช้ของท่านมาซื้ออาหาร 11 ข้าพเจ้าทั้งหลายเป็นบุตรชายร่วมบิดาเดียวกัน เป็นคนสัตย์จริง ผู้รับใช้ของท่านมิใช่คนสอดแนม□ 12 โยเซฟบอกเขาอีกว่า □มิใช่ แต่พวกเขาเจ้ามาเพื่อดูจุดอ่อนของบ้านเมือง□ 13 พวกเขาจึงตอบว่า □ข้าพเจ้าทั้งหลายผู้รับใช้ของท่านเป็นที่น้องสิบสองคน เป็นบุตรชายร่วมบิดาเดียวกันอยู่ในแผ่นดินคานาอัน ดุเถิด วันนี้น้องสุดท้องยังอยู่กับบิดา แต่น้องอีกคนหนึ่งเสียไปแล้ว□ 14 โยเซฟตอบเขาว่า □ที่เรารู้ว่า □พวกเขาเจ้าเป็นคนสอดแนม□ นั้นจริงแน่ๆ 15 พวกเขาเจ้าจะถูกทดลองดังนี้ โดยพระชนม์ฟาโรห์พวกเขาเจ้าจะไปจากที่นี่ไม่ได้ เว้นแต่น้องชายสุดท้องมาที่นี่ 16 พวกเขาเจ้าต้องอยู่ในคุกก่อน ให้คนหนึ่งในพวกเขาไปพาน้องชายมา เพื่อพิสูจน์ถ้อยคำของเจ้าว่าเจ้าพูดจริงหรือไม่ มิฉะนั้นโดยพระชนม์ฟาโรห์ พวกเขาเจ้าเป็นคนสอดแนมแน่□ 17 แล้วโยเซฟก็ขังพวกเขาไว้ด้วยกันในคุกสามวัน 18 ในวันที่สามโยเซฟบอกเขาว่า □ทำ

ดังนั้นแล้วจะรอดชีวิต เพราะเรายำเกรงพระเจ้า 19 ถ้าพวกเจ้าเป็นคนสัตย์จริง จงให้คนหนึ่งในพวกเจ้าถูกจำอยู่ที่ห้องเล็กในคุก คนอื่นนำข้าวไปเพื่อบรรเทาการกันดารอาหารที่บ้านของเจ้า 20 แล้วพาน้องชายสุดท้องมาหาเรา ดังนั้นจึงจะเห็นได้ว่าพวกเจ้าพูดจริง แล้วพวกเจ้าจะไม่ตาย□ พวกพี่ชายก็ทำดังนั้น 21 พวกพี่ชายจึงพูดกันว่า □ที่จริงเรามีความผิดเรื่องน้องชายเรา เพราะเราได้เห็นความทุกข์ใจของน้องเมื่อเขาอ่อนแอแต่แล้วมิได้ฟัง เพราะฉะนั้นความทุกข์ใจทั้งนี้จึงบังเกิดแก่เรา□ 22 ฝ่ายรูเบนพูดกับน้องทั้งหลายว่า □ข้าห้ามเจ้าแล้วมิใช่หรือ□ อย่าทำบาปผิดต่อเด็กนั้น□ แต่พวกเจ้าไม่ฟัง เหตุฉะนั้น ดูเถิด การพิพากษาเรื่องโลหิตของน้องจึงมาถึง□ 23 พวกพี่ชายไม่รู้ว่ายโยเซฟฟังออก เพราะว่าท่านพูดกับเขาโดยใช้ล่าม 24 โยเซฟก็หันไปจากเขาและร้องไห้ แล้ววกกลับมาพูดกับเขาอีก และเอาสิเมโอนออกมามัดไว้ต่อหน้าต่อตาพวกเขา 25 แล้วโยเซฟบัญชาให้ใส่ข้าวในถุงของพี่ชายให้เต็มและใส่เงินของแต่ละคนไว้ในกระสอบของทุกคน และให้เสบียงไปกินกลางทาง ท่านก็ทำต่อเขาดังนี้ 26 พวกเขาบรรทุกข้าวใส่หลังลาแล้วก็ออกเดินทางไป 27 ครั้นคนหนึ่งเปิดกระสอบออกจะเอาข้าวให้ลากิน ณ ที่หยุดพัก ดูเถิด เขาก็เห็นเงินของเขาอยู่ที่ปากกระสอบนั้น 28 ผู้นั้นจึงบอกแก่พี่น้องว่า □เงินของข้าพเจ้ากลับคืนมา ดูเถิด เงินนั้นอยู่ที่ปากกระสอบของข้าพเจ้า□ พี่น้องตกใจกลัวจนตัวสั่นพูดกันว่า □ที่พระเจ้าทรงกระทำดังนี้แก่เราจะเป็นอย่างไรหนอ□

พวกพี่น้องแจ้งแก่ยาโคบว่า เขาต้องพาเบนยามินไปอียิปต์

29 เขาก็กลับไปหายาโคบบิดาของเขาในแผ่นดินคานาอัน แล้วเล่าเรื่องทั้งหมดที่เกิดขึ้นแก่ตนให้บิดาฟังว่า 30 □ท่านผู้นั้นที่เป็นเจ้านายของประเทศพุดจาตุตันกับพวกข้าพเจ้า هماเอาว่าพวกข้าพเจ้าเป็นผู้สอดแนมดูบ้านเมือง 31 พวกข้าพเจ้าเรียนท่านว่า □ข้าพเจ้าทั้งหลายเป็นคนสัตย์จริง หาได้เป็นคนสอดแนมไม่ 32 ข้าพเจ้าทั้งหลายเป็นบุตรชายร่วมบิดาเดียวกัน มีพี่น้องสิบสองคน น้องคนหนึ่งเสียไปแล้ว น้องสุดท้องยังอยู่กับบิดาในแผ่นดินคานาอัน□ 33 แล้วท่านผู้เป็นเจ้านายของประเทศนั้นตอบแก่เราว่า □เพื่อเราจะรู้ว่าพวกเจ้าเป็นคนสัตย์จริง คือให้คนหนึ่งเ็นพวกพี่น้องอยู่กับเรา พวกเจ้าเอาข้าวไปเพื่อบรรเทาการกันดารอาหารที่บ้านของเจ้า แล้วออกเดินทางไปเกิด 34 แล้วจงพาน้องชายสุดท้องมาหาเรา เราจึงจะรู้แน่ว่าพวกเจ้ามิได้เป็นคนสอดแนม แต่เป็นคนสัตย์จริง แล้วเราจะปล่อยพี่ชายไป พวกเจ้ายังจะได้ค้าขายในประเทศนี้□□ 35 และต่อมาครั้นพวกเขาแก่กระสอบข้าวออก ดูเถิด เห็นห่อเงินของแต่ละคนอยู่ในกระสอบของตน เมื่อเวลาพวกเขากับบิดาเห็นห่อเงินตั้งนั้นก็กลัว 36 ฝ่ายยาโคบบิดาของเขาจึงว่า □พวกเจ้าทำให้เราพลัดพรากจากลูกของเรา โยเซฟก็เสียไปแล้ว สิเมโอนก็เสียไปแล้ว แล้วพวกเจ้ายังจะเอาเบนยามินไปอีกคน สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดทำให้เรามีความทุกข์□ 37 รูเบนจึงบอกบิดาของตนว่า □ถ้าลูกไม่พาเบนยามินกลับมาให้พ่อ พ่อจงเอาบุตรชายทั้งสองคนของลูกฆ่าเสีย จงมอบเบนยามินไว้ในความดูแลของลูกเถิด แล้วลูกจะนำเขากลับมาหาพ่ออีก□ 38 ยาโคบบอกว่า □ลูกของเราจะไม่ลงไปกับเจ้า เพราะพี่ชายของเขาก็ตายเสียแล้ว เหลือแต่เบนยามินคนเดียว ถ้าเกิดอันตรายแก่เขาในเวลาเดินทางไปกับเจ้า เจ้าจะพาผมหงอกของเราลงสู่หลุมฝังศพด้วยความทุกข์□

43

พวกพี่น้องของโยเซฟกลับไปอียิปต์ ยูดาห์ปฏิญาณว่าจะรับประกันเบนยามิน

1 การกั้นดารอาหารในแผ่นดินร้ายแรงยิ่ง ² และต่อมาเมื่อครอบครัวยาโคบกินข้าวที่ได้มาจากประเทศอียิปต์หมดแล้ว บิดาเขาจึงบอกแก่นบุตรชายว่า □ไปซื้ออาหารมาอีกหน่อย□ ³ แต่ยูดาห์ตอบบิดาว่า □ท่านกำชับพวกลูกอย่างเด็ดขาดว่า □ถ้าไม่ได้พาน้องชายมาด้วย พวกเจ้าจะไม่เห็นหน้าเราอีก□ ⁴ ถ้าพ่อใช้ให้น้องชายไปกับพวกลูก ลูกจะลงไปซื้ออาหารให้พ่อ ⁵ แต่ถ้าแม่พ่อไม่ให้น้องไป พวกลูกจะไม่ลงไป เพราะเจ้านายท่านบัญชาแก่พวกลูกว่า □ถ้าไม่ได้พาน้องชายมาด้วย พวกเจ้าจะไม่เห็นหน้าเราอีก□ □ ⁶ อิสราเอลจึงว่า □เหตุไฉนเจ้าจึงไปบอกท่านว่ามีน้องชายอีกคนหนึ่ง ทำให้เราได้รับความเข้าใจเช่นนี้□ ⁷ เขาจึงตอบว่า □เจ้านายท่านซักไซ้ไต่ถามถึงพวกลูก และญาติพี่น้องของพวกลูกว่า □บิดายังอยู่หรือ เจ้ามีย้องชายอีกหรือเปล่า□ พวกลูกก็ตอบตามคำถามนั้น จะล่วงรู้ได้อย่างไรว่าท่านจะสั่งว่า □พาน้องชายของเจ้ามา□ □ ⁸ ยูดาห์จึงพูดกับอิสราเอลบิดาของเขาว่า □ขอพ่อให้เด็กนั้นไปกับข้าพเจ้า เราจะได้ลุกขึ้นออกเดินทางไปเพื่อจะได้มีชีวิตและไม่ตาย ทั้งพวกลูกและพ่อกับลูกอ่อนทั้งหลายของเราด้วย ⁹ ลูกรับประกันน้องคนนี้ พ่อจะเรียกร้องให้ลูกรับผิดชอบก็ได้ ถ้าลูกไม่นำเขากลับมาหาพ่อและส่งเขาต่อหน้าพ่อ ก็ขอให้ลูกรับผิดชอบตลอดไปเป็นนิตย์ ¹⁰ ด้วยว่าถ้าพวกลูกไม่ซื่ออยู่เช่นนี้ ก็จะได้กลับมาเป็นครั้งที่สองแล้วเป็นแน่□ ¹¹ ฝ่ายอิสราเอลบิดาของพวกเขาจึงบอกบุตรชายทั้งหลายว่า □ถ้าอย่างนั้นให้ทำดังนี้ คือเอาผลผลิตผลอย่างดีที่สุดที่มีในแผ่นดินนี้ คือพิมเสนบ้าง น้ำผึ้งบ้าง ยางไม้และ

มดยอบ ลูกนัทและลูกอัลมันด์ ใส่ภาชนะไปเป็นของกำนัลแก่ท่าน 12 เอาเงินติดมือเจ้าไปสองเท่า คือเงินที่ติดมาในปากกระสอบของเจ้านั้นก็ให้ติดมือกลับไปด้วย เพราะบางที่เขาเปลวไป 13 จงพาน้องชายของเจ้าด้วย แล้วลุกขึ้นกลับไปหาท่านนั้นอีก 14 ขอพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์โปรดกรุณาพวกเจ้าต่อหน้าท่านนั้น เพื่อท่านจะปล่อยพี่ชายกับเบนยามินกลับมา หากว่าเราจะต้องพลัดพรากจากบุตรไปก็ตามเถิด 15 คนเหล่านั้นก็เอาของกำนัล และเงินสองเท่าติดมือไปพร้อมกับเบนยามิน แล้วลุกขึ้นพากันเดินทางลงไปยังประเทศอียิปต์ และเข้าเฝ้าโยเซฟ

โยเซฟพบเบนยามินน้องชาย

16 เมื่อโยเซฟเห็นเบนยามินมากับพี่ชาย ท่านจึงสั่งคนต้นเรือนว่า จงพาคนเหล่านี้เข้าไปในบ้าน ให้ฆ่าสัตว์และจัดโต๊ะไว้ เพราะคนเหล่านี้จะมารับประทานด้วยกันกับเราในเวลาเที่ยง 17 คนต้นเรือนก็ทำตามคำโยเซฟสั่ง และพาคนเหล่านั้นเข้าไปในบ้านโยเซฟ 18 คนเหล่านั้นก็กลัวเพราะเขาพาเข้าไปในบ้านโยเซฟ จึงพูดกันว่า เพราะเหตุเงินที่ติดมาในกระสอบของเราครั้งก่อนนั้น เขาจึงพาพวกเรามาที่นี่ เพื่อท่านจะหาเหตุใส่เราจับกุมเรา จับเราเป็นทาส ทั้งจะริบเอาลาด้วย 19 พวกเขาเข้าไปหาคนต้นเรือนของโยเซฟ และพูดกับเขาที่ประตูบ้าน 20 และกล่าวว่า โอ นายเจ้าข้า ข้าพเจ้าทั้งหลายลงมาครั้งก่อนเพื่อซื้ออาหาร 21 และต่อมารั้งข้าพเจ้าทั้งหลายไปถึงที่พัก เราเปิดกระสอบของเราออก และดูเถิด เงินของแต่ละคนก็อยู่ในปากกระสอบของตน เงินนั้นยังอยู่ครบน้ำหนักรั้ง ข้าพเจ้าจึงได้นำเงินนั้นติดมือกลับมา 22 ข้าพเจ้าเอาเงินอีกส่วนหนึ่งติดมือมาเพื่อจะซื้ออาหารอีก เงินที่อยู่ในกระสอบของเรานั้นผู้ใดใส่ไว้ ข้าพเจ้าไม่ทราบเลย 23 คนต้นเรือนจึงตอบว่า จงเป็นสุข

เถิด อย่ากลัวเลย พระเจ้าของท่านและพระเจ้าของบิดาท่าน บันดาลให้มีทรัพย์อยู่ในกระสอบเพื่อท่าน เงินของท่านนั้น เราได้รับแล้ว□ คนต้นเรือนก็พาสิเมโอนออกมาหาเขา 24 คนต้นเรือนพาคนเหล่านั้นเข้าไปในบ้านของโยเซฟ แล้วเอาน้ำให้เขา เขาก็ล้างเท้าและคนต้นเรือนจัดหญ้าฟางให้ลาเขากิน 25 พวกพี่ชายก็จัดเตรียมของกำนัลไว้คอยทำโยเซฟซึ่งจะมาในเวลาเที่ยง เพราะเขาได้ยินว่าเขาจะรับประทานอาหารกันที่นั่น 26 เมื่อโยเซฟกลับมาบ้าน เขาก็ยกของกำนัลที่ติดมือนั้นมาให้โยเซฟในบ้านแล้วกราบลงถึงดินต่อท่าน 27 โยเซฟถามถึงทุกข์สุขของเขาและกล่าวว่า □บิดาของเจ้าผู้ชราที่พวกเจ้ากล่าวถึงครั้งก่อนนั้นสบายดีหรือ บิดายังมีชีวิตอยู่หรือ□ 28 เขาตอบว่า □บิดาของข้าพเจ้าผู้รับใช้ของท่าน อยู่สบายดี ท่านยังมีชีวิตอยู่□ แล้วเขาก็โน้มลงกราบไหว้อีก 29 โยเซฟเงยหน้าดูเห็นเบนยามินน้องชายมารดาเดียวกัน แล้วถามว่า □คนนี้เป็นน้องชายสุดท้องที่พวกเจ้าบอกแก่เรา ครั้งก่อนหรือ□ โยเซฟกล่าวว่า □ลูกเอ๋ย ขอให้พระเจ้าทรงเมตตาแก่เจ้า□ 30 แล้วโยเซฟรีบไป เพราะรักน้องจนกลืนน้ำตาไว้ไม่ได้ ท่านก็หาที่ที่จะร้องไห้ ท่านจึงเข้าไปในห้องร้องไห้อยู่ที่นั่น 31 โยเซฟล้างหน้าแล้วกลับออกมาแข็งใจ กลืนน้ำตาสั่งว่า □ยกอาหารมาเถิด□ 32 พวกคนใช้ก็ยกส่วนของโยเซฟมาตั้งไว้เฉพาะท่าน ส่วนของพี่น้องก็เฉพาะพี่น้อง ส่วนของคนอียิปต์ที่จะมารับประทานด้วยนั้นก็เฉพาะเขา เพราะคนอียิปต์จะไม่รับประทานอาหารร่วมกับคนฮีบรู ด้วยว่าสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่พึงรังเกียจสำหรับคนอียิปต์ 33 พวกพี่น้องก็นั่งตรงหน้าโยเซฟ เรียงตั้งแต่พี่ใหญ่ผู้มีสิทธิบุตรหัวปีลงมาจนถึงน้องสุดท้องตามวัย พี่น้องทั้งหลายมองดูตากันด้วยความประหลาดใจ 34 แล้วโยเซฟก็ส่งของมารับประทานให้พี่น้องเหล่านั้นต่อหน้าท่าน แต่ของที่ส่งให้เบนยามินนั้น

มากกว่าของพี่ชายถึงห้าเท่า พวกเขา ก็กินดื่มกับโยเซฟจน
สำราญใจ

44

พวกพี่ชายโยเซฟถูกจับ

1 โยเซฟสั่งคนต้นเรือนของท่านว่า □ จัดอาหารใส่กระสอบ
ของคนเหล่านี้ให้เต็มตามที่จะขนไปได้ และเอาเงินของเขา
ใส่ไว้ในปากกระสอบของทุกคน 2 ใส่ถ้วยของเรา คือถ้วย
เงินนั้น ไว้ในปากกระสอบของคนสุดท้ายพร้อมกับเงินค่าข้าวของ
เขาด้วย □ คนต้นเรือนก็ทำตามคำที่โยเซฟสั่ง 3 ครั้นเวลารุ่ง
เช้าคนต้นเรือนก็ให้คนเหล่านั้นออกเดินไปพร้อมกับลาของเขา 4
เมื่อพี่น้องออกไปจากเมืองยังไม่สู้ไกลนักโยเซฟสั่ง
คนต้นเรือนว่า □ ลุกขึ้นไปตามคนเหล่านั้น เมื่อไปทันแล้ว
ให้ถามพวกเขาว่า □ ทำไมพวกเจ้าจึงทำความชั่วต่อความ
ดีแล้ว 5 ถ้วยนี้เป็นถ้วยเฉพาะที่เจ้านายของข้าใช้ดื่ม และใช้
ทำนายมิใช่หรือ เจ้าทำเช่นนี้ผิดมาก □ □ 6 คนต้นเรือนตามพ
วูกเขาไปทัน แล้วว่าแก่พี่น้องตามคำที่โยเซฟบอก 7 คนเหล่า
นั้นจึงตอบเขาว่า □ เหตุไฉนเจ้านายของข้าพเจ้าจึงว่าอย่าง
นี้ พระเจ้าไม่ทรงโปรดให้ผู้รับใช้ของท่านกระทำเรื่องเช่นนี้
เลย 8 ดูเถิด เงินที่ข้าพเจ้าพบในปากกระสอบของข้าพเจ้า
นั้น ข้าพเจ้ายังได้นำมาจากแผ่นดินคานาอันคืนแก่ท่าน
ข้าพเจ้าทั้งหลายจะสักเงินทองไปจากบ้านนายของท่านได้
อย่างไรเล่า 9 หากท่านพบของนั้นที่ใครในพวกข้าพเจ้าผู้
รับใช้ของท่านก็ให้ผู้นั้นตายเถิด และข้าพเจ้าทั้งหลายจะ
เป็นทาสเจ้านายของข้าพเจ้าด้วย □ 10 คนต้นเรือนจึงว่า □
บัดนี้ให้เป็นไปตามคำที่ท่านว่า ถ้าเราพบของนั้นที่ผู้ใด ผู้
นั้นจะต้องเป็นทาสของเรา แต่ท่านทั้งหลายหามีความผิด

ไม่□ 11 พวกเขาทุกคนจึงรีบยกกระสอบของตนวางลงบนดิน และเปิดกระสอบของตนออก 12 คนต้นเรือนก็คันดูตั้งแต่คนหัวปีจนถึงคนสุดท้าย ก็พบถั่วย่นั้นในกระสอบของเบนยามิน 13 พวกเขาก็นึกเสื้อผ้าของตน และบรรทุกขึ้นหลังลากลับมายังเมือง 14 ฝ่ายยูดาห์กับพวกพี่น้องก็มาบ้านโยเซฟ โยเซฟยังอยู่ที่นั่น พวกเขากราบลงถึงดินต่อหน้าท่าน 15 โยเซฟจึงถามเขาว่า □พวกเจ้าทำอะไรนี้ พวกเจ้าไม่รู้หรือว่าคนอย่างเราทำนายได้□ 16 ยูดาห์ตอบว่า □ข้าพเจ้าทั้งหลายจะตอบอย่างไรกับนายของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะพูดอย่างไร หรือข้าพเจ้าจะแก้ตัวอย่างไรได้ พระเจ้าทรงทราบความชั่วช้าของพวกข้าพเจ้าผู้รับใช้ของท่านแล้ว ข้าแต่ท่าน ดูเถิด พวกข้าพเจ้าเป็นทาสของท่าน ทั้งข้าพเจ้าทั้งหลายกับคนที่เขาพบถั่วอยู่นั้นด้วย□ 17 แต่โยเซฟตอบว่า □พระเจ้าไม่ทรงโปรดให้เรากระทำเช่นนั้น เฉพาะคนที่เขาพบถั่วในมือนั้นจะเป็นทาสของเรา ส่วนพวกเจ้าจงกลับไปหาบิดาโดยสันติสุขเถิด□

ยูดาห์ยอมเป็นทาสแทนเบนยามิน

18 ยูดาห์จึงเข้าไปใกล้โยเซฟ เรียนว่า □โอ นายเจ้าข้า ข้าพเจ้าผู้รับใช้ของท่านขอกราบเรียนท่านสักคำหนึ่ง ขอท่านอย่าได้ถือโทษข้าพเจ้าผู้รับใช้ของท่านเลย เพราะท่านก็เป็นเหมือนฟาโรห์ 19 นายของข้าพเจ้าถามข้าพเจ้าทั้งหลายผู้รับใช้ของท่านว่า □เจ้ายังมีบิดาหรือน้องชายอยู่หรือ□ 20 พวกข้าพเจ้าตอบนายของข้าพเจ้าว่า □ข้าพเจ้าทั้งหลายมีบิดาที่ชราแล้ว มีบุตรคนหนึ่งเกิดเมื่อบิดาชรา เป็นน้องเล็ก พี่ชายของเด็กนั้นตายเสียแล้ว บุตรของมารดานั้นยังอยู่แต่คนนี้คนเดียวและบิดารักเด็กคนนี้มาก□ 21 แล้วท

ท่านสั่งข้าพเจ้าทั้งหลายผู้รับใช้ของท่านว่า □พาน้องคนนั้น มาที่นี้ให้เราดู□ 22 ข้าพเจ้าทั้งหลายเรียนนายของข้าพเจ้า ว่า □เด็กหนุ่มคนนี้จะพราวจากบิดาไม่ได้เพราะถ้าจากบิดา ไป บิดาจะตาย□ 23 ท่านบอกข้าพเจ้าทั้งหลายผู้รับใช้ของท่านว่า □ถ้าเจ้าทั้งหลายไม่พาน้องชายสุดท้องมาด้วยกัน เจ้า จะไม่เห็นหน้าเราอีกเลย□ 24 และต่อมารั้งข้าพเจ้าไปหา บิดาผู้รับใช้ของท่านแล้ว ข้าพเจ้าทั้งหลายก็นำถ้อยคำของ นายของข้าพเจ้าไปเล่าให้บิดาฟัง 25 และบิดาของข้าพเจ้า ทั้งหลายสั่งว่า □จงกลับไปอีกซื้ออาหารมาให้พวกเราหน่อย□ 26 ข้าพเจ้าทั้งหลายว่า □เราลงไปไม่ได้ ถ้าน้องชายสุดท้อง ไปด้วยเราจึงจะลงไป เพราะเราจะเห็นหน้าท่านนั้นไม่ได้ เว้นแต่น้องชายสุดท้องอยู่กับเรา□ 27 บิดาผู้รับใช้ของท่าน จึงบอกข้าพเจ้าทั้งหลายว่า □เจ้ารู้ว่าภรรยาของเราคลอด บุตรชายให้เราสองคน 28 บุตรคนหนึ่งก็จากเราไปแล้ว เรา จึงว่า □สัตว์ร้ายกัดกินเขาเสียเป็นแน่□ เราไม่ได้เห็นบุตรนั้น จนบัดนี้ 29 ถ้าพวกเจ้าเอาเด็กคนนี้ไปจากเราด้วย และเขาเป็น นอันตรายขึ้น พวกเจ้าก็จะทำให้เราซึ่งมีผมหงอกลงสู่หลุม ผิงศพด้วยความทุกข์□ 30 เหตุฉะนั้นบัดนี้เมื่อข้าพเจ้ากลับไป หาบิดาผู้รับใช้ของท่าน และเด็กหนุ่มนั้นมิได้กลับไปกับ ข้าพเจ้า เพราะชีวิตของท่านติดอยู่กับชีวิตของเด็ก 31 และ ต่อมาเมื่อบิดาเห็นว่าเด็กนั้นไม่อยู่กับพวกข้าพเจ้า บิดาก็จะ ตาย ผู้รับใช้ของท่านจะเป็นเหตุให้บิดาผู้รับใช้ของท่านผู้มี ผมหงอกลงสู่หลุมผิงศพด้วยความทุกข์□ 32 เพราะข้าพเจ้าผู้ รับใช้ของท่านรับประกันน้องไว้ต่อบิดาของข้าพเจ้าว่า □ถ้า ข้าพเจ้าไม่พาน้องกลับมาหาบิดา ข้าพเจ้าจะรับผิดชอบบิดา ตลอดไป□ 33 เพราะฉะนั้นบัดนี้ขอโปรดให้ข้าพเจ้าผู้รับ ใช้ของท่านอยู่แทนน้องโดยเป็นทาสของนายของข้าพเจ้า ขอ

ให้น้องกลับไปกับพวกพี่ของตนเถิด ³⁴ ด้วยว่าถ้าน้องมิได้อยู่กับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะกลับไปหาบิดาของข้าพเจ้าอย่างไรได้ น่ากลัวว่าจะเห็นเหตุร้ายอุบัติขึ้นแก่บิดาข้าพเจ้า

45

โยเซฟแสดงตนกับพี่น้อง

¹ โยเซฟอดกลืนต่อหน้าบรรดาผู้ที่ยืนอยู่ต่อไปอีกมิได้ ท่านก็ร้องสั่งว่า □ให้ทุกคนออกไปเสียเถิด□ จึงไม่มีผู้ใดยืนอยู่กับท่านด้วย ขณะที่โยเซฟแจ้งให้พี่น้องรู้จักตัวท่าน ² แล้วโยเซฟร้องให้เสียงดัง คนอียิปต์ทั้งหลายและคนในสำนักพระราชวังฟาโรห์ก็ได้ยิน ³ โยเซฟบอกพวกพี่น้องของตนว่า □เราคือโยเซฟ บิดาเรายังมีชีวิตอยู่หรือ□ ฝ่ายพวกพี่น้องไม่รู้ที่จะตอบประการใดเพราะตกใจกลัวที่เผชิญหน้ากับโยเซฟ ⁴ โยเซฟจึงบอกพี่น้องของตนว่า □เชิญเข้ามาใกล้เราเถิด□ เขาก็เข้ามาใกล้แล้วโยเซฟว่า □เราคือโยเซฟน้องที่พี่ชายมายังอียิปต์⁵ ฉะนั้นบัดนี้อย่าเสียใจไปเลย อย่าโกรธตัวเองที่ขายเรามาที่นี่ เพราะว่าพระเจ้าทรงใช้เราให้มาก'อนหน้าพี่เพื่อจะได้ช่วยชีวิต ⁶ เพราะมีการกันดารอาหารในแผ่นดินสองปีแล้ว ยังอีกห้าปีจะทำนาหรือเกี่ยวข้าวไม่ได้เลย ⁷ พระเจ้าทรงใช้เรามาก่อนพี่ เพื่อสงวนหมูคนจากพวกพี่ไว้บนแผ่นดิน และช่วยชีวิตของพี่ไว้ด้วยการช่วยให้พื้นอันใหญ่หลวง ⁸ ฉะนั้นบัดนี้มีใช้ที่เป็นผู้ให้เรามาที่นี่ แต่พระเจ้าทรงให้มา พระองค์ทรงโปรดให้เราเป็นเหมือนบิดาแก่ฟาโรห์ เป็นเจ้าในราชวังทั้งสิ้น และเป็นผู้ครอบครองประเทศอียิปต์ทั้งหมด

โยเซฟส่งข่าวไปถึงยาโคบบิดาของตน

9 เจ้าจงรีบขึ้นไปหาบิดาเราบอกท่านว่า โยเซฟบุตรชายของท่านพูดตั้งนี้ว่า พระเจ้าทรงโปรดให้ลูกเป็นเจ้าเหนืออียิปต์ทั้งสิ้น ขอลงมาหาลูก อย่าได้ช้า 10 พ่อจะได้อาศัยอยู่ในแผ่นดินโกเชน และพ่อจะได้อยู่ใกล้ลูก ทั้งตัวพ่อกับลูกหลาน และฝูงแพะแกะ ฝูงวัว และทรัพย์สินทั้งหมดของพ่อ 11 ลูกจะบำรุงรักษาพ่อที่นั่น ด้วยยังจะกั้นदारอาหารอีกห้าปี มิฉะนั้นพ่อและครอบครัวของพ่อและผู้คนที่พ่อกับมีอยู่จะยากจนไป 12 ดูเถิด นัยน์ตาพี่และนัยน์ตาของเบนยามินน้องชายของข้าพเจ้าได้เห็นว่า เป็นปากของข้าพเจ้าเองที่ได้พูดกับพี่ 13 พี่จงเล่าให้บิดาของเราฟังถึงยศศักดิ์ที่ข้าพเจ้ามีอยู่ในอียิปต์และที่พี่ได้เห็นนั้นทุกประการ พี่จงรีบพาบิดาเราลงมาที่นี้เถิด 14 โยเซฟกอดคอเบนยามินผู้น้องแล้วร้องไห้ เบนยามินก็กอดคอโยเซฟร้องไห้เหมือนกัน 15 ยิ่งกว่านั้นโยเซฟจึงจูบพี่ชายทั้งปวงและร้องไห้ หลังจากนั้นพี่น้องของท่านก็สนิทสนมกับโยเซฟ

โยเซฟส่งรถถึงคานาอันไปรับยาโคบ

16 ชาวว่า พี่น้องของโยเซฟมา ไปถึงราชวังฟาโรห์ ฟาโรห์กับข้าราชการของพระองค์ก็พากันยินดี 17 ฟาโรห์รับสั่งกับโยเซฟว่า พูดกับพี่น้องของท่านว่า ทำดังนี้ คือเอาของบรรทุกสัตว์กลับไปแผ่นดินคานาอัน 18 พาบิดาและครอบครัวของเจ้ามาหาเรา เราจะประทานของดีที่สุดในแผ่นดินอียิปต์ให้พวกเจ้า พวกเจ้าจะได้รับประทานผลอันอุดมบริบูรณ์ของประเทศนี้ 19 เราสั่งเจ้าแล้ว จงทำดังนี้ เอารถบรรทุกจากประเทศอียิปต์ไปรับเด็กเล็กๆ และภรรยาของเจ้ากับนำบิดาของเจ้ามา 20 อย่าเสียดายทรัพย์สินสมบัติเลย เพราะของดีที่สุดทั่วประเทศอียิปต์เป็นของเจ้าแล้ว 21 บรรดาบุตรของอิสราเอลก็ทำตาม โยเซฟจัดรถบรรทุกให้

เขาตามรับสั่งของฟาโรห์ กับให้เสบียงรับประทานตามทาง 22 โยเซฟให้เสื้อผ้าคนละสำหรับ แต่ให้เงินแก่เบนยามินสามร้อยเหรียญกับเสื้อห้าสำหรับ 23 โยเซฟฝากของต่อไปนี้ให้บิดา คือลาสิบตัวบรรทุกของดีที่สุดในประเทศอียิปต์ และลาตัวเมียอีกสิบตัวบรรทุกข้าว ขนมปัง และเสบียงอาหารสำหรับให้บิดารับประทานตามทาง 24 ดังนั้นโยเซฟส่งพี่น้องไป แล้วเขาก็ออกไป แล้วท่านสั่งเขาว่า □จงระวังให้ดีอย่าได้วิวาทกันตามทาง□ 25 พวกพี่น้องก็พากันขึ้นไปจากอียิปต์เขาไปในพื้นที่ดินคานาอันไปหายาโคบบิดาของตน 26 บอกบิดาว่า □โยเซฟยังมีชีวิตอยู่ ท่านเป็นผู้ครอบครองประเทศอียิปต์ทั้งหมด□ แต่จิตใจยาโคบงงงเพราะยังไม่เชื่อเขา 27 เขาจึงเล่าคำของโยเซฟให้บิดาฟังทุกประการ คือคำที่โยเซฟส่งพวกเขาไว้ เมื่อยาโคบเห็นรถบรรทุกที่โยเซฟส่งมารับตน จิตใจของท่านก็ฟื้นแ่มชื่นขึ้น 28 อิสราเอลจึงว่า □เราอิมใจแล้ว โยเซฟลูกเรายังมีชีวิตอยู่ เราจะไปเห็นลูกก'อนเราตาย□

46

ยาโคบลงไปยังอียิปต์

1 อิสราเอลเดินทางไปพร้อมกับทรัพย์ทั้งหมด มาถึงเมืองเบเออร์เซบา และถวายเครื่องบูชาแด่พระเจ้าของอิสอัคบิดาของตน 2 พระเจ้าตรัสแก่อิสราเอลโดยนิมิตในเวลากลางคืนว่า □ยาโคบ ยาโคบเอ๋ย□ ยาโคบทูลว่า □ข้าพระองค์อยู่ที่นี้พระเจ้าข้า□ 3 พระองค์จึงตรัสว่า □เราคือพระเจ้า คือพระเจ้าของบิดาเจ้า อย่างลัวที่จะลงไปยังอียิปต์เพราะเราจะให้เจ้าเป็นประชาชาติใหญ่ที่นั่น 4 เราจะลงไปกับเจ้าถึงอียิปต์ และเราจะพาเจ้าขึ้นมาอีกด้วยแน่ และโยเซฟจะวางมือบนตาเจ้า□ 5 ยาโคบก็ยกไปจากเบเออร์เซบา บรรดาบุตรชายอิสราเอลก็พายาโคบบิดาขึ้นรถบรรทุกที่ฟาโรห์ส่ง

มารับ ไปกับลูกหลานเล็กๆและภรรยาของเขา 6 เขาพาฝูงสัตว์ของตนและทรัพย์ที่เขาได้มาในแผ่นดินคานาอันนั้นไป อียิปต์ ทั้งยาโคบกับบรรดาเชื้อสายของท่าน 7 คือลูกหลานชายหญิงและเชื้อสายทั้งหมดของท่านเข้าไปในอียิปต์ 8 ต่อไปนี้เป็นชื่อลูกหลานของอิสราเอลที่เข้าไปในอียิปต์ ทั้งยาโคบและบุตรชายของท่านคือ รูเบน บุตรหัวปีของยาโคบ 9 และบุตรชายของรูเบน คือ ฮาโนค ปัสลู เฮสโรน และคารมี 10 บุตรชายของสิเมโอน คือ เยมูเอล ยามีน โอหาด ยาคิน และโศหาร์ กับชาอูล บุตรชายของหญิงคนคานาอัน 11 บุตรชายของเลวี คือ เกอร์โชน โคฮาท และเมราลี 12 บุตรชายของยูดาห์คือ เอร์ โอนัน เชปลาห์ เปเรศ เศปธาร์ห์ แต่เอร์และโอนัน ได้ถึงแก่ความตายในแผ่นดินคานาอัน บุตรชายของเปเรศคือ เฮสโรน และฮามูล 13 บุตรชายของอิสสาคาร์คือ โทลา ปูวาร์ห์ โยบ และซิมโรน 14 บุตรชายของเศบูลุน คือ เสเรด เอโลน และยาเลเอล 15 พวกเขาเหล่านี้เป็นบุตรชายของนางเลอาห์ ซึ่งนางคลอดให้ยาโคบในปัดดานอารัม กับบุตรสาวชื่อ ดินาห์ บุตรชายหญิงหมดด้วยกันมีสามสิบสามคน 16 บุตรชายของกาด คือ ศิฟีโอน ฮักกี ชูนิ เอสโบน เอรี อาไรดี และอาเรลี 17 บุตรชายของอาเซอร์ คือ ยิมนาห์ อิซอูอาห์ อิซอูไอ และเบรีอาห์ กับเสราห์น้องสาวของเขา และบุตรชายของเบรีอาห์คือ เฮเบอร์และมัลคีเอล 18 พวกเขาเหล่านี้เป็นบุตรชายของนางสิลปาห์ ผู้ที่ลาบ้นยกให้แก่นางเลอาห์บุตรสาวของตน และบุตรสิบหกคนนี้นางคลอดให้ยาโคบ 19 บุตรชายของนางราเชลภรรยายาโคบคือ โยเซฟและเบนยามีน 20 มนัสเสห์กับเอฟราอิม เกิดแก่โยเซฟในแผ่นดินอียิปต์ ซึ่งนางอาเสนห์บุตรสาวของโปทิเฟรา ปุโรหิตเมืองโอนคลอดให้ท่าน 21 บุตรชายของเบนยามีนคือ เมลา เบเคอร์ อัสเบล เก-รา

นาอามาน เอไฮ โรซ มุปปีม หุปปีม และอาร์ด 22 พวกเหล่านี้เป็นบุตรชายของนางราเชลที่เกิดแก่ยาโคบ มีสิบสี่คนด้วยกัน 23 บุตรชายของดานคือ หุซิม 24 บุตรชายของนัฟทาลีคือ ยาเซเอล กูนี เยเซอร์ และซิลเลม 25 พวกเหล่านี้เป็นบุตรชายของนางบิลฮาห์ ผู้ที่ลาบั่นยกให้แก่นางราเชลบุตรสาวของตน และบุตรเจ็ดคนนี้นางคลอดให้ยาโคบ 26 บรรดาคนของยาโคบซึ่งออกมาจากบั้นเอาจของท่านที่เข้ามาในอียิปต์นั้นไม่นับภรรยาของบุตรชายยาโคบ มีหกสิบหกคนด้วยกัน 27 บุตรชายของโยเซฟซึ่งเกิดแก่ท่านในอียิปต์มีสองคน นับคนทั้งปวงในครอบครัวของยาโคบที่เข้ามาในอียิปต์ได้เจ็ดสิบคน

ญาติพี่น้องของโยเซฟไปอาศัยในเมืองโกเชน

28 ยาโคบให้ยูดาห์ล่วงหน้าไปหาโยเซฟเพื่อจะนำหน้าไปยังเมืองโกเชน แล้วพวกเขาก็มาถึงแผ่นดินโกเชน 29 โยเซฟก็จัดรถม้าของตนขึ้นไปยังเมืองโกเชนรับอิสราเอลบิดาของตน พอเห็นบิดาท่านก็กอดคอบิดาไว้ร้องไห้เป็นเวลานาน 30 อิสราเอลพูดกับโยเซฟว่า □เดี๋ยวนี้พ่อจะตายก็ตามเถิด เพราะพ่อได้เห็นหน้าเจ้าแล้วและรู้ว่าเจ้ายังมีชีวิตอยู่□ 31 โยเซฟจึงบอกพี่น้องและครอบครัวของบิดาว่า □เราจะขึ้นไปแสดงแก่ฟาโรห์และทูลแก่พระองค์ว่า □พี่น้องและครอบครัวของบิดาผู้เคยอยู่ในแผ่นดินคานาอันนั้นมาหาข้าพระองค์แล้ว 32 คนเหล่านั้นเป็นผู้เลี้ยงแกะมีอาชีพเลี้ยงสัตว์ เขาพาฝูงแพะแกะ ฝูงวัวกับทรัพย์สมบัติของเขาทั้งสิ้น มาด้วย□ 33 และต่อมาเมื่อฟาโรห์จะรับสั่งให้ท่านเข้าเฝ้าและจะถามว่า □พวกเจ้าเคยทำมาหาเลี้ยงชีพอย่างไร□ 34 ท่านทั้งหลายจงทูลว่า □การทำมาหาเลี้ยงชีพของผู้รับใช้ของพระองค์นั้นเกี่ยวข้องกับพวกสัตว์ใช้งานตั้งแต่เป็นเด็กมาจนทุกวันนี้

ทั้งข้าพระองค์ทั้งหลายและบรรพบุรุษของข้าพระองค์ด้วย□ เพื่อท่านทั้งหลายจะได้อาศัยอยู่ในแผ่นดินโกเชน เหตุว่าคนเลี้ยงแพะแกะทุกคนนั้นเป็นที่พึงรังเกียจสำหรับชาวอียิปต์□

47

ยาโคบเข้าเฝ้าฟาโรห์

1 โยเซฟเข้าไปทูลฟาโรห์ว่า □บิดาและพี่น้องของข้าพระองค์กับฝูงแพะแกะฝูงวัวและทรัพย์สมบัติของเขาทั้งสิ้นมาจากแผ่นดินคานาอันแล้ว ดูเถิด พวกเขาอยู่ในแผ่นดินโกเชน□ 2 โยเซฟเลือกคนจากหมู่พี่น้อง คือผู้ชายห้าคนพาไปเฝ้าฟาโรห์ 3 ฟาโรห์ตรัสถามพี่น้องของโยเซฟว่า □พวกเจ้าเคยทำมาหาเลี้ยงชีพอย่างไร□ เขาทูลฟาโรห์ว่า □ผู้รับใช้ของพระองค์เป็นผู้เลี้ยงแพะแกะ ทั้งพวกข้าพระองค์และบรรพบุรุษของพวกข้าพระองค์□ 4 เขาทูลฟาโรห์อีกว่า □พวกข้าพระองค์มาอาศัยอยู่ในแผ่นดินนี้เพราะไม่มีทุ่งหญ้าจะเลี้ยงสัตว์ของข้าพระองค์ผู้รับใช้ของพระองค์ เพราะเหตุว่าในแผ่นดินคานาอันนั้นกันดารอาหารนัก เหตุฉะนั้นบัดนี้ ขอโปรดให้ข้าพระองค์ผู้รับใช้ของพระองค์อาศัยอยู่ในแผ่นดินโกเชนเถิด□ 5 ฟาโรห์จึงตรัสแก่โยเซฟว่า □บิดาและพี่น้องของท่านมาหาท่านแล้ว 6 ท่านมีประเทศอียิปต์อยู่ต่อหน้า ให้บิดาและพี่น้องของท่านตั้งหลักแหล่งอยู่ในแผ่นดินดีที่สุดคือให้เขาอยู่แผ่นดินโกเชน แล้วในพวกพี่น้องนั้น ถ้าท่านรู้ว่าผู้ใดเป็นคนมีความสามารถ จงตั้งผู้นั้นให้เป็นหัวหน้ากองเลี้ยงสัตว์ของเรา□ 7 โยเซฟก็พา ยาโคบบิดาของท่านเข้าเฝ้าฟาโรห์ ยาโคบก็ถวายพระพรแก่ฟาโรห์ 8 ฟาโรห์จึงตรัสถามยาโคบว่า □อายุท่านได้เท่าไร□ 9 ยาโคบทูลตอบฟาโรห์

ว่า □ข้าพระองค์ดำรงชีวิตสัญจรอยู่นับได้ร้อยสามสิบปี ชีวิตของข้าพระองค์สั้นและมีความลำบาก ไม่เท่าอายุบรรพบุรุษของข้าพระองค์ในวันที่ดำรงชีวิตสัญจรอยู่นั้น □ 10 ยาโคบถวายพระพรแก่ฟาโรห์ แล้วทูลลาไปจากฟาโรห์ 11 ฝ่ายโยเซฟให้บิดาและพวกพี่น้องของตนอยู่และถือกรรมสิทธิ์ที่ดินในประเทศอียิปต์ ในแผ่นดินที่ดีที่สุดคือ ในแผ่นดินรามเสส ตามรับสั่งของฟาโรห์ 12 โยเซฟเลี้ยงดูบิดาและพวกพี่น้องรวมทั้งครอบครัวของบิดา ให้มีอาหารรับประทานตามจำนวนคนในครอบครัว

โยเซฟขายอาหารให้แก่ประชาชนและซื้อที่ดินสำหรับฟาโรห์

13 และทั่วแผ่นดินขาดอาหาร เพราะการกัณดารอาหารร้ายแรง จนแผ่นดินอียิปต์และแผ่นดินคานาอันทั้งสิ้นหิวโหย เพราะการกัณดารอาหาร 14 โยเซฟรวบรวมเงินทั้งหมดที่ได้จากการขายข้าวในประเทศอียิปต์และแผ่นดินคานาอัน และโยเซฟนำเงินนั้น ไปไว้ในราชวังฟาโรห์ 15 เมื่อเงินในประเทศอียิปต์และแผ่นดินคานาอันหมดแล้ว ชาวอียิปต์หึงปวงมาราบเรียน โยเซฟว่า □ขออาหารให้พวกข้าพเจ้าเถิด เหตุใดพวกข้าพเจ้าจะต้องอดตายต่อหน้าท่านเพราะเงินหมดแล้ว □ 16 โยเซฟจึงบอกว่า □ถ้าเงินหมดแล้วจงเอาฝูงสัตว์ของเจ้ามาและเราจะให้ข้าวแลกกับสัตว์ □ 17 เขาก็นำฝูงสัตว์มาให้ โยเซฟ โยเซฟก็ให้อาหารแก่เขาแลกกับม้า แพะแกะ ฝูงวัว และลา ในปีนั้นท่านจ่ายอาหารแลกกับสัตว์ต่างๆของเขา 18 เมื่อปีนั้นสิ้นสุดลงแล้ว เขาก็มาหาท่านในปีที่สองกราบเรียนท่านว่า □พวกข้าพเจ้าจะไม่ปิดบังเรื่องนี้ไว้จากนายของข้าพเจ้าว่า เงินของข้าพเจ้าหมดแล้ว และฝูงสัตว์ของข้าพเจ้าก็เป็นของนายแล้วด้วย ข้าพเจ้าไม่มีสิ่งใดเหลือในสายตาของท่านเลย เว้นแต่ตัวข้าพเจ้ากับที่ดินเท่านั้น 19 เหตุ

ใดข้าพเจ้าทั้งหลายจะต้องอดตายต่อหน้าต่อตาท่านเล่า ทั้งตัวข้าพเจ้ากับที่ดินของข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย ขอท่านโปรดซื้อพวกข้าพเจ้ากับที่ดินแลกกับอาหาร ข้าพเจ้าทั้งหลายกับที่ดินจะเป็นทาสของฟาโรห์ ขอท่านโปรดให้เมล็ดข้าวแก่พวกข้าพเจ้า เพื่อข้าพเจ้าทั้งหลายจะมีชีวิตอยู่ได้และไม่ตาย เพื่อที่ดินนั้นจะไม่รกร้างไป 20 โยเซฟก็ซื้อที่ดินทั้งหมดในอียิปต์ให้แก่ฟาโรห์ เพราะคนอียิปต์ทุกคนขายไร่นาของตนเนื่องจากการกันดารอาหารรุนแรงต่อเขายังนัก เพราะฉะนั้นแผ่นดินจึงตกเป็นของฟาโรห์ 21 ส่วนประชาชนเหล่านั้นโยเซฟให้เขาย้ายไปอยู่ที่เมืองต่างๆทั่วประเทศอียิปต์ 22 เว้นแต่ที่ดินของพวกปุโรหิตเท่านั้น โยเซฟไม่ได้ซื้อ เพราะปุโรหิตได้รับปันส่วนจากฟาโรห์ และดำรงชีวิตอาศัยตามส่วนที่ฟาโรห์พระราชทาน เหตุฉะนั้นเขาจึงไม่ได้ขายที่ดินของเขา 23 โยเซฟชี้แจงแก่ประชาชนทั้งปวงว่า 24 ดูเถิดวันนี้เราซื้อตัวพวกเจ้ากับที่ดินของเจ้าให้เป็นของฟาโรห์แล้ว นี่เราจะให้เมล็ดข้าวแก่พวกเจ้าและพวกเจ้าจงเอาไปหว่านเถิด 24 และต่อมาเมื่อได้ผลแล้วจงถวายส่วนหนึ่งในห้าส่วนแก่ฟาโรห์ เก็บสี่ส่วนไว้เป็นของตน สำหรับใช้เป็นเมล็ดข้าวบ้าง เป็นอาหารสำหรับเจ้าและครอบครัวกับเด็กเล็กบ้าง 25 คนทั้งหลายก็กล่าวว่า 25 ท่านช่วยชีวิตข้าพเจ้าไว้ ขอให้ข้าพเจ้าทั้งหลายได้รับความกรุณาในสายตาของนายข้าพเจ้าเถิด ข้าพเจ้าทั้งหลายยอมเป็นทาสของฟาโรห์ 26 โยเซฟตั้งเป็นกฎหมายในประเทศอียิปต์ตราบเท่าทุกวันนี้ว่า ให้ฟาโรห์ได้ส่วนหนึ่งในห้าส่วน เว้นแต่ที่ดินของปุโรหิตเท่านั้นไม่ตกเป็นของฟาโรห์

ยาโคบต้องการถูกฝังไว้ในเฮโบรน

27 พวกอิสราเอลอาศัยอยู่ในประเทศอียิปต์ ณ แผ่นดินโกเชน เขามีทรัพย์สมบัติที่นั่น และมีลูกหลานทวีขึ้นมากมาย 28 ยาโคบมีชีวิตอยู่ในแผ่นดินอียิปต์สิบเจ็ดปี รวมอายุยาโคบได้ร้อยสี่สิบเจ็ดปี 29 เวลาที่อิสราเอลจะสิ้นชีพก็ใกล้เข้ามาแล้ว ท่านจึงเรียกโยเซฟบุตรชายท่านมาสั่งว่า □ถ้าเดี๋ยวนี้เราได้รับความกรุณาในสายตาของเจ้า เราขอร้องให้เจ้าเอามือของเจ้าวางไว้ใต้ขาอ่อนของเรา และปฏิบัติต่อเราด้วยความเมตตากรุณาและจริงใจ ขอเจ้าโปรดอย่าฝังศพเราไว้ในอียิปต์เลย 30 แต่เราจะถูกฝังไว้กับบรรพบุรุษของเรา แล้วเจ้าจงนำเราออกจากอียิปต์ไปฝังไว้ ณ ที่ฝังศพบิดาเราเถิด □ โยเซฟก็สัญญาว่า □ข้าพเจ้าจะกระทำตามที่ท่านสั่ง □ 31 อิสราเอลจึงบอกว่า □จงปฏิญาณตัวให้เราด้วย □ โยเซฟก็ปฏิญาณให้บิดา แล้วอิสราเอลก็กราบลงที่บนหัวนอน

48

บุตรชายโยเซฟเยี่ยมเยียนยาโคบ

1 และต่อมาภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้มีคนเรียนโยเซฟว่า □ดูเถิด บิดาของท่านป่วย □ โยเซฟก็พามันเสสและเอฟราอิมบุตรชายทั้งสองของตนไป 2 มีคนบอกยาโคบว่า □ดูเถิด โยเซฟบุตรชายมาหาท่าน □ อิสราเอลก็รวบรวมกำลังลุกขึ้นนั่งบนที่นอน 3 ยาโคบจึงพูดกับโยเซฟว่า □พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ได้สำแดงพระองค์แก่พ่อที่ตำบลลูสในแผ่นดินคานาอัน และทรงอวยพระพรแก่พ่อ 4 และตรัสแก่พ่อว่า □ดูเถิด เราจะให้เจ้ามีลูกดกทวียิ่งขึ้นและเราจะทำให้เจ้าเป็นชนชาติใหญ่ และจะยกแผ่นดินนี้ให้แก่เชื้อสายของเจ้าที่มาภายหลังเจ้าเป็นกรรมสิทธิ์เป็นนิตย์ □ 5 ส่วนบุตรชายทั้งสอง

ของเจ้าที่เกิดแก่เจ้าในประเทศอียิปต์ก่อนพ่อมาหาเจ้าในอียิปต์ก็เป็นบุตรของพ่อ เอเฟราอิมและมนัสเสห์จะต้องเป็นของพ่อ เหมือนรูเบนและสิเมโอน 6 ส่วนบุตรของเจ้า ที่เกิดมาภายหลังเขาจะนับเป็นบุตรของเจ้า เขาจะได้ชื่อตามพี่ชายในการรับมรดกของเขา 7 และสำหรับพ่อเมื่อพ่อจากบิดานมา นางราเชลซึ่งอยู่กับพ่อก็ได้สิ้นชีวิตในแผ่นดินคานาอันขณะอยู่ตามทางยังห่างจากเอเฟราธาห์ แล้วพ่อได้ฝังศพเธอไว้ริมทางไปเอเฟราธาห์คือเบธเลเฮม 8 อิสราเอลเห็นบุตรชายทั้งสองของโยเซฟจึงถามว่า □นี่ใคร□ 9 โยเซฟตอบบิดาของตนว่า □นี่เป็นบุตรชายของลูกที่พระเจ้าประทานแก่ลูกในแผ่นดินนี้□ อิสราเอลจึงว่า □ขอเจ้าพบบุตรทั้งสองเข้ามาเพื่อพ่อจะได้ให้พรแก่เขา□ 10 ครานั้นตาของอิสราเอลมีดมัวไปเพราะชรา มองอะไรไม่เห็น โยเซฟพบบุตรเข้ามาใกล้บิดา บิดาก็จุกอดเขา 11 อิสราเอลบอกโยเซฟว่า □แต่ก่อนพ่อคิดว่าจะไม่ได้เห็นหน้าเจ้า แต่ดูเถิด พระเจ้าทรงโปรดให้พ่อเห็นทั้งเชื้อสายของเจ้าด้วย□ 12 โยเซฟเอาบุตรออกมาจากระหว่างเข่าของท่าน แล้วกราบลงถึงดิน

เอเฟราอิมกับมนัสเสห์จะเป็นหัวหน้าตระกูลสองตระกูลของอิสราเอล

13 โยเซฟจูงบุตรทั้งสองเข้าไปใกล้บิดา มือขวาจับเอเฟราอิม ให้อยู่ข้างซ้าย อิสราเอล และมือซ้ายจับมนัสเสห์ ให้อยู่ข้างขวา อิสราเอล 14 ฝ่ายอิสราเอลก็เหยียดมือขวาออกวางบนศีรษะเอเฟราอิม ผู้เป็นน้อง และมือซ้ายวางไว้บนศีรษะมนัสเสห์ โดยตั้งใจเหยียดมือออกเช่นนั้น เพราะมนัสเสห์เป็นบุตรหัวปี 15 แล้วอิสราเอลกล่าวคำอวยพรแก่โยเซฟว่า □ขอพระเจ้าที่อับราฮัมและอิสอัคบิดาข้าพเจ้าดำเนินอยู่เฉพาะพระพักตร์นั้น ขอพระเจ้าผู้ทรงบำรุ้งเสี้ยว

ชีวิตข้าพเจ้าตั้งแต่เกิดมาจนวันนี้ 16 ขอทูลสรรเสริญที่ได้ช่วยข้าพเจ้าให้พ้นจากความชั่วร้ายทั้งสิ้น โปรดอวยพรแก่เด็กหนุ่มทั้งสองนี้ ให้เขาสืบชื่อของข้าพเจ้าและชื่อของอับราฮัม และชื่อของอิสอัคบิดาของข้าพเจ้าไว้และขอให้เขาเจริญขึ้นเป็นมวลชนบนแผ่นดินเกิด 17 ฝ่ายโยเซฟเมื่อเห็นบิดาวางมือข้างขวาบนศีรษะของเอเฟราอิมก็ไม่พอใจ จึงจับมือบิดาจะยกจากศีรษะเอเฟราอิมวางบนศีรษะมนัสเสห์ 18 โยเซฟพูดกับบิดาของตนว่า 19 ไม่ถูก บิดาของข้าพเจ้า เพราะคนนี้เป็นหัวปี ขอท่านวางมือขวาบนศีรษะคนนี้เถิด 19 บิดาก็ไม่ยอมจึงตอบว่า 20 พ่อรู้แล้ว ลูกเอ๋ย พ่อรู้แล้ว เขาจะเป็นคนตระกูลหนึ่งด้วย และเขาจะใหญ่โตด้วย แต่แท้จริงน้องชายจะใหญ่โตกว่าพี่ และเชื้อสายของน้องนั้นจะเป็นคนหลายประชาชาติด้วยกัน 20 วันนั้นอิสราเอลก็ให้พรแก่ทั้งสองคนว่า 21 พวกเขาอิสราเอลจะใช้ชื่อเจ้าให้พรว่า 22 ขอพระเจ้าทรงโปรดให้ท่านเป็นเหมือนเอเฟราอิมและเหมือนมนัสเสห์เถิด 23 อิสราเอลจึงให้เอเฟราอิมเป็นใหญ่กว่ามนัสเสห์ 21 อิสราเอลบอกโยเซฟว่า 22 ดูเถิด พ่อจะตายแล้ว แต่พระเจ้าจะทรงสถิตอยู่กับพวกเจ้าและจะพาพวกเจ้ากลับไปสู่แผ่นดินของบรรพบุรุษของเจ้า 23 ยิ่งกว่านั้นอีก พ่อจะยกส่วนหนึ่งที่พ่อตีได้จากมือคนอามไรต์ด้วยดาบและธนูของพ่อฉันให้แก่เจ้าแทนที่จะให้พี่น้องของเจ้า 24

49

ศาสดาพยากรณ์ยาโคบกล่าวคำอวยพรแก่ทุกตระกูล

1 ยาโคบเรียกบรรดาบุตรชายของตนมา สั่งว่า 2 พวกเขาเจ้ามาชุมนุมกันแล้ว เราจะบอกเหตุที่จะบังเกิดแก่เจ้า ในยุคสุดท้าย 2 บุตรชายของยาโคบเอ๋ย จงมาประชุมกันฟัง จงฟัง

คำอิสราเอลบิดาของเจ้า ³ รูเบนเอ๋ย เจ้าเป็นบุตรหัวปีของเรา เป็นกำลังและเป็นผลแรกแห่งริ้วแรงของเรา เป็นยอดแห่งความมีเกียรติและยอดของความรุนแรง ⁴ เจ้าไม่มั่นคงเหมือนดั่งน้ำ จึงเป็นยอดไม่ได้ ด้วยเจ้าล่องเข้าไปถึงที่นอนบิดาของเจ้า เจ้าทำให้ที่นอนนั้นเป็นมลทิน เจ้าล่องเข้าไปถึงที่นอนของเรา ⁵ สิเมโอนกับเลวีเป็นพี่น้องกัน เครื่องอาวุธร้ายกาจอยู่ในที่อาศัยของเขา ⁶ โอ จิตวิญญานของเราเอ๋ย อย่าเข้าไปในที่ลี้ลับของเขา ยศบรรดาศักดิ์ของเราเอ๋ย อย่าเข้าร่วมในที่ประชุมของเขาเลย เหตุว่าเขาฆ่าคนด้วยความโกรธ เขาทำลายกำแพงเมืองตามอำเภอใจเขา ⁷ ให้ความโกรธอันรุนแรงของเขาเป็นที่แข่ง ให้ความโทโสร้ายของเขาเป็นที่สาปเถิด เราจะให้เขาแตกแยกกันในพวกยาโคบ จะให้เขาพลัดพรากไปในพวกอิสราเอล ⁸ ยูดาห์เอ๋ย พวกพี่น้องจะสรรเสริญเจ้า มือของเจ้าจะจับ คอของศัตรูของเจ้า บุตรทั้งหลายของบิดาจะกราบเจ้า ⁹ ยูดาห์เป็นลูกสิงโต ลูกเอ๋ย เจ้าก็ได้ลุกขึ้นจากการจับสัตว์ เขาก้มลง เขาหมอบลงเหมือนสิงโตตัวผู้ และเหมือนสิงโตแก่ ใครจะเหย้าเขาให้ลุกขึ้น ¹⁰ ธารพระกรจะไม่ขาดไปจากยูดาห์ หรือผู้ทรงตั้งพระราชบัญญัติจะไม่ขาดไปจากหว่างเท้าของเขา จนกว่าซีโลห์จะมา และชนชาติทั้งหลายจะรวบรวมเข้ากับผู้นั้น ¹¹ เขาผูกลาของเขาไว้ที่เถาองุ่น และผูกลูกลาของเขาไว้ที่เถาองุ่นดีที่สุด เขาซักผ้าของเขาด้วยน้ำองุ่น เขาซักเสื้อผ้าของเขาด้วยเลือดแห่งผลองุ่น ¹² ตาเขาจะแดงด้วยน้ำองุ่น และพื้นเขาขาวด้วยน่านม ¹³ เสนุลุนจะอาศัยอยู่ที่ท่าเรือริมทะเล เขาจะเป็นท่าจอดเรือ เขตแดนของเขาจะต่อกันไปถึงเมืองไซดอน ¹⁴ ฝ่ายอิสสาคาร์เป็นตัวลามิกำลังมากหมอบลงกลางสัมภาระของมัน ¹⁵ เขาเห็นว่าที่พักดีและแผ่นดินสบาย จึงยอบำของตนลงรับไว้ ยอมเป็นทาสรับใช้

การงาน 16 ส่วนदानจะปกครองพลไพร่ของตน เหมือนเป็นตระกูลหนึ่งในอิสราเอล 17 दानจะเป็นงูอยู่ตามทาง เป็นงูพิษที่อยู่ในหนทางที่กัดส้นเท้าม้า ให้คนขี่ตกหงายลง 18 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์รอคอยความรอดจากพระองค์ 19 ฝ่ายกาดนั้นจะมีกองทัพมาย่ำยีเขา แต่ในที่สุดเขาจะกลับตามไล่ตีกองทัพนั้น 20 อาหารบริบูรณ์จะเกิดจากอาเซอร์ และเขาจะผลิตเครื่องเสวยสำหรับกษัตริย์ 21 นัฟทาลีเป็นกวางตัวเมียที่ปลดปล่อย เขากล่าวคำอันไพเราะ 22 โยเซฟเป็นกิ่งที่เกิดผลดก เป็นกิ่งที่เกิดผลดกอยู่ริมบ่อน้ำ มีกิ่งพาดข้ามกำแพง 23 พวกพราวนธูได้ทำให้เขาทุกข์โศก ทั้งยิงและเกลียดชังเขา 24 แต่ธนูของเขาเองยื่นหยัดต่อสร้อยลำแขนของเขามีกำลังขึ้น โดยพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้ทรงเดชานุภาพของยาโคบ (ผู้เลี้ยง แกะ คือ ศิลา แห่งอิสราเอลมาจากพระองค์นั้น) 25 โดยพระเจ้าของบิดาเจ้าผู้จะทรงช่วยเจ้า โดยพระองค์ทรงศักดิ์ดานุภาพใหญ่ยิ่ง ผู้จะทรงอวยพระพรแก่เจ้าด้วยพรที่มาจากฟ้าเบื้องบน พรที่มาจากใต้ทะเลเบื้องล่าง พรที่มาจากนวมและครรภ 26 ส่วนพรที่มาจากบิดาของเจ้า มีมากกว่าพรที่มาจากบรรพบุรุษของเรา จนถึงที่สุดแห่งเนินเขาเนื่องนิตย์ ขอพรเหล่านั้นอยู่บนศิระษะของโยเซฟ และอยู่เบื้องบนกระหม่อมศิระษะแห่งผู้ที่ต้องพรากจากพี่น้อง 27 ฝ่ายเบนยามินจะล่าเหยื่อเหมือนสุนัขป่า เวลาเช้าเขาจะกินเหยื่อเสีย เวลาเย็นเขาจะแบ่งปันของที่แย่งชิงไว้ 28 ทั้งหมดนี้เป็นตระกูลทั้งสิบสองของอิสราเอล นี่เป็นถ้อยคำที่บิดากล่าวไว้แก่เขาและอวยพรเขา ยาโคบให้พรแก่ทุกคนอย่างเหมาะสมกับแต่ละคน

สถานที่ฝังศพของยาโคบ

29 ยาโคบกำชับเขาและกล่าวแก่เขาว่า □เราจะไปอยู่ร่วมกับบรรพบุรุษของเรา จงฝังเราไว้กับบรรพบุรุษของเราในถ้ำที่นาของเอโฟรนคนฮิตไทต์³⁰ ในถ้ำที่อยู่ในนาชื่อมัดเปอปลาห์ หน้ามัมเรในแผ่นดินคานาอัน ซึ่งอับราฮัมได้ซื้อกับนาของเอโฟรนคนฮิตไทต์ไว้เป็นกรรมสิทธิ์เพื่อใช้เป็นสุสาน³¹ ณ ที่นั้น เขาฝังศพอับราฮัม และซาราห์ภรรยาของเขา ที่นั้นเขาได้ฝังศพอิสอัคและเรเบคาห์ภรรยาของเขา และที่นั้นเราฝังศพเลอาห์³² นากับถ้ำที่อยู่ในนานั้นเราซื้อจากลูกหลานของเฮท□³³ เมื่อยาโคบส่งบุตรชายของตนเสร็จแล้วก็ยกเท้าขึ้นบนที่นอน แล้วก็สิ้นลมหายใจ และถูกรวบรวมไปอยู่กับบรรพบุรุษของท่าน

50

การฝังศพของยาโคบ

1 โยเซฟชบหน้าลงที่หน้าบิดาแล้วร้องไห้และจูบท่าน
 2 โยเซฟบัญชาพวกหมอที่เป็นข้าราชการของตน ให้อาบยารักษาศพบิดาไว้ พวกหมอก็อาบยารักษาศพอิสราเอล³ เขาทำการอาบยารักษาศพนั้นถึงสี่สิบวัน จึงสำเร็จเวลาของการอาบยารักษาศพ ชาวอียิปต์ก็ไว้ทุกข์ให้อิสราเอลถึงเจ็ดสิบวัน⁴ เมื่อวันเวลาที่ไว้ทุกข์ให้ท่านผ่านพ้นไปแล้ว โยเซฟก็เรียนข้าราชการสำนักของฟาโรห์ว่า □ถ้าบัดนี้ข้าพเจ้าได้รับความกรุณาในสายตาของท่าน ขอโปรดไปทูลที่พระกรรณของฟาโรห์ว่า⁵ บิดาให้เราปฏิญาณไว้ โดยกล่าวว่า □ดูเถิด พ่อจวนจะตายแล้ว จงเอาศพพ่อไปฝังไว้ในอูโมงค์ที่พ่อได้ขุดไว้สำหรับพ่อ ณ แผ่นดินคานาอัน□ เหตุฉะนั้นบัดนี้ขออนุญาตให้ข้าพเจ้าขึ้นไปฝังศพบิดาแล้วข้าพเจ้าจะกลับมาอีก□⁶ ฟาโรห์ก็รับสั่งว่า □จงขึ้นไปฝังศพบิดาของท่าน

ตามคำที่บิดาให้ท่านปฏิญาณไว้ นั่นเกิด \square 7 โยเซฟจึงขึ้นไป
 ฝังศพบิดา พวกเขาข้าราชการของฟาโรห์ ผู้ใหญ่ในราชสำนัก
 และบรรดาผู้ใหญ่ทั่วแผ่นดินอียิปต์ทั้งสิ้นก็ตามไปด้วย \square 8 กับ
 ครอบครัวทั้งหมดของโยเซฟ พวกพี่น้องและครอบครัวของ
 บิดาท่านก็ไปด้วยเหมือนกัน เว้นแต่เด็กเล็กๆ และฝูงแพะแกะ
 ฝูงวัวเท่านั้น เขาให้อยู่ในแผ่นดินโกเชน \square 9 มีขบวนราชรถ
 ขบวนม้าไปกับท่าน เป็นขบวนใหญ่มาก \square 10 เขาก็พากันมาถึง
 ลานนวดข้าวแห่งอาทาด ซึ่งอยู่ปากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น
 ที่นั่นเขาร้องไห้คร่ำครวญเป็นอันมาก โยเซฟก็ไว้ทุกข์ให้บิ
 ดาเจ็ดวัน \square 11 เมื่อชาวแผ่นดินนั้นคือคนคานาอัน ได้เห็นการ
 ไว้ทุกข์ที่ลานอาทาด เขาจึงพูดกันว่า \square นี่เป็นการไว้ทุกข์ใหญ่
 ของชาวอียิปต์ \square เหตุฉะนั้นเขาจึงเรียกชื่อตำบลนั้นว่า อาเบ
 ลิมิสราอิม ตำบลนั้นอยู่ปากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น \square 12 บุตร
 ชายยาโคบกระทำตามคำที่ท่านสั่งเขาไว้ \square 13 คือบรรดาบุตร
 ชายเชนิศฟไปยังแผ่นดินคานาอัน แล้วฝังไว้ในถ้ำที่อยู่ใน
 นาชื่อมัดเคป \square ล่าห์ ซึ่งอับราฮัมซื้อไว้กับนาจากเอโพรคนฮิต
 ไทต์เป็นกรรมสิทธิ์เพื่อใช้เป็นสุสาน อยู่หน้ามัมเร \square 14 เมื่อฝัง
 ศพบิดาแล้ว โยเซฟก็กลับมายังอียิปต์ ทั้งท่านกับพวกพี่น้อง
 และคนทั้งปวงที่ไปในงานฝังศพบิดาของท่าน

โยเซฟปลอมประโลมพวกพี่น้อง

\square 15 เมื่อพวกพี่ชายของโยเซฟเห็นว่าบิดาสิ้นชีวิตแล้ว เขา
 จึงพูดว่า \square บางทีโยเซฟจะชังพวกเรา และจะแก้แค้นพวกเรา
 แน่นอนเพราะการประทุษร้ายที่พวกเราเคยกระทำแก่เขา \square
 \square 16 พวกพี่ก็ใช้คนไปเรียนโยเซฟว่า \square บิดาท่านเมื่อก่อนจะ
 สิ้นใจนั้นสั่งไว้ว่า \square 17 \square พวกเจ้าจงเรียนโยเซฟว่า บัดนี้เรา
 ขอท่านโปรดให้อภัยการละเมิดและบาปของพวกพี่ชายที่
 ประทุษร้ายท่าน \square บัดนี้ขอท่านโปรดให้อภัยการละเมิดของ

ข้าพเจ้าทั้งหลายผู้รับใช้ของพระเจ้าของบิดาท่าน □ โยเซฟ จึงร้องไห้เมื่อฟังพี่ชายเรียงดังนี้ 18 พี่ชายก็พากันมากราบลงต่อหน้าโยเซฟด้วยว่า □ ดูเถิด ข้าพเจ้าทั้งหลายเป็นผู้รับใช้ของท่าน □ 19 โยเซฟจึงบอกเขาว่า □ อย่ากลัวเลย เราเป็นดังพระเจ้าหรือ 20 สำหรับพวกท่าน พวกท่านคิดร้ายต่อเราก็จริง แต่ฝ่ายพระเจ้าทรงดำริให้เกิดผลดีอย่างที่บังเกิดขึ้นแล้วในวันนี้ คือช่วยชีวิตคนเป็นอันมาก 21 ฉะนั้นบัดนี้ พี่อย่ากลัวเลย เราจะบำรุงเลี้ยงพี่ทั้งบุตรด้วย □ โยเซฟพูดปลอบโยนพวกพี่น้องและพูดอย่างกรุณาต่อเขา

โยเซฟให้ลูกหลานอิสราเอลปฏิญาณไว้

22 โยเซฟอาศัยอยู่ในอียิปต์ ทั้งท่านและครอบครัวบิดาท่าน โยเซฟอายุยืนได้ร้อยสิบปี 23 โยเซฟได้เห็นลูกหลานเหลนของเอฟราอิม บุตรของมาคีร์ผู้เป็นบุตรชายของมนัสเสห์ก็เกิดมาบนเข่าของโยเซฟ 24 โยเซฟจึงบอกพวกพี่น้องว่า □ เราจวนจะตายแล้ว และพระเจ้าจะทรงเยี่ยมเยียนพวกท่านเป็นแน่ และจะพาพวกท่านออกไปจากประเทศนี้ให้ถึงแผ่นดินที่พระองค์ทรงปฏิญาณไว้กับอับราฮัม อิสอัค และยาโคบ □ 25 โยเซฟก็ให้ลูกหลานของอิสราเอลปฏิญาณตัวว่า □ พระเจ้าจะทรงเยี่ยมเยียนพวกท่านเป็นแน่แล้วท่านทั้งหลายต้องนำกระดูกของเราไปจากที่นี่ □ 26 โยเซฟสิ้นชีพเมื่ออายุได้ร้อยสิบปี เขาก็อาบยารักษาศพไว้แล้วบรรจุไว้ในโลงที่อียิปต์

พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับ KJV
The Holy Bible in Thai, translated from the English
King James Version

copyright © 2003 Philip Pope

Language: ไทย (Thai)

Translation by: Philip Pope

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures. Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2022-04-15

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 1 Feb 2020

c744d70c-5ccb-502a-b1bb-616f2796878a